Assam Legislative Assembly Debates

OFFICIAL REPORT

SEVENTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE THIRD GENERAL ELECTION UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

BUDGET SESSION

VOL. I

No. 4

The 2nd March, 1964

सत्यमेव जयते

1966
PRINTED AT THE ASSAM GOVERNMENT PRESS
SHILLONG

Price 62 P.

Proceedings of the Seventh Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the Third General Election under the Sovereign Democratic Republican Constitution of India

---

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong at 10 A. M. on Monday, the 2nd March, 1964.

PRESENT

Shri Mahendra Mohan Choudhury, B.L., Speaker in the Chair, six Ministers, three Ministers of State, three Deputy Ministers and seventy-five Members.

QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which oral answers were given)

The Economy Committee

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat) asked:

*1. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether the Economy Committee constituted by the Government has started functioning ?

(b) Whether the Assam Secretariat falls within the purview of the said Committee ?

(c) If so, what is the findings of the Committee in so far as the Assam Secretariat is concerned ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied:

(a)—Yes.

(b)—Yes.

(c)—The Committee has not yet started its study in the Assam Secretariat. It has started its work in the offices of the Heads of Departments.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat): Sir, what are the terms of reference of this Committee ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): The terms of reference are:

(1) Consider workload of staff at various levels in various Departments and determine a rational yardstick for entertainment of staff in Government departments.

(2) Locate surplus staff department by department.

(3) Examine to what extent economy can be effected in utilisation of paper, electricity, coal and other items which are used for daily Government business.

(4) Examine how touring by Government servants can be rationalised so that Government business can be conducted effectively and with economy.

(5) Any other matter which Government may refer to the Committee from time to time.

Shri TARAPADA BHATTACHARJEE (Katigora): Sir, who are the members of this Committee ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): The members are (1) Shri R. B. Vaghaiwalla, Chairman, (2) Shri S. Sarma, Director, Statistics, Member and (3) Shrimati P. P. Trivedi, Member Secretary.

Shri BISWADEV SARMA (Balipara): Whether the Ministers' tours will be covered by this Committee ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): No, this Committee will not consider that matter.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat): What are the offices already examined by this Committee ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): The Committee has already submitted a report regarding the Commissioner of Plains Division, Chief Conservator of Forests, Director of Agriculture and Sericulture, Director of Social Welfare. The report on the Director of Community Projects is likely to come very soon.

Shri DULAL CHANDRA BARUA: Whether the Committee is functioning upto the district level also ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): No, Sir.

Shri TARAPADA BHATTACHARJEE: Whether the Committee has submitted an interim report in the meantime ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Sir, I have already said that the Committee has submitted reports of five Departments and of the sixth departments the report is expected very soon.

Shri DULAL CHANDRA BARUA: When this Committee is expected to examine the Secretariat Departments ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): When this work is over, they will take up the Secretariat Departments.

Shri BISWADEV SARMA (Balipara): May I know from the Hon'ble Minister whether Government is of the opinion that there is no scope for economy in the district level ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): Yes, Sir, that will be considered also. But let us first of all finish this work.

Shri SARBESWAR BORDOLOI (Titabar): Sir, whether it is a fact that on the recommendation of this Committee the post of one Lower Division Assistant in the Community Project Department has been abolished ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): Sir, as I have already said, the Committee are submitting a report on the Community Projects and after it is received by us we shall know what recommendation has been made by the Committee.

Shri TARAPADA BHATTACHARJEE (Katigora): Whether any action has been taken on the report of this Committee on those five offices ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Those are being examined by the Departments concerned and after taking their comments into consideration Government will take a decision.

***Re*: The Deputy Secretary to the Government of Assam in the Appointment Department**

Shri DULAL CHANDRA BARUA asked:

*2. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Who is the Deputy Secretary to the Government of Assam, Appointment Department ?

(b) For how many years he has been in the Appointment Department ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied:

2. (a)—Shri M. C. Narasimhan, I.A.S.

(b)—As Under-Secretary, Appointment, since 26th June 1961 and as Deputy Secretary, Appointment since 19th July 1962 till date.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat): Whether it is a fact that this officer indulged in high-handedness in respect of appointment, promotions, transfer and other administrative matters in the Secretariat ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): No Sir, that is not a fact.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat): Whether it is a fac that recently when the D. Cs and S. D. Os met here in Shillong, when some officers approached him to discuss some administrative matters he misbehaved them ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): Sir, we have no such information and the Hon. Member must realise that so far as these matters are concerned, the power does not rest with the Deputy Secretary.

Shri DULAL CHANDRA BARUA: Whether it is a fact that though this officer concerned is a junior one he has been given the power to put his remarks in the character rolls of the senior I. A. S. Officers ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: He is only to submit papers for recording by higher officers.

Shri DULAL CHANDRA BARUA : Is it a fact that complaints have been lodged from district level against this officer to the C. S. ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Sir, I am not aware of those complaints.

Shri DULAL CHANDRA BARUA: Will Government examine those complaints ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Sir, whenever complaints are received they are examined and considered.

UNSTARRED QUESTIONS

Re: Bringing Forest Villages and Tea Gardens under the purview of Panchayat Act

Shri GOURI SHANKAR ROY (Katlichera) asked:

2. Will the Minister-in-charge of Panchayat be pleased to state—

(a) Whether the Government are aware of the discontent prevailing in forest villages and tea-gardens for not bringing these under purview of existing Panchayat Act ?

(b) Whether Government propose to include the forest villages and tea-gardens under the existing Panchayat Act to eliminate discrimination ?

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA [Deputy Minister, Development (Panchayat and C. D.)] replied:

2. (a)—Yes.

(b)—It has already been decided to form Gaon Sabhas in forest villages and necessary action is being taken in this regard.

As for tea-gardens also the Government has taken a decision to form Gaon Sabhas with necessary safeguards so that the tea industry is not harmed in any way. This is now under examination.

In the meantime steps are being taken to give representation to the tea garden population in the Anchalik Panchayats.

Shri BISWADEV SARMA (Balipara): May I know whether the Forest villages and Tea garden labourers are entitled to cast their votes in the ensuing Panchayat elections ?

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Deputy Minister, Community Development, etc.): Sir, in the ensuing Panchayat elections it may perhaps not be possible, but Government has made provision to nominate certain members from those unrepresented areas.

Mr. SPEAKER: He said "it may not be possible in the ensuing elections.

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): Sir, may I make the position clear in regard to the reply to this question With regard to the forest villages action is being taken to constitute the Gaon Sabhas wherein they will be entitled to vote. But where it is not possible to constitute the Gaon Sabhas, representation to the Anchalik Panchayats will be done by nomination after the election have been completed.

Shri RATHINDRANATH SEN (Karimganj North): Sir, why not Government stay the operation of coming Panchayat elections and make necessary arrangements for holding the election after the process is being completed, instead of nominating members according to sweet will of the Government ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: As the Hon. Member is aware, it is not within the competence of the Government to postpone the election beyond the first week of May, because Government had the power to postpone election for a year and this has been extended. Therefore, there is no further scope for Government to postpone the election beyond time already done.

Shri SARBESWAR BORDOLOI (Titabar): What about the forest villages which are not entitled to form one Gaon Sabha, will they be entitled to vote ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Such forest villages can be brought together with the existing Gaon Sabhas.

Shri RATHINDRANATH SEN: May I know, Sir, why Government was taking such a long time to form the Gaon Sabhas when the tea garden labourers should have been given proper representation ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): The hon. Member should know that when tea garden labourers are living in an area which is the private property, we have been negotiating with the tea garden management to find a solution and even now it has not been possible to reach an agreement. The tea garden Labourers live on a land, which is a private property, and I do not know to what extent even when we extent the Panchayat to those areas, it will be possible for us to help these tea garden labourers until and unless the employers come to some

sort of an agreement. Then we find that many of the amenities and facilities which are provided to the tea garden labourers are more than what will be available under the Panchayat.

Shri RATHINDRA NATH SEN (Karimganj North): May we expect that Government will take some such steps so that such questions will not come before us in future ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): We shall examine and expedite.

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI (Laharighat): In reply to (b), it has been stated "as for the tea gardens also the Government has taken a decision to form Gaon Sabhas with necessary safeguards so that the tea industry is not harmed in any way". May I know why there is apprehension in the mind of the Minister that if Gaon Sabhas are introduced in tea gardens the tea industry will be harmed ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Tea gardens have land for the purpose of tea cultivation and there can be no question of giving any jurisdiction to the Gaon Sabhas over the area which is under tea. If Gaon Sabhas are given this jurisdiction, there will be two authorities, *viz.*, the management and the Panchayat and this will give rise to a clash between them. We have to see that the tea industry is not harmed due to any such clashes.

Shri GOURI SANKAR ROY (Katlichera): Tea garden areas में श्रांचलिक पंचायत का चुनाव किस basis पर होगा ?

Shri FAKHRUDDIN All AHMED (Minister, Finance): Tea garden areas में population basis पर पंचायत का चुनाव होना नामुमकिन है । इसलिये हम इस बारेमे सोच विचार कर रहे है कि यह चुनाव एक एक garden में , हो या कइ garden को मिलाकर हो ।

Shri GOURI SANKAR ROY: यह चुनाव २,५०० के basis पर ही होगा या नही ?

Shri FAKHRUDDIN All AHMED · २,५०० के basis पर नही हो सकता है । एक एक area के basis पर ही हो सकता है। अगर ऐसा न करें तो दुसरे लोग objection करेंगे । इसलिये हम Tea garden की population मंगवा रहें है । उसको देखकर हम अपना कदम उठाऐंगें ।

Shri BISWADEV SARMA (Balipara): May I know whether the Gaon Sabhas formed in tea garden areas will be entitled to equal grant from Government as other Gaon Sabhas ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Certainly.

Shri ABDUL JALIL CHOUDHURY (Badarpur): *Ex*-Tea garden के मज्दूरों के मुतल्लिक सरकार क्या फैसला कर रही है ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): That will be decided when tea garden areas form part of the Gaon Sabhas.

Shri TARAPADA BHATTACHARJEE (Katigora): May I know whether Government will give representation to the tea gardens in the Gaon Sabhas as Government have suggested to give them representation in the Anchalik Panchayats,

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: That will be considered.

Shri PULAKESHI SINGH (Sonai): May I know whether Government propos- to take steps to give representation to the forest areas in the Anchalik Panchayats before the elections ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: We shall see what can be done.

Shri TARAPADA BHATTACHARJEE: There are many areas in the tea gardens which have been surrendered for rehabilitation of people according to the I. T. A. schemes and other schemes. Will these areas also come under the Gaon Sabhas ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Of course, they will come automatically.

Shri GOURI SANKAR ROY (Katlicherra): Nominated members को vote का हक होगा या नहीं ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Yes, they will have the right.

Shri BISWADEV SARMA (Balipara): May I know whether Government will also grant money for construction of roads in the gardens?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: It will be for the Panchayats to consider.

Shri GOURI SANKAR ROY: आंचलिक पँचायत के President का चुनाव nomination के वाद होगा या उस के पहले होगा ?

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA: Nomination will be made before.

Adjournment motion

Mr. SPEAKER: One adjournment motion from Dr. Homeswar Deb Choudhury is standing over from 28th February. Before I take a decision on this I want to hear the Law Minister if he has anything to say on it.

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Law, etc.): Mr. Speaker, Sir, as you will be pleased to see from the adjournment motion, it is a matter which comes under the administration of Law and, as such, I submit, it is not a subject-matter which can come under an adjournment motion. In this connection, I would like to inform the House through you, Sir, that even in a place where Section 144 was not in force, recently some

trouble had arisen. We received a telegram from Tezpur day before yesterday, dated 28th February, which states "Today at about 10 A. M. 82 persons consisting of Nepali, Marwari, etc., workers of Indian Traders SLB air field came to Tezpur town on two trucks from said side and sprinkled coloured water indiscriminately on passers-by including college-going girls. One Dulal Bhuyan, a clerk-*cum*-college student, was assaulted by the Holi revellers. At this there was a commotion. Police on duty at the spot immediately brought the situation under control by arresting those persons. Dulal Bhuyan sustained grievous injury on the forearm. After some time about 300 college students and others collected at the thana compound. They left peacefully after seeing action taken against the Holi revellers by authority. Investigation proceeding."

Sir, it is obvious that under these circumstances some precautionary steps have to be taken by District Authority so that similar disorders do not occur in their parts.

Therefore, action under section 144 has been taken by the Deputy Commissioner, Goalpara. It is not a question of restricting observation of any religious function or ceremony because no religion does permit, such kind of rowdyism Everyone is free to perform Holi in his own house or compound, but this freedom should not be abused to interfere with the rights of others. It is obvious that what has happened at Tezpur may be repeated elsewhere and, therefore, Government think that Deputy Commissioner, Goalpara was justified in taking this precautionary measure.

Shri BISWADEV SARMA (Balipara) : Has section 144 been promulgated at Tezpur after the incident ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance) : No, Sir.

Mr. SPEAKER : Yes, Dr. Choudhury, have you got to say anything ?

Dr. HOMESWAR DEB CHOUDHURY (Patacharkuchi) : Mr. Speaker Sir, my motion is a regular one and fulfils all the conditions. In the Goalpara district section 144 of the Criminal Procedure Code has been promulgated. There was no incident, nor was there any apprehension of any incident. Section 144 has been promulgated in the Barpeta subdivision also. Barpeta is the seat of a Mahapurushiya Satra where Holi is played and coloured water sprinkled. Promulgation of these orders in the Goalpara district and the Barpeta subdivision has wounded the religious sentiments of the people. This has also curtailed their right to perform an important religious ceremony. I have, therefore, brought this adjournment motion about promulgation of Section 144 in the Goalpara district.

Shri MADHUSUDHAN DAS (Barpeta) : Mr. Speaker, Sir, the promulgation of Section 144 of the Criminal Procedure Code in the Goalpara district has been done for a specific purpose, *i. e.*, to prevent observance of Holi. This has amounted to interference with the observance of a religious festival and the Government under no circumstance had any necessity to do so because in time of Holi, in every place, there is more or less some sort of disturbance. It is a time-old festival. Hindus and in some parts Muslims also observe this festival. So, Sir, I do not know why the Government has taken his step. The Government

for the matter of that, the Deputy Commissioner, Goalpara, has taken this step to wound the religious susceptibilities of a particular community. This is very important, Sir. All these things never happened in our State before.

Mr. SPEAKER: We are at the moment concerned with the admissibility of the Motion. We are not going into the merits of the Motion.

Shri MADHUSUDHAN DAS (Barpeta): Oh! on merits of the Motion? (laughter). As the religious feeling of the Hindus are wounded there might be some unhappy incidents because of this. So, this is a matter of utmost public importance and the Motion should be admitted to discuss in this Assembly which is the highest authority of the State. This Assembly should consider this matter. The Government ought not to have done this. So, I think this should be admitted. We must be given a chance to discuss this here and to see whether the Government is justified in promulgating Sec. 144 Cr. P. C. at this time to prevent the observance of the religious festival.

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI (Laharighat): Sir, may I speak ?

Mr. SPEAKER: Yes, yes.

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI : Sir, an adjournment motion is tabled to discuss a certain matter which is definite and is of public im portance. Now, by this adjournment motion, the Hon'ble mover of the motion proposes to raise a discussion on the necessity of promulgation of Section 144 Cr. P. C. in certain parts of the State and with particular reference to the Goalpara district. Sir, our apprehension is that this is a premature measure on the part of the Government on the basis of reports which are not correct giving scope to trouble-mongers to create troubles in those areas. So, the Government should be very cautious before promulgating Sec. 144 Cr. P. C. so that it may not give cause to those people who are actually after creating trouble to come with a plea that there is a Government who does not allow freedom of religious functions and this Government has fallen upon the religious rights of the community. So with this apprehension in mind the notice of the adjournment motion has been given, and the matter is of a serious nature because during this debate on Governor's address we had discussed certain points and about the necessity of promulgation of Section 144 Cr. P. C., and most of us are of the opinion that promulgation of Section 144 Cr. P. C. was not necessary. So, in order to remove the doubts in the minds of the people notice of an adjournment motion has been given and this is a definite matter because this promulgation of Section 144 Cr. P. C. was with reference to a Hindu festival, and secondly, it is a matter of public importance, because I have already referred to the background on which we have been forced to give notice of this motion for discussing the promulgation of Section 144 Cr. P. C. Considering all these I feel that the motion is in order and it is a timely one and may be admitted.

Shri MAHAMMAD UMARUDDIN (Dhubri): Sir, Section 144 Cr. P. C. is a preventive step, and the propriety or otherwise of that order depends on the local situation prevailing, and it is for the District Magistrate

or the Officers in charge of those areas responsible for maintaining law and order, to make a decision. Whether there is need or justification for promulgation of Section there 144 Cr.P.C. it is not possible for this House to discuss without knowing the situation. Secondly, Sir, if there is any apprehension in the minds of the Hon'ble Members, the Government can obtain reports from local officers and make a statement on the situation.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat): I cannot agree with the Hon'ble Member. He has stated that the House is not in a position to discuss this matter. But the Government is not aware of the whole situation as it was. The Government by apprehending some disturbances in that particular area promulgated Section 144 Cr. P. C. which was not at all necessary, as the situation was quite normal there. By doing so Government has curtailed the civil right of the people granted by the Constitution. So, we want to discuss this matter here.

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Law): Sir, I have already explained the position. The matter continued in the adjournment motion is within the subjective consideration of the District authorities who are to consider the circumstances and deal with situations accordingly. It is for the District Magistrate of the particular area to study the situation and see to the necessity of other ways of promulgating order U/S 145 Cr. P. C. which has not been promulgated by the Government. It has been done by the District Magistrate after considering the situation prevailing in that particular area. As I pointed out to you, Sir, even in a place like Tezpur, where there was no apprehension according to the District Magistrate, an incident of serious nature has taken place, and if incidents of that nature are allowed to take place in other areas, these may plung the state in disorder. In these matters we should not interfere with the discussion of the authorities and I do not agree with the Hon'ble Member that promulgation of this order there has been any interferance with the observance of the religious rights or ceremony. The people are entitled to play holi in their own houses and other places. Only what has been prohibited is throwing of Holi water in public places. It is not laid down in the religious scripture that performance can be done only by throwing Holi colour in public thoroughfore. I submit no one has been prevented from observing the religious rites. So, my submission is that this is an ordinary matter of administration of law and order which the District Magistrate is competent to deal with and this is a matter of his subjective consideration. We should not interfere with the discussion of the District Magistrate. As I have already pointed out that the adjournment motion must deal with a matter beyond the ordinary administration of law and this is not fit matter to be entitled to discussion.

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI (Laharighat): Mr. Speaker Sir, may I know whether this House has the right to know from the District Magistrate whether there was actually any circumstances which compelled the District Magistrate to promulgate Section 144 Cr. P. C., or this House has to go by the whims of the District Magistrate as was contended. But I feel, Sir, this House has every right to the circumstances under which the District Magistrate was compelled to promulgate Section 144 Cr. P. C. in the district of Goalpara and that is the reason for which

the honourable Member has given notice of the adjournment motion. We feel, Sir, there was no necessity of promulgating this order, and that is why we are here to discuss the situation.

Shri SANTIRANJAN DAS GUPTA (Lumding): Mr. Speaker, Sir, I do not agree with the honourable Law Minister that this District Magistrate has the right to curb the fundamental right at his own whims. The Law Minister must know that the fundamental rights are always honoured by the High Courts and Supreme Courts. No law can override or over rule fundamental rights not to speak of a magistrate to override it. So, whenever curtailing of fundamental right arises, the officer should know that he is overriding the provision of the constitution, which none can do. So, the officers should be instructed or an explanation is definitely necessary from him whether he is overriding the fundamental rights. This is my submission, Sir.

Shri RATHINDRA NATH SEN (Karimganj-North): Mr. Speaker, Sir. It appears from the statement of the honourable Law Minister that there is nothing like making Holi festival in common places, in Hindu Scripture May I know from the honourable Law Minister is there anything written in the Islamic Book whether Idd and Muharam should be performed in a common public places.

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Law Minister): Section 144, Criminal Procedure Code was also in force when Idd festival was performed.

Mr. SPEAKER: Hon'ble Members had alleged that section 144, Criminal Procedure Code has been illegally promulgated in the District of Goalpara.

The magistrate has the right, after being satisfied that the situation of the country demands promulgation of section 144 Criminal Procedure Code to do this as a preventive measure. Now, the question is—from the Government side it has been argued that they have not got sufficient information from the S. D. O. as to under what circumstances the S.D.O., Goalpara had to promulgate Section 144 Criminal Procedure Code in the Goalpara Sub-division and from the side of Opposition it has been argued that promulgation of Section 144 Criminal Procedure Code has been illegal. I get the Rule in May's Parliamentary Practice at page 372—"motion has been disallowed because the matter relates to no more than ordinary administration" and it further illustrated that the alleged illegal action of the Department is a matter involving ordinary administration of law and as such for alleged action of the department no adjournment motion can be moved in the Assembly. Therefore, my hands are tied down by the rules. Therefore, I disallow the motion.

Next, an adjournment motion from Shri Rathindra Nath Sen, Shri Dulal Chandra Barua and also from Shri Madhusudhan Das was received on the same subject.

Calling Attention under Assembly Rule 50 *Re*: certain incidents at Gauhati Medical College

Mr. SPEAKER: I have also got a Calling Attention Motion under Rule 50 of the Rules of Procedure and Conduct of Business from Sarbasri Madhusuhan Das, Haladhar Uzir, Ram Prasad Das and Shri L. P. Goswami. I think this is a matter which may be discussed in this House. Therefore, I allow the discussion of this motion under Rule 50 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Assam Lesislative Assembly. It will be taken up on Thursday next after 4-30 P.M. I do not want to waste the time of hon. Members who have to table motions, bills and resolutions, etc.

Shri BISWADEV SARMA: Sir, what is the subject matter of the motion ?

Mr. SPEAKER: The subject matter is regarding certain incident in Gauhati Medical College. The matter is of public importance. Therefore, I have allowed to discuss the motion, under Rule 50 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Assam Legislative Assembly. It will be taken up after 4-30 P.M. on Thursday.

No-Confidence Motion

Mr. SPEAKER: I have got another motion tabled on 29th February, 1964 at 2-50 P.M. Therefore, it could not be taken up on that day. It is a motion expressing want of confidence in the Ministry. The Rule is that for such motion, at least 11 Members of this House are required to support this motion. I want to know how many Hon. Members support this motion. Those who are in favour of this motion, kindly rise up in their seats.

(Opposition Members stood up.)

Sixteen hon. Members have stood up in support of sitting late to move this motion. Therefore, this motion can be moved I shall fix up a date in consultation with the Leader of the House; unfortunately, he is absent today on some important matters. He will be back on the 4th and after discussion with the Leader of the Opposition and the Leader of the House, I shall fix up a date convenient to them for discussion of the motion.

Shri MADHUSUDHAN DAS: Under Rule Motion—notice submitted under section 50, if allowed to be discussed, should be taken up after 15-30 hours.

Mr SPEAKER: Order, order. The motion of No-Confidence is this—"This House has no-confidence in the present Council of Ministers". This is the motion.

Originally the House had to sit till 3-30 P.M. This Rule was that the question of motion should be taken up at 3-30 P.M. But, later on, we extended the time of sitting of the House till 4-30 P.M. The subsequent amendment is not there. Therefore, motion of this kind should be taken up after the business of the House is over; that was the spirit of the Rule. Therefore, I have, for the interest of the hon. Members of the Opposition fixed, the time at 4-30 P.M. instead of at 3-30 P.M. If the time is fixed at 3-30 P.M the Opposition Members will get less time for discussion of their

non-official business. Naturally, for their benefit, I have fixed the at 4-30 P.M. However, if the Hon. Members so want I have no objection to fix the time at 3-30 P. M.

(*Voices* No. No.)

Supplementary Demands for Grants and Supplementary Appropriation fon 1963-64

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Sir, I beg to present the list of Supplementary Demands for Grants and Supplementary Appropriation for 1963-64.

The Assam Panchayat (Amendment) Ordinance, 1964 (Assam Ordinance No.1 of 1964

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Sir, I beg to lay out copies of the Assam Panchayat (Amendment) Ordinance, 1964 (Assam Ordinance No.1 of 1964).

The Code of Criminal Procedure (Assam Amendment) Ordinance, 1964 (Assam Ordinance No.II of 1964)

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Sir, I beg to lay out copies of the Code of Criminal Procedure (Assam Amendment) Ordinance, 1964 (Assam Ordinance No.II of 1964).

The Assam Panchayat (Constitution) (Amendment) Rules, 1964

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Sir, I beg to lay out copies of the Assam Panchayat (Constitution) Amendment Rules, 1964.

Debate on the Governor's Address

Shri KHOGENDRA NATH NATH (Goalpara): माननीय अध्यक्ष महोदय, ৰাজ্যপালৰ উদ্বোধনী ভাষনত পাক-চীন মিতিৰালিয়ে অসমৰ কাৰণে জটীল পৰিস্থিতিৰ স্থষ্টি কৰিছে আৰু এই আগন্তুক সময়খিনিৰ মাজত উদ্বেগমুক্ত হোৱাৰ আশা নাই বুলি স্পষ্ট আৰু খোলাখুলি ভাৱে বিভিন্ন যুক্তিৰে পৰ্য্যালোচনা কৰি দিয়া ভাষণৰ কাৰণে মই তেখেতক আন্তৰিকতাৰে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। আজি পাকিস্তান চৰকাৰৰ নিৰ্ম্মম পৈশাচিক আচৰণৰ ফলত দেশত যি ঘটনা ঘটিছে ই বৰ লাজৰ কথা। বিংশ শতাব্দিৰ শেষভাগত এই আধুনিক সভ্যতাৰ আমোলত পাকিস্তান ৰাষ্ট্ৰৰ এনে পৈশাচিক আৰু অমানুসিকতা নিন্দাকৰাৰ ভাষা মোৰ নাই। মোৰ বোধেৰে পাকিস্তানৰ এনে পৈশাচিক অমানুসিক বৰ্ব্বৰতাৰ ফলত হোৱা পৰিস্থিতিৰ গৰিহণা দি আমাৰ এই সদনত এটা প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰাটো যুক্তিসঙ্গত হব। সেই কাৰণে মই চৰকাৰক এই পৰামৰ্শ আগবঢ়াও যে, পাকিস্তানৰ এনে বৰ্ব্বৰতা পৈশাচিক তাৰ বিষয়ে এটা প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰি এই প্ৰস্তাৱৰ জৰিয়তে অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ সকলো মানুহে পাকিস্তানৰ বৰ্ব্বৰতাৰ কামৰ কাৰণে ঘৃণা প্ৰকাশ কৰিব আৰু তেনেকৈয়ে আমাৰ ৰাজ্যৰ সকলো সম্প্ৰদায়ৰ মাজত ঐক্যতা গঢ়ি উঠিব। যোৱা চীনা আক্ৰমণৰ সময়ত যি ঐক্যতা গঢ়ি উঠিছিল, তেনে ঐক্যতা এতিয়াও গঢ়ি উঠাৰ লাগে। চীন আৰু পাকিস্তানৰ মিত্ৰতাৰ আৰত এটা কুঅভি-সন্ধিয়ে মুখ মেলি আছে। তাৰ ফলত অসমত যি পৰিস্থিতি হব, সি বৰ ভয়াবহ। এনে এটা অৱস্থাত আমাৰ চৰকাৰে আৰু অসমত জনসাধাৰণৰ সকলো সম্প্ৰদায়ৰ

মানুহে মিলিজুলি ঐক্যবদ্ধভাৱে এটা সংহতি গঢ়ি তুলিবই লাগিব। তাৰ পিচত আমাৰ সীমান্তৰ ৰাষ্ট্ৰ দুখনে উপলব্ধি কৰিব যে, সমগ্ৰ অসমৰ জনসাধাৰণ ঐক্যবদ্ধ হৈ শক্তিশালী হৈছে, তেতিয়া অসমে বহুত বিপদ বিপৰ্য্যয়ৰ পৰা হাত সাৰিব পাৰিব। তাকে নকৰি যদি বাহিৰত কেৱল বক্তৃতাহে দি থকা হয় তেন্তে অসমৰ আভ্যন্তৰীন পৰিস্থিতি বেয়াৰ ফালেহে ঢাল খাব। কিন্তু যদি হে ৰাইজক পৰিস্থিতিৰ প্ৰতি সচেতন কৰা হয়, তেন্তে বৰ্ত্তমান আমাৰ অসমত যিটো সাম্প্ৰদায়ীকতাৰ বেয়া আবহাওৱাৰ সৃষ্টি হৈছে সেইটো সামকাটি যাব। ই আমাৰ এটা জাতীয় সমস্যা, এই সমস্যাটো সমাধান কৰিবলৈ দৃঢ় সংকল্প কৰাটোহে আজি আমাৰ একান্ত কৰ্ত্তব্য। ইয়াৰ লগত আজি ভাৰতীয় সংবিধানৰ দোহাই দি সেই সংকল্পৰ মৰ্ম্মে হিন্দু, মুছলমান, খৃষ্টান আদি যিয়েই হওক কোনোৱে তাক অমান্য কৰিলে, তাক অবাঞ্চিত বা দেশদ্ৰোহী বুলি ঘোষণা কৰিব লাগিব।

গতিকে মই সদনক কওঁ, আজি ৰাজ্যপালে যি পৰিস্থিতিৰ কথা সাহসেৰে ঘোষণা কৰিছে সেই মতে সময় থাকোতেই সদনে কাৰ্য্যপদ্ধতি হাতত লব লাগিব অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ প্ৰচাৰ কাৰ্য্যৱলীৰ আমাৰ বেয়া পৰিবেশটো পৰিবৰ্ত্তন কৰিব লাগিব। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত ছিলঙৰ এটা দুৰ্ঘটনাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে যদিও পুলিচ বিভাগৰ ওপৰত কোনো দোষাৰোপ কৰা নাই বৰং পুলিচৰ কাৰ্য্য সমৰ্থনহে কৰিছে। মই সেই কথাতো একমত হব নোৱাৰো। যোৱা ১২ ফেব্ৰুৱাৰীত ঘটা ঘটনা সংক্ৰান্তক ১৭ ফেব্ৰুৱাৰীত শ্বিলঙৰ বৰবাজাৰৰ মুকলি হাটৰ দিনা আসামী বিচাৰি গৈ গ্ৰেপ্তাৰ কৰা কথাটো সমৰ্থন যোগ্য নহয়। এইটো পুলিচৰ tactics হব নোৱাৰে।

আমি স্বাধীনতা আন্দোলনৰ সময়ত দেখিছো পুলিচে অতি গোপনে, পৰাপক্ষত কাকো জানিবলৈ নিদি কংগ্ৰেছৰ নেতা বা কৰ্ম্মী সকলক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছিল। এনেকি প্ৰকাশ্য আদালতত বিচাৰ নকৰি জেলৰ ভিতৰত বিচাৰ কাৰ্য্য সমাধা কৰিছিলে, কিন্তু আচৰিত কথা যে, শ্বিলঙত ৰাজধানীত I. G. P., D. I. G., S. P. আৰু হোম মিনিষ্টাৰ উপস্থিত থকা সত্তেও বৰবাজাৰৰ দিনা, যত হাজাৰ হাজাৰ মানুহ গোটখাই, তাত পুচিল গৈ আসামী বিচৰা কথাটো আচৰিতেই নহয়, ৰহস্য জনকো বুলি ভাবো। এনেকুৱা অবিবেচক কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা এনে ঘটনা ঘটালে যাৰ ফলত অশান্তি আৰু বহুগুণে দেখা দি মানুহৰ জীৱন দুৰ্ব্বহ কৰি তুলিছিল, আজিও ভিতৰে ভিতৰে অন্যায় অশান্তি চলি আছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, পুলিচৰ এনেকুৱা অবিবেচক কাৰ্য্যৰ ফলত আমাৰ চৰকাৰৰ মৰ্য্যদাহানী হৈছে বুলি ভাবো। আমাৰ পাহাৰিয়া ভাইভণী সকলৰ মাজত কংগ্ৰেচ চৰকাৰৰ প্ৰতি তিক্ততা আৰু বিক্ষোভ দেখা দিছে। বৰ পৰিতাপৰ কথা, চলিহা গৱৰ্ণমেণ্টে পাহাৰীয়া ভাই-ভণী সকলৰ কাৰণে বহুতো ত্যাগ আৰু কষ্ট স্বীকাৰ কৰি আহিছে আৰু কিভাৱে উন্নয়ন কৰিব পৰা যায়, তাৰ কাৰণে সদায় যত্ন কৰি আহিছে; কিন্তু আজি চৰকাৰৰ পুলিচৰ এনেকুৱা কাৰ্য্যৰ ফলত আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী যিখন চাৰ্টিফিকেট পালে যে, তেখেতে আমাৰ পাহাৰীয়া ভাইভণী সকলৰ স্বাৰ্থৰ ঘোৰ বিৰোধী? পুলিচৰ এই অন্যায়ে আমাৰ মাজত বিচ্ছেদ ঘটাৰ সুযোগ দিলে। চৰকাৰ তথা পুলিচৰ দোষৰ কাৰণে আজি এনেকুৱা ভয়াবহ, অপ্ৰীতিকৰ পৰিস্থিতিয়ে দেখা দিবলৈ পাইছে, যাৰ ফলত আমাৰ জনজাতীয় ভাই-ভণী সকলে ও চৰকাৰৰ ওপৰত আস্থা হেৰুৱাই পেলাইছে।

গত ১৯৬০ চনৰ ভাষা আন্দোলনৰ সময়ত পুলিচৰ কোনো অস্তিত্ব নাইকিয়া হৈছিল। সেই সময়ত মুখ্যমন্ত্ৰী ৰোগ শয্যাত আৰু বিত্ত মন্ত্ৰীও চৰকাৰী কামত অসমৰ বাহিৰত, সেই সময়ত হতভঙ্গ হৈ পুলিচ কিংকৰ্ত্তব্যবিমূঢ় হৈ পৰিল। বিত্ত মন্ত্ৰী বেগাবেগিকৈ ঘুৰি আহি বিপদগ্ৰস্ত অঞ্চলবোৰ ভ্ৰমণ কৰি ৰাইজৰ মনত আশ্বাস দিছিল আৰু ৰাইজৰ ভিতৰত শান্তি শৃংখলা ফিৰাই আনে। আজি দেশৰ নিৰাপত্তা শান্তি আৰু শৃংখলা ৰক্ষাৰ বাবে পুলিচৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব লগা হৈছে। গতিকে যদি এই বিভাগটো ভালকৈ গঢ়ি তুলিব নোৱাৰি তেনেহলে অৱস্থা আৰু বেয়া হব। মই ভাবো যেতিয়া আইন আৰু শৃংখলাৰ প্ৰশ্ন আহে তেতিয়া অসমীয়া জাতি ধৰ্ম্মৰ কথা উঠিব নেলাগে। যি কোনো দেশৰ জাতি বা ধৰ্ম্মৰ মানুহেই হওক তেওঁ দক্ষতা সম্পন্ন ব্যক্তি হব লাগিব। শ্বিলঙৰ ঘটনাই আমাক আগ জাননী দিলে যে, বৰ্ত্তমান এনে এটা পুলিচ বিভাগৰ ওপৰত শান্তি আৰু শৃংখলা নিৰ্ভৰ কৰিব পাৰি নে? সেই কাৰণে মই পৰামৰ্শ আগবঢ়াও যে, যি কোনো উপায়ে এই বিভাগটো পুনৰ গঠন কৰিবলৈ চৰকাৰে অনতি পলমে চেষ্টা কৰিব লাগে।

পুলিচ বিভাগে গোৱালপাড়াত কেইটামান Out-post খুলিছে। সেইকেইটা হল আগীয়া গোয়ালপাড়াৰ পৰা ৭ মাইল, কৃষ্ণাই ৮ মাইল, কৃষ্ণাইৰ পৰা ৮ মাইল, দুধনৈ ফালৰ পৰা ৰংজুলি ৭ মাইল। ৰংজুলি investigation centre আৰু তাৰ পৰা শিমনিতোলা ৬ মাইল। শিমনিতোলাৰ পৰ ৫ মাইল পূবে নগৰবেৰা Out-post আছে আৰু শিমনিতোলাৰ পৰা ৪ মাইল পশ্চিমে River Police Station আছে। এই আটাইবোৰ post highway ত পৰে আনফালে লক্ষিপুৰ থানাত ১ লাখ ৩৬ হেজাৰ জন সংখ্যা-বোৰ্ডাৰ এৰিয়া, ইয়াত ইংৰাজৰ দিনৰে পৰা ৩ খন থানা আছে এজন দাৰোগা আৰু কেইজন মান চিপাহী আছে। পাকিস্তানৰ পৰা অহা বে-আইনী ডকাইত মাজে সময়ে আহি থাকে কিন্তু তাত এটাও Out-post দিয়া নাই। ইপিনে নৰ্থ শালমৰাৰ থানাত ১৭২ কি লক্ষ্য বাহাত্তৰ হাজাৰ জনসংখ্যাত এটিও Out-postত ধৰা দেখা নাযায়।

এই কথা আমাৰ গোৱালপাড়াৰ তিনিজন সদস্য শ্ৰী ঘণশ্যাম দাস, শ্ৰীহাকিম চন্দ্ৰ ৰাভা আৰু মই মুখ্যমন্ত্ৰীক লিখিতভাৱে জনোৱা হৈছিল কিন্তু তাৰ কোনো ব্যৱস্থা নহল। এতিয়া শুনিবলৈ পাইছো ৭।৮ মাইল দূৰে দূৰে একোটা Out-post হব কিন্তু উত্তৰ শালমাৰা থানা আৰু লক্ষিপুৰ থানাৰ কাৰণে হলে কোনো ব্যৱস্থা কৰা নহল। এইটো এটা দেশৰ স্বাৰ্থৰ পক্ষে গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা গতিকে আকৌ এই বিষয়ে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিয়ে ৰখা হল বৰ্ত্তমান পুলিচ বিভাগৰ দক্ষতাহীন কাৰ্য্য-কলাপ সম্বন্ধে।

ৰাজ্যপালে তেখেতৰ ভাষণত পাকিস্তানী অনুপ্ৰৱেশৰ বিষয়ে উদ্বেগ প্ৰকাশ কৰিছে। আৰু পালিয়ামেণ্টতো আমাৰ গৃহমন্ত্ৰী শ্ৰীনন্দ ডাঙৰীয়াও অসমত ব্যাপক ভাৱে পাকিস্তানী অনুপ্ৰৱেশ উল্লেখ কৰি কয় যে, এই সমস্যাটেৰে চৰকাৰৰ কাৰণে গভীৰ উদ্বেগৰ সৃষ্টি কৰিছে। চোকা পহৰা স্বত্তেও পাকিস্তানী অনুপ্ৰৱেশ ব্যাহত হোৱা নাই।

এইদৰে নন্দজীয়ে পালিয়ামেণ্টত কৈছিল আৰু আমাৰ ৰাজ্যপালেও ভাষণত এই কথা কৈছে কিন্তু ভাৰত চৰকাৰে কেইটামান ট্ৰিবুনেল গঠন কৰিছে মাত্ৰ। আৰু চৰকাৰে যিমান ট্ৰাইবুনেল গঠন কৰি থাকক কিন্তু এইটো কথা কোনেও অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰে যে, ট্ৰিবুনেল যদি ১০ জন বাহিৰ কৰি দিয়ে

আনকালে ১০০ জন পাকিস্তানী মানুহ প্ৰৱেশ কৰিব। ভাৰত চৰকাৰৰ এই নীতিটো সম্বন্ধে মই হলে একো বুজি নাপালো। ট্ৰিবুনেল পাতিয়েই আছে কিন্তু পাকিস্তানী মানুহ আহিয়েই আছে। সেই কাৰণে মই কব খুজিছো যে, এই সমস্যা কেৱল গবৰ্ণমেণ্টৰ ট্ৰিবুনেলৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি থাকিলে নহব। ট্ৰিবুনেলৰ দ্বাৰা যিমান কাম হব তাতকৈ শতগুণে এই সমস্যা সমাধান কৰিব পাৰিব আমাৰ সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ যি সকল নেতা আছে তেওঁলোকৰ দ্বাৰা। সংখ্যা গৰিষ্ঠ সম্প্ৰদায়ৰ নেতা সকলে এই কাম কৰিবলৈ গলে ভুল বুজা বুজি হব পাৰে। তেখেত সকলে নিজে ইয়াৰ দায়িত্ব লব পাৰে আমি তেওঁলোকৰ পিছত আছো। মেল মিটিং পাতি গাৱৰ মানুহক বুজাই দিব লাগিব যে এই অনুপ্ৰৱেশকাৰী সকলৰ কাৰণে আমাৰ মাজত ভুল বুজা-বুজি বা এটা অস্বস্তিকৰ পৰিস্থিতি হৈ আছে এইটো দূৰ কৰিব লাগে, এইদৰে সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ৰ নেতাসকলে যদি নেতৃত্ব গ্ৰহণ কৰে তেতিয়া হলে এই সমস্যা অতি সোনকালে সমাধান হব বুলি আশা কৰা যায়।

আজি পৰ্য্যন্ত অসমলৈ পাকিস্থানী মানুহ আহি আছে। ইয়াৰ কাৰণে আমাৰ ইয়াৰ স্থায়ীভাবে অসমত বাস কৰা মুছলমানসকলৰ মনতো নানা অশান্তিৰ সৃষ্টি হৈছে। এতিয়া আমাৰ উভয় পক্ষৰ মাজত যিটো অস্বস্তিৰ ভাব সৃষ্টি হৈছে সেইটো কেনেকৈ চিৰ দিনৰ কাৰণে দূৰ কৰিব পাৰি সেইটো আমি দুয়ো সম্প্ৰদায়ে চিন্তা কৰি ব্যৱস্থা লোৱা উচিত। আমাৰ বহুতে ভাবে মুছলমান মানেই পাকিস্থানী, এইটো সচা নহয়। মই নিজেই মুছলমান এলেকাত থাকো, বহুতো মুছলমান মানুহ পাকি-স্থানৰ পৰা অহা চিনি নাপায় আৰু বহুতো মুছলমান মানুহে সমৰ্থন নকৰে এই কথাটো মই ভাল ভাবে জানো। গতিকে আমি অতি সোনকালে এই অসয়স্তিকৰ ভাব দূৰ কৰিবই লাগিব।

পাকিস্থানৰ পৰা অহা ভগনীয়া মানুহৰ সংখ্যা এতিয়া ৭৪ হাজাৰ হৈছেহি। মই ভাবো এই মানুহবোৰক পাকিস্থানৰ অসমৰ boarder ত তিনি মাইল ব্যাপি ভিতৰত বসতি দিব লাগে। অৱশ্যে আইনৰ দ্বাৰা নহয়, আপোচ মূলক ভাবে বোৰ্ডাৰৰ সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ মানুহ বোৰক অধিক ক্ষতি পূৰণ দি অসমৰ ভিতৰত জমী দি বহুৱাই দিব লাগে। কামটোৰ নেতৃত্বত আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী আহাম্মদ চাহাবক লব লাগিব। কাৰণ তেখেতৰ ওপৰত আমাৰ সকলো সম্প্ৰদায়ৰ মানুহৰে সম্পূৰ্ণ আস্থা আছে। মোৰ এই পৰামৰ্শ মতে যদি কাম কৰা হয়, তেনেহলে চিৰদিনৰ কাৰণে মুছলমান সকলে হে পাকিস্থানী মানুহ অনাব লাগিছে বুলি যি সকলে ধুৱা তুলি সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ মানুহৰ মনত কষ্ট দিয়া হৈ থাকে, সিহঁতৰ ও আৰু কবলগীয়া কথা নাথাকিব আৰু সংখ্যা লঘু সকলোৰও এনেকুৱা দোষাৰোপ কৰি থাকিব নোৱাৰিব। গতিকে উভয় সম্প্ৰদায়ৰ মানুহৰ কাৰণেই মঙ্গল। আৰু এই কথাও সঁচা যদি তিনি মাইল ব্যাপি ৰিফিউজী মানুহ বৰ্ডাৰত বহুৱা হয় তেনেহলে তেখেত সকলক চেৰ পেলাই কোনো পাকিস্থানী মানুহ অসমত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিব। আৰু যদি কোনো বা এখেত সকলোক চেৰ পেলাই অসমত প্ৰৱেশ কৰে, তেনেহলে তাৰ কাৰণে কোনো মুছলমান মানুহক দোষাৰোপ কৰা নচলিব। গতিকে মোৰ এই পৰামৰ্শখিনি চৰকাৰক আগবঢ়াই থলো—এই সম্বন্ধে চৰকাৰে বিশেষ ভাবে বিবেচনা কৰি চাব বুলি আশা কৰিলো।

কৃষি উৎপাদন প্ৰচেষ্টা সম্বন্ধে—ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কৃষি উৎপাদন সম্পৰ্কত এটা ৰিপৰ্ট ওলাইছে বুলি কৈছে যদিও, এই ৰিপৰ্টৰ কথা পৰিস্কাৰ হোৱা নাই। মই ভাবো যিমানেই কমিটি কৰক—যথেষ্ট কৃষি উৎপাদন হোৱা নাই। যদি ভৱিষ্যতে কৃষি উন্নতি কৰিব খোজে তেন্তে অকল 'কমিটি আৰু কমিটিৰ ৰিপৰ্টৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ

কৰিলে নহব। যদি প্ৰকৃততে কৃষিৰ উৎপাদন সৰহ কৰিব খুজিছে, তেন্তে দীৰ্ঘ ম্যাদী কামবিলাক হাতত নলৈ চৰকাৰে এই সম্পৰ্কীয় টকা পয়চা বিলাক জিলা হিচাবে ভগাই—সেই মতে ব্যৱস্থা আৰু সুযোগ দিব লাগে। এতিয়াৰ নিয়ম অনুসৰি খেতিৰ কাৰণে পানী যোগাবলৈ power pump দিয়াত ৬০০৲ টকা 'এদভান্স' দিব লাগিব তেহে পাম্প পাব। অৰ্থাৎ টকা নিদিলে পাম্প নাপাব। এইদৰে যদি হয় তেন্তে কৃষি কাৰ্য্য কেনেকৈ হব। চৰকাৰে অন্যান্য ক্ষেত্ৰত অজস্ৰ টকা বিনা চিকিউৰিটিৰে খৰচ কৰিছে আৰু কৃষি ক্ষেত্ৰত এনে দাম দি 'মেচিন' কিনা নিয়মে কৃষি বেচি নঅৰিব। সেই কাৰণে কও যদি চৰকাৰে এই কাৰ্য্য ভালকৈ কৰিব বিচাৰিছে—ভাল ব্যৱস্থা লওক নহলে বাদ দিয়ক। সমবায় ক্ষেত্ৰত গোটেই ৰাজ্যখনত মাত্ৰ তিনিখন সমবায়ৰ (co-operative consumers' good) দোকান খুলিবলৈ দিহা কৰিছে লাহে লাহে আৰু কৰা হব। এই তিনিখন দোকানে সমস্ত ৰাজ্যত ৰাইজৰ কি কামত আহিব পাৰে বুজি নাপাও এক কোটি মানুহৰ সমস্যা সমাধান হব নে ? ডিব্ৰুগৰ তিনচুকীয়া আদি ঠাইত আজি যি অৱস্থা হৈছে তাৰ উপসমৰ বিশেষ ব্যৱস্থা হোৱা নাই।

প্ৰশাসনৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰশাসনীয় মিতব্যয়ী কমিটি গঠিত হৈছে। এই কমিটি হব বুলি সদনৰ যোৱা বৈঠকত বিত্ত মন্ত্ৰীয়ে কৈছিল। কমিটি হৈছে কিন্তু প্ৰশাসনৰ কাৰ্য্যৰ টকা পয়চাৰ মিতব্যয়ীতা হোৱা নাই। আনহাতে এতিয়ালৈকে এই মিতব্যয়ী কমিটিত ৰিপৰ্ট ওলোৱা নাই। এইদৰে লেন-দেন হলে—কেনেকৈ হব বুজি নাপাও। প্ৰশাসনীয় দক্ষতা সম্পৰ্কত কেৱল বক্তৃতা দিলেই নহব। কাৰ্য্যত যাতে এই দক্ষতা আহে তালৈ বিশেষ চিন্তা কৰিব লাগে। ইয়াৰ লগতে এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা কও। সেইটো শিক্ষা সম্পৰ্কে বহুতো স্কুল পতা হৈছে আৰু লৰা-ছোৱালীক বৃত্তি দিয়া হৈছে বুলি ৰাজ্যপালৰ ভাষণতো উল্লেখ কৰিছে। অৱশ্যে শিক্ষা সম্বন্ধে চৰকাৰে বহুতে কৰিছে আৰু চৰকাৰে এইটোও বিচাৰিছে যে অসমত শিক্ষাৰ পৰিবেশ ভালকৈ সৃষ্টি হওক। মাদ্ৰাজ চৰকাৰে Higher Secondary লৈকে শিক্ষা 'ফ্ৰি' কৰি দিয়াৰ কথা বাজেট বক্তৃতাত বিত্ত মন্ত্ৰীয়ে উল্লেখ কৰিছে আৰু তাৰ বাবে সদৌ মাদ্ৰাজ বাসীয়ে চৰকাৰক আশীৰ্ব্বাদ দিছে। মই ভাবো যেন আমাৰ চৰকাৰেও Higher Secondary শিক্ষালৈকে 'ফ্ৰি' কৰি দিয়ক আৰু অসমৰ এককোটি বিচলাখ অসমবাসীৰ আশীৰ্ব্বাদ লওক। আজি যিবিলাক টকা অবাবত খৰচ হৈ গৈছে সেই টকা ৰাহি কৰি দিব পাৰিব। এইখিনি পৰামৰ্শ আগবঢ়াই মই, ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ ওপৰত শ্ৰীযুত শৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই অনা ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱটি সৰ্ব্বান্তঃকৰণেৰে সমৰ্থন কৰো।

Shrimati AFIA AHMED (Jamunamukh): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় দেবেন শৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই শ্ৰদ্ধেয় ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত অনা প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি এই সদনত দুষাৰ কম বুলি আগ বাঢ়িলো।

মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণটো সচাঁকৈয়ে এটা মনোগ্ৰাহী ভাষণ। তেখেতে চমুকৈ হলেও ৰাজ্যৰ গোটেই পৰিস্থিতিটোৰ এটা আভাস দিছে। সেইবাবে মই তেখেতক অভিনন্দন জনাইছো আৰু আশা কৰিছো যে বিত্ত মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ ভাষণত সকলো বহলাই দেখুৱাব।

মহোদয়, অসম এখন দুখীয়া ৰাজ্য তদুপৰি বানপানী ও প্ৰাকৃতিক দুৰ্য্যোগ প্ৰতি বছৰে লাগি আছে আৰু অসম ৰাজ্য খন ঠকা-সৰকা কৰিছে। ইয়াত নানা জাতীয়ে বাস কৰিছে। স্বাধীন হোৱাৰ পিচৰ পৰা আমাৰ ৰাজ্যখন নানা বিপদৰ সন্মুখীন হব লগীয়া হৈছে ; কিন্তু আমাৰ

চৰকাৰে সকলো সমস্যাই শান্তি আৰু শৃংখলাৰে সমাধান কৰি আহিছে সকলো পৰিস্থিতিৰ প্ৰতি আমাৰ চৰকাৰ সজাগ আছে। মোৰ বিশ্বাস যে। কোনো পৰিস্থিতিয়ে অসমৰ যুগমীয়া একতাক ক্ষুন্ন কৰিব নোৱাৰে। আমাৰ চৰকাৰে জাতি ধৰ্ম্ম নিৰ্ব্বিশেষে সকলোৰে প্ৰতি সমব্যৱহাৰ কৰাত মই চৰকাৰক ধন্যবাদ দিছো।

বৰ্ত্তমান আমাৰ সীমান্তবৰ্ত্তী ৰাষ্ট্ৰ পাকিস্তান আৰু চীনৰ শত্ৰুতা মূলক আচৰণে আমাৰ দেশৰ উন্নয়নত বিশেষ ভাৱে বাধা জন্মাইছে উৎপীড়িত ভগনীয়া সকলৰ বাবে আমাৰ চৰকাৰে সকলো সুব্যৱস্থা কৰিব বুলি আশা কৰিলো। ইয়াৰ পিচত মই আৰু দুই এটা বিষয় উনুকিয়াওঁ।

মহোদয়, মই বৰ দুঃখেৰে সৈতে কবলগা হৈছো যে. যোৱা ২৯ তাৰিখে লাহৰিঘাট আৰু লামডিং সমষ্টিৰ মাননীয় সদস্য দুজনে যি উত্তেজনাপূৰ্ণ ভাষণ এই সদনত দিলে ই সম্পূৰ্ণ অসত্য। মাননীয় সদস্য সুত ডাঙৰীয়াইহে প্ৰকৃত সত্য ঘটনা ৰ কথা কৈছে আৰু নগাৱঁৰ উপায়ুক্তয়ো কাগজত সত্য ঘটনাৰে উল্লেখ কৰিছে।

শিক্ষা বিষয়ত মই কওঁ যে, আমাৰ ৰাজ্যৰ সাধাৰণ শিক্ষাৰ উন্নতিৰ কাৰণে চৰকাৰে তীব্ৰ গতিত আগ বাঢ়িছে কিন্তু স্ত্ৰী শিক্ষাৰ মান আজিও বহুত পিচপৰি থকাত সমাজৰ উন্নয়নৰ কামত তেওঁলোকে আগ্ৰহ থাকিলেও আগবাঢ়িব পৰা নাই। স্ত্ৰী-শিক্ষা দুই প্ৰকাৰে হব লাগে প্ৰথম সাধাৰণ শিক্ষা আৰু সূক্ষ্ম কাৰিকৰী শিক্ষা। সমাজ কল্যাণ বোৰ্ডে নাৰী জাতিৰ উন্নতিৰ কাৰণে ভাল কাম কৰিছে কিন্তু ইয়াৰ আৰু সম্প্ৰসাৰণ হব লাগে।

কৃষিৰ উন্নতিৰ কাৰণে ক্ষুদ্ৰ জলসিঞ্চণ আৰু সেইদৰে মথাউৰীৰ কামো বহুত পৰিমাণে কৰিব লগা আছে। দৃষ্টান্ত হিচাবে কবখোজো যে, মোৰ সমষ্টিৰ কামপুৰ মৌজাৰ দেবনাৰীকলী গাৱঁৰ খেতিয়ক সকল উৎসাহী ও কৰ্ম্মঠ কিন্তু তাৰ ৰিং বান্ধটো ভাঙি যোৱাত খেতিয়ক সকলৰ বহুত অসুবিধা হৈছে। বাৰিষা মানুহ এবুকু পানীত থাকিব লগা হয়। পানীৰ ওপৰতে গৰ্ভৱতী নাৰীয়ে প্ৰসব কৰা অৱস্থাত পৰিছে। সেইলোক সকলৰ পুনৰ বসতিৰ কাৰণে ৰাজহ মন্ত্ৰী আৰু মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টিগোচৰ কৰা স্বত্তেও কোনো ফল ধৰা নাই। গতিকে মই আশাকৰো অতি সোনকালে এই মানুহ বোৰৰ কিবা এটা ব্যৱস্থা কৰে।

বৰ্ত্তমান খাদ্য বস্তুৰ দাম অতিমাত্ৰাই বৃদ্ধি পাইছে আৰু ফলত ৰাইজৰ মাজত হাহাকাৰ হৈছে। এই গৰীব দেশত এনেদৰে মূল্য বৃদ্ধি পালে ৰাইজে লঘোণে থকাৰ বাহিৰে উপায় নাথাকে। ব্যৱসায়ী সকলে এনেদৰে মূল্য বৃদ্ধি কৰাৰ কাৰণ, চৰকাৰে অনুসন্ধান কৰি ক'লা বেপাৰী সকলক কঠিন হাতে দমন কৰিবলৈ মই টানি অনৰোধ কৰিছো।

আমাৰ দেশৰ জনসংখ্যাৰ হাৰো অতি মাত্ৰাই বৃদ্ধি পাইছে। পৰিবাৰ পৰিকল্পনাৰ ব্যৱস্থা বৰ শোকলগা। মই আশাকৰো চৰকাৰে ব্যাপক ভাৱে এই ব্যৱস্থা কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ মই অনুৰোধ কৰো।

কৃষিৰ লগতে গো-জাতিৰ উন্নয়ন অপৰিহাৰ্য্য কথা। চৰকাৰে সেই বিষয়ে চকু ৰাখিব ।

Home Guard ৰ বিষয়ে আমাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ কৰিছে যে, বৰ্ত্তমান ১৭ হাজাৰ লোকে প্ৰশিক্ষণ লৈছে। আশাকৰো যাতে ২৫,000 হেজাৰৰ প্ৰশিক্ষণ অতি সোনকালে হৈ যায়। Home Guard হোৱাৰ পৰা আমাৰ ৰাইজৰ বহুতো সুবিধা হব। আমাৰ পুলিচ সম্পৰ্কে শ্ৰীখগেন নাথে যি কৈছে, তেখেতৰ লগত মোৰো একমত। পাকিস্থানী ধৰাৰ সুযোগ লৈ আমাৰ খিলঞ্জীয়া লোকৰ ওপৰত পুলিচৰ যিটো জোৰ জুলুম চলিছে সেইটো যাতে বন্ধ হয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে চোকা দৃষ্টি ৰাখি বিহিত ব্যৱস্থা লব বুলি আশা কৰিলো।

*__Shri HOOVER HYNNIEWTA (Shillong)__: Mr. Speaker, Sir, I am rising to speak today under a shadow of human suffering caused by the inhuman behaviour on the part of those who are running the administration. Sir, when I associate myself with the No Confidence Motion I would not like much to dwell on the other aspects of the administration mentioned in the Governor's Address just at this juncture. Sir, the other day, the Chief Minister and the Finance Minister, while making a submission before you made a reference to King's Address in England and for all the attention that the Hill areas received in the Governor's Address you might as well believe that we are hearing the Address of King of England—as some other Heads of States. Sir, the Governor's Address does not contain even 5 per cent *i. e.* 5 per cent of the contents in it about the Hill problems, the problems confronting the Hill people. He made mention only of the establishment of an administrative unit for the Nongstoin Pawi Lakher region and this 'of course' is a long-standing need of the people living in the western side of their United Khasi and Jaintia Hills. Government in establishing this Unit has not done any special favour to the people of the district. It makes as reference to the United Khasi and Jaintia Hills Autonomous District Commission that is only to bifurcate an already mutilated district. It refers also to the extension of the State Transport Services from Khliehriat to Silchar. This 'no doubt' will fetch money for the State Transport authority. It makes vague reference to improvement of tribal areas. It is at the most a pious expression of wish that the interests and the welfare of the tribal people will be promoted and then Sir, last of all 'it refers to the question of refugees fleeing from Pakistan to Garo Hills' but that also, Sir, does not contain anything that the State Government will be doing for the suffering humanity, the victims of the partition of the country. Sir, it is mentioned that the Central Government has agreed to bear the entire cost of relief and rehabilitation. The Centre is footing the bill and the State Government is entrusted only with the task of spending the money given by the Centre. But for that little thing that Government could have done, they are expressing difficulty in doing it and that is with regard to the land on which these refugees will have to be rehabilitated. The Governor said, "as is known to the hon'ble members, under the Sixth Schedule of the Constitution, the entire jurisdiction over land matters in the Autonomous Districts rests with the District Councils. Apart from this, almost all the refugees are agriculturists and there is hardly any land for wet cultivation normally available in

* Speech not corrected.

the hill areas. In other parts of the State, we have still not been able to even partially solve the problem of our landless, flood and erosion-affectes people in the State." Sir, they have no land for these unfortunate victims of partition to be rehabilitated in other parts of the State. Sir, I would submit before this House that when we have plenty of land to the Muslim immigrants, when we have plenty of land to play host for the Pakistani infiltrators, I do hope, Sir, I am quite confident that we have plenty of land on which we can rehabilitate these unfortunate refugees. I would suggest, Sir, that Government should appoint an All India Committee which will go into the question as to how far Assam can accommodate these poor victims. I would not accept a mere statement on the part of the Chief Minister or on the part of any Minister that land is not available here in Assam. I will be satisfied if Government will appoint an Enquiry Committee. I would be satisfied if Government will appoint an enquiry Committee to see whether there is more land to accommodate these people. But Sir, these are very few references made to the problems obtaining in the hill areas. Sir, so far as the other aspects of the problems are concerned, we might as well have not functioned, we might still have lived in a princely State of Assam for all the care and attention we receive from the Government. But, at least, I must congratulate the Government for rather being straightforward this time. In the past, they were saying one thing and they were doing quite another thing. But this time, they have not said anything whatsoever for the interest and welfare of the tribal people, they are intending to ignore the tribal problems. They have only given an indication to them. As I said a few minutes ago that the reference to the hill people does not constitute 5 per cent in this Address, Sir, we are to-day in a life-and-death struggle with regard to the soil erosion and jhum cultivation. These are the most pressing problems for all our people living in the hills. Soil is being eroded year by year to the tune of millions of tons and the soil going down from the hills to the plains also helps the floods causing more damage to the people living in the plains. So, unless you solve this problem at the source you cannot solve it in the plains, when this silt will be flowing from hills to plain areas. Sir, the other aspect of this problem is the aspect of making the land less and less fertile for the hill agriculturists. Alluvial soil is being eaten away just like flesh and blood of a human being, bit by bit and year by year. But Sir, the Government have not descended to make even a small fraction of reference to this very very fundamental question.

Sir, the second thing is the border problem. Our people living in the border are still suffering from the after effects of partition; they have lost their markets in Pakistan. And not only that, the orange trees which have been fetching some kind of income for them are also dying one after another and to-day there is hardly any orange produce from the border areas of Khasi Hills. Sir, we have made repeated reference of this question to the Chief Minister and to other Ministers of the State. We have utilised all the available opportunity to bring home to the Government this pressing problem. But the Government have not done anything. We also brought this question to the notice of our very efficient Minister of Agriculture, but he also in all his wisdom has not thought it fit to make proper enquiry into the causes of this disease which is Corroding our precious orange trees. Sir, the people in the border are living from hand to mouth; it is only with the grace of Providence they have been able to live to-day. But Sir, I would like to underline this fact that the population in the border areas is being reduced the people are underfed. They are eating the food which they had never

eaten before, and so their rate of birth is going down and infant mortality is going up. They are not dying of starvation but their number is decreasing day by day. Sir, the Governor has not found it possible to make any mention of this human problem in his Address.

Sir, I come also to the question of sanitation in the town of Shillong. The improvement of this capital city of our State, it seems to me, that the highups in the Government are more concerned only with furnishing their palatial buildings. That even in the high emergency when the Chinese were knocking at our doors of our country; when they have tresspassed on areas of our country, our Ministers find it wise in keeping with their dignity and spend 10 thousand rupees for furnishing their humble abodes. But, Sir, what has happened to this capital city of Assam. The capital city of the State of Assam, the town of the Khasi people who have founded it is almost deplorable. The other day, Sir, I took the Chief Minister on the death anniversary of the Father of the nation, to see certain areas of Shillong, and he was shocked as far as I could see. "I was shocked" he kept telling me from time to time. Do these people pay taxes ? And while he was crossing a certain lane, Sir, I was shocked to see a few drops of drain water fell on the Chief Minister's dress. But that also is not enough to make the Government alive to the problem. The people are living in the midst of insanitary conditions. The roads also do not exist. If they call them roads, they are the 15th or 16th century roads where people lived in those days. I took also Sir, the Hon'ble Finance Minister. The other day he was busy; he had previous engagement. So he could not spend so much time and he was kind enough to go and visit one of these areas. We showed him the land through which hundreds of school going children have to pass every day on their way to school. I hope, Sir, that the Finance Minister will be able to say something during his budget speech. I cannot anticipate him ; I cannot criticise him in advance. I hope, he will be able to say a kind word for us in his budget speech. But, Sir, the Government, as far as the Governor's Address is concerned, is not at all keen to do anything to improve the sanitary conditions of this town. Sir, I would like to draw the attention of this House to the fact that new colonies inhabited by our fortunate friends from the plains of Assam and elsewhere, even if there are five houses, the Government will spend thousands and thousands of rupees to construct roads for them. We have no grudge ; make good roads. We want good roads to be constructed anywhere in the town. But why you are extending that liberality to those who have come only yesterday and you are leaving out those people who have founded this beautiful town which used to be called the Paradise, the Queen of all hill stations, the Scotland of the East, those people who are responsible for founding this beautiful Hill Station, you are ignoring them and you are leaving them in the midst of the most insanitary conditions of habitation. Sir, the other day, we were invited by the Deputy Commissioner to his residence to discuss one very important matter, *viz*, the construction of quarters for the Class II & IV employees The Chief Executive Member of the District Council was also present there, some M. L. As— Shri Stanley Nichols Roy and Shri B. B. Lyngdoh were also there, and the Deputy Commissioner requested us to use our good offices to make certain lands available near Umpling for the construction of these quarters. I do not know, Sir, whether these quarters will be actually constructed. You will be surprised to hear if I inform you that we were deadly opposed to land being made available to the Government. Perhaps, some of the hon.

Members will like to know the reason. Certain lands in the past were made available for settlement of the refugees, but not all of it was given to the refugees. Some lands were reserved for the Minister the land acquired for a public purpose for rehabilitating the refugees— some of it, or half of it was allotted to the Minister. I do not name them, Sir. If any Member of this House is interested he may go and see with his own naked eyes-the breach of trust that this Government is committing. They want land from us only in the self-interest of certain people, certain high-ups on this or that pretext they take land for allotment to Ministers under the plea of helping this or that person.

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Will you give a list of the Ministers ?

Shri HOOVER HYNNIEWTA: I will not care because the Government has all the information.

Shri SIDDHINATH SARMA: I am in-charge of revenue. As far as I know, no land has been allotted to any Minister.

Shri HOOVER HYNNIEWTA: Sometimes the knowledge of the Ministers is limited and they sometimes require notice.

Mr. SPEAKER: It is better Mr. Hynniewta to submit the list through me to the Minister. You can give it confidentially to me also. I will pass it on to the Minister.

Shri HOOVER HYNNIEWTA (Shillong): Sir, this is the report we have received. As regards the list of Ministers we will try to find out, but this is the report we have received and the lands which had been acquired for the settlement of refugees are still lying vacant, only half of it has been utilised for the refugees. So this is a fact to which we want to draw the attention of the House. Sir, I would like to refer to another question—the question of the cost of transporting potato from Shillong to Gauhati. I made a reference to this in the course of my speech during the debate on the no-confidence motion last year, and the Chief Minister in all his goodness, while replying to the debate, gave an assurance that he would do something about it. Thinking that the Chief Minister is a very busy man and he might have forgotten his assurance made in the floor of this House. I took pain to see him on a number of occasions and of late, I met him on the 4th of January, 1964. Then he told me 'Hoover, I will be able to make a mention of this in the Governor's Address'', and to-day, Sir, I have strained my eyes thinking that it might be hidden in some secluded portion of the speech, but it is nowhere to be found. Sir, this is a glaring case of callousness to the interest of the tribal people. Cost of transporting potato from Shillong to Gauhati is Rs. 2.20 whereas the cost of transport from Gauhati to Jorhat a distance of 190 miles is only annas 10 per maund You know, Sir, while going down from Shillong to Gauhati very little petrol is consumed ; it is only while going up some amount of petrol is consumed So, it is surprising that the cost of transporting potato, the sale of which is so vital to the lives of the people of Hills, should be Rs. 2·20. The Chief Minister had given us an assurance that he would do something about it, and now six or seven months have passed and yet the Government is too busy to help these backward tribal people. As far as rosy promises are concerned, as far as high-sounding speeches

are concerned, we have too many of them and enough of them. We have suffered from over-consumption of these rosy promises, but as far as real work being done for the people is concerned, this Government has done nothing. I must say these things only to score a point of debate, but I will appeal to all the hon. Members of this House to kindly consider this question. You are all condemning Pakistan for shooting the unfortunate refugees. I will join with you whole-heartedly ; but it is better to shoot on to kill than to starve them. When we cannot feed them it is better to shoot them rather than starving them driving them inch by inch to their slow and painful death. Sir. I would request the hon. Members of this House to whatever political shade of opinion they belong to kindly consider this human question, these human problems. We are all Indians. We must be concerned with each others problems because if the hills are unhappy India cannot be happy. The body of mother India can never be happy. So 'I would request the Government, no, I order the Government because is passed the stage of requesting the Government to do their duty according to the sacred oath that they had taken under the Constitution. Under the Constitution the Ministers have bound themselves to be fair to all sections of the people. Yet to the Hills people they have never been fair. They are ignoring the Hills people and they are leaving them to their unfortunate position.

Sir, I would come again to the question of Education. I am happy that the Minister in-charge of Education is here greeting me with a sincere and charming smiling face. Sir, I have been expecting that the Education Minister will be able to fish out something from his magic box. But unfortunately, we have been asking and asking for the last six months a Law College for us. I hope, he will exercise his charm on the Gauhati University, so that we will get the Law College here. It will not only be beneficial to the tribal local people here, it will be beneficial to all. I think people learning law will understand the principles of our constitution more and more. If we can produce more and more lawyers, we may have a Government representing the Rule of Law, which is one of the most fundamental aspects of the democratic form of Government. If our young boys and students can understand law without difficulty, I hope, our country will have a Rule of Law.

The Education Minister tells me that he would give us Politechnic Institute and selected a site at Mawlai for this purpose also. The other day I have discussed with him and he told me that there was some difficulty in getting land at Mawlai. I volunteered my good offices, and then he told me that Government was going to take land by force. This is quite in keeping with his nature. I volunteered my good officers to meet those land owners and explained to them that the construction of the Institution would be done only in the town area of Mawlai and it would serve the interest of our tribal people. I requested the officer concerned to see me in this connection. I am quite sure that the Education Minister is too busy with other education matters and he has not been able to direct his officer to meet me. I would urge upon him to utilise his good offices.

Sir, I must thank the Education Minister who is also the Minister in-charge of Co-operative Societies, because he was so helpful in creating the Co-operative Society at Barabazar comprising the fish sellers of the Barabazar who have been all these years granting under the monopolists control of one

section of fish traders. I hope, Sir, his interest will not end here after registering the society. He will have to follow the development of this society. Sir, the Chief Minister also told me when I met him in the month of January last, he said that his conscience is always pricking when he realised that the Khasi traders at Barbazar has to borrow money at the abnormal rate of interest. They are to borrow Rs.20 in the morning and to return Rs.23 in the evening and so interest of Rs.20 comes to Rs.3 within 12 hours. So, Sir, it works out Rs.15 for rupees one hundred within 12 hours or so. I feel that this is too much and most inhuman exploitation of the small Khasi people. At a public meeting, the other day, the Chief Minister referred to the bank. I volunteered my good offices to see that the bank which was started in 1958, function properly and efficiently and which is doing nothing so long. The Chief Minister entrusted the work to one officer to give a report of this bank and that officer in keeping with his duties completed the report long back and submitted it to the Chief Minister, I believe. But uptil now nothing is done in this direction.

Shri DEV KANT BOROOAH (Minister, Education): The report was submitted only a few days back. It surely takes time to be studied by the Government.

Shri HOOVER HYNNIEWTA (Shillong): I am not accusing the Co-operative Minister who is very very co-operative. This report was prepared at the instance of the Chief Minister himself. I gave him rings after ring, but I could not get him. It was the Chief Minister whose conscience pricks and not the Education Minister. So, Sir, I believe that sympathy for the tribal people come so speedily. I hope, the Government which has the sacred task of running the administration for whole of Assam, will also perform its duties to the Hill people also.

Sir, the other day, while speaking on the proposal made by the Prime Minister to the delegation of the All Party Hill Leaders Conference, I told this August House that a wind of change is blowing over the whole of Assam. I am not expected to play the role of a Prophet, but as far as I see this wind of change is blowing over Assam and what will happen, if you try to arrest that wind ? When the very wind is prevented, the cyclone may take place. The other day, we saw that when Government tried to arrest this wind of the change from blowing of its own course a cyclone exploded in the Barabazar area and other parts of the town. We did not want this incident to take place and we did our level best but, regardless of all our attempts this incident took place and innocent blood was shed. I would not go into this problem at great length now, because as I have already said at the outset that we shall be discussing these things when we discuss the No-confidence motion. But I tell the Government and I tell the people of Assam that you cannot prevent this wind from blowing, you cannot prevent the water from flowing underground and when it comes, it will be more dangerous and it will take you by surprise and do more damage.

I would come to the last point.

Mr. SPEAKER : Your time is up.

Shri HOOVER HYNNIEWTA: I would request you to give me a few minutes more.

Mr. SPEAKER : Not more than five minutes.

Shri HOOVER HYNNIEWTA (Shillong) : Sir, that point is th election of the District Council. Sir, our Government is always professing to be the believers in the democratic principles. The life of the present District Council in the United Khasi and Jaintia Hills expired one year and two months ago. But, up-till-now, the elections were not held. I met t e Chief Minister again and aga n—and again and again. I met him in September last and also on the 4th of January last. We, the leaders including the Chief Executive Member of the District Council met him on the 2nd February this year. He told us that he would be guided by the opinion of the Advocate General. There are certain legal difficulties pointed out by the Election Department. One Legal Remembrancer gave a green signal that under Special rule 4, the Government could hold the election and when arrangements were being made for the delimitation of the constituency by the District Council he gave a green signal. But Government did not hold the election because his view was not up to their desire. They have consulted another lawyer and eventually the matter was referred to the Advocate General. He also gave a green signal that the election could be held. Then the Chief Minister said that he would be guided by the opinion of the Advocate General and to-day, one month has passed and we do not know whether the guidance of the Advocate General is being put into practice. Sir, I hope, my other friends will refer to this question at greater length. Since the time at my disposal is very limited I would say only this much. Government will force the people to resort to demonstration—a peaceful demonstration. But I do not know, if in the midst of the present strained atmosphere prevailing in the town, resorting to a demonstration will improve the law and order position of the town. If the Government force us into it we have no other alternative. We must be allowed to select our representatives once for every five yea s, otherwise, democracy cannot function. So, Sir, I would sound a note of warning to the Government that if they do not want any more strain in the atmosphere prevailing in the town, I would urge upon them to hold the election immediately, if they are willing at all to do so. Perhaps, they want one or more members of the District Council should die so that the party position will reverse and a more friendly district council administration with Government would be brought into being. They are waiting for one year and two months, yet the Province has not thought it fit to fulfil the desire of the Government. So, Sir, if they really swer by the name of democracy and if they are believers in democracy they will hold the election of the District Council which is under the care of the Government so that it can also function under the democratic basis.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat) : Mr. Speaker Sir, while supporting the amendment motion on the Governor's Address moved by my esteemed leader, I want to make a few observations. Sir, I will be failing in my duty if I do not point out the lacunae I have found here in the Governor's Address. Sir, to my opinion, the Governor's Address can be termed as a stereotyped manuscript which we have seen last year and also in the previous years. It consists of only 13 pages and it can be very well imagined what a correct picture of the various problems of the State it can give, specially in respect of the development programme and the general administration. Apart from this, it is surprising that in this 13 paged Address we have found that there are some ommissions for which the

Governor had to send a correction slip after he had already delivered his speech. This sort of skin deep seriousness on the part of the Government clearly reflexes inefficiency of the Governmental machinery.

The major lacunae in the Governor's Address is with regard to the law and order situation of the State which other Hon. Members have also referred to. Sir, until and unless there is security of life and property as envisaged in the Constitution of India how can there be progress and welfare of the people. If the Government does not function properly there cannot be any development, there cannot be prosperity in this Frontier State. We are greatly concerned with the internal security of the State which, as you know, is surrounded by enemies from all corners. Sir, we have observed the complacency of the Government as revealed by the Governor in his Address in respect of law and order situation. It is expressed therein that the law and order situation of the State as a whole is satisfactory. Sir, can it be called a satisfactory situation when the man in the street cannot move about safely in the very capital of the State? For the sake of maintenance of law and order this administration had to resort to as many as four firings, *i. e.*, one in 1959 at Jorhat, one in 1960 at Gauhati, one in 1961 at Silchar and one in 1964 on the 17th February here in the Barabazar area within the State capital itself. Sir, in this way or that way the Government are killing the innocent people. Sir, even under the very nose of those who are in the helm of affairs who are responsible for the maintenance of law and order, it is surprising that a mob came and set fire to the Police Beat House and Police vehicles and so on and so forth. Even in front of the Police officials, the Home Minister and other high-ups of the Government machinery, the police who are in-charge of the task or maintenance of law and order, could not find their lives secure. What is the reason, what measures Government have taken to prevent such occurrences and to protect the life and property of all the people in the State? It can be easily imagined what steps they can adopt to save the life and property of the people in other parts of the State while they are failing to protect the lives and properties of the police themselves under the very nose of the high-ups of the administration in the heart of the Capital and what guarantee they could give to the people for the security of their lives and properties. In the context of these incidents, I feel that the Chief of the Police has failed miserably in discharging his duties and for the general interest of the people I would urge upon the Government to replace him immediately as it is shameful on his part to create such a situation in the State Capital where the Police personnel are afraid even to petrol the Streets after dusk. Sir, it is surprising that if one goes out in the evening or at night in this capital town of Shillong, he will not find a single police man in the streets and that shows also that there is no law and order and that also proves the inefficiency of the Police department and the Government. In view of such inefficiency on the part of the police department, the Government had to call for the help of the military to restore law and order. When the situation is such, what is the meaning of having this civil administration? Sir, for all this the people are losing faith in the civil administration. It is my apprehension, Sir, that since 1960, there has been a third party which has been trying to create some trouble in our State. May I pause for a reply to know who is this third party who is trying to create disorder inside our State with some ulterior motive? In the working of the present set up of the administration a suspicion is arising that there is something wrong some where. Many of the Hon. Members have also expressed a concern that there is something wrong in the present administrative

machinery itself. This is not only my individual opinion but it is the opinion of the entire people of the State of Assam that something is wrong in the present administrative machinery. Until and unless something is done to overhaul the entire administrative machinery, especially the police department, there will be no improvement of law and order in the State. It is known to all that for the inefficiency of the police department some troubles take place and for that the Deputy Inspector General of Police and also the Inspector General of Police have to appear at the site. What is the reason for the Inspector General of Police to go to such troubled spots himself when the Superintendent of Police is responsible for the District? And even then it is surprising to note that at the hands of the police party or the armed police some persons have to lose their lives. Therefore, Sir, it is a clear proof of the inefficiency of the police department and for which the entire population of the State are losing faith in the civil administration. It is for this reason, Sir, a thorough overhaul in the police department is necessary. Otherwise, there cannot be any peace and maintenance of law and order in the State cannot be ensured.

In this connection, I want to mention about another very important and sad thing. My Hon. Friend, the leader of the Opposition, referred to one incident that took place in Jowai in which the life of one of our colleagues had been threatened. When the representatives of the people have no security of life and property then how the common people can expect to get security of life and property ? May I pause for a reply as to how such a criminal attempt could escape the notice of the Police and whether the culprits have been arrested ?

Another incident that has been referred to by the same Hon. Member is about the incident on the last Idd-day when the head of a cow was thrown into the house of Shri Tarapada Bhattacharya, a Member of this House who is also present here. When the police or the Deputy Commissioner wanted to take action on the matter I am sorry to observe that there were some sort of interference from some untouchable high-ups. I cannot understand what is the use of such an interference. That also shows that there is something wrong in the entire administrative machinery. There are sincere officers who want to do things properly, but always there have been some interference. What is the intention of a particular person holding a high position to visit that area at the time. Is it with an intention to hush up the matter ?

The other day, Sir, the Chief Minister even expressed great concern about the situation that is prevailing in the district of Nowgong. I am very much surprised to observe that my Hon. Friend, Shri Rupram Sut and another colleague from Nowgong wanted to bypass the statement given by the Chief Minister. I have full sympathy for those Hon. Members, but, in actual practice, while they are going to speak on the Governor's Address, Shri Rupram Sut ought not to have given such expression of his mind that differs from the Statement of the Chief Minister.

Mr. SPEAKER: That is a sort of expression which you should avoid.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat): Alright, Sir. Another situation that has been created inside the State is a very grave one and about this, expression has been made by all concerned, not only in this House but outside as well and even by the Home Minister himself, about some Pakistani ring that is working here in the capital itself and this is being done

by the Pakistani agents. Up till now, the police department has not been able to take any effective step against this movement. If this work of the Pakistani ring goe on in this way then the security of this frontier State cannot be maintained. After my careful observation, I found that the work of this Pakistani ring is not against certain individual or individuals but against the entire State. We also should not forget that while we are going to maintain law and order scrupulously we must at all cost have to maintain and respect secularism. Government should, however, note that we should not maintain secularism at the cost of the security of the State. We are ready to make some sacrifice to see that our motherland always remains a Secular State. That is why, Sir, I appeal to all the members of this House irrespective of caste or creed to put their heads together to find out the root cause of this trouble and to remove it immediately so that we can maintain peace and order amongst all communities of this frontier State.

Now, Sir, I am coming to another important matter and it is about the trouble created on the Naga Hills border. We note with regret that in those places maximum number of incidents took place and yet Government has not taken effective steps to stop such incidents Sir, on the 7th January last at about 6 p m a gang consisting of about 180 to 200 hostile Naga people came to Gaharichowa village under the Titabar police station and attacked the village people and burnt almost all their houses and as a result, nearly 25 families have been rendered homeless. It is surprising to note, Sir, that though at a distance of about half a furlong there is a police outpost but the police did not come to their rescue and when the people went to inform them about it they were driven out and even when the Deputy Commissioner and the Superintendent of Police of Sibsagar came to learn about it, the border security people did not turn up at the spot saying that it was not their duty to do anything. There is another police outpost nearly 2½ miles away from that spot and from there also no help came for the rescue of the people. Some Naga people have resorted to violence and injured 8 people, 3 seriously, and after that incident some more depredations are going on in the area and they escaped safely without any action from the side of the Border police. Sir, they have given a threatening letter. They have circulated a leaflet and it reads like this: "Beware of small nations". It is from the Federal Government of Nagaland. "Ever since 1954, the Indian imperialism has enforced continued reign of terror in Nagaland. Arson, concentration camp, poverty, raping and genocide are the general fate of the unarmed and undefended innocent Nagas since then In order to effect Nagaland's early forced marriage with India, India spared no evil undone. but, without any result upto-date.Nehru, therefore, being in desperacy has again resolved to put the whole population of Nagaland in concentration camps under the beautiful name of village remodelling with immediate effect.

We do not mean to cause village remodelling in Assam. This insignificant visit of the Naga Army to Assam is but a message to political thinkers of India, if she has any. So long as the Indian Army carries on her reign of terror in Nagaland, we sincerely inform the people of Assam not to condemn the Naga Army"

Mr. SPEAKER: How did you get it ?

Shri DULAL CHANDRA BARUA: I got it from the village people in the Nagaland Borders.

Mr. SPEAKER: Pass it on to me when you have finished.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat): I shall give it to you, Sir. In this way, the Nagas are creating disturbance in our borders but no effective steps have so far been taken by the Administration to maintain peace in the border areas. When the Chief Minister visited that area the local people demanded immediate removal of the Maharastra Police because they were doing just nothing. Sir since 1956, this particular village has been attacked by the Nagas four times but no steps have been taken by our Government to restore peace and security to the villagers in that locality. It is amazing to note that up-till-now our Intelligence Department has not been able to gather any information and they have totally failed. I have got information that four Naga generals are in the Doyang Reserve in Sibsagar District and they are trying to attack Moriani and Titabar Railway Stations. They are also trying to derail the goodstrain just to loot and create disturbance. Sir, if our Border Security Police are not vigilant, then we cannot maintain security in that area. Therefore, I consider that until and unless our Government takes up the matter with the Nagaland Government to solve the problem, the lives and properties of the people living in the border areas will not be safe. Sir, we have been speaking about this matter repeatedly since 1962 but no action has yet been taken by our Government My submission to the Government through you, Sir, is that instead of the Maharastra Police, the Assam Rifles should be posted there. At the same time, our Government should take up the matter with the Nagaland Government because they have a special responsibility in this regard. Besides, improvement of the border roads should also be taken up.

As I have already stated earlier, Sir, our Police force is so inefficient that in the first week of February last again 300 Naga Armed Forces have crossed over to Pakistan through Maibong. As my friend, Shri Hoover Hynniewta said just now, we only get flowery assurance from the Government but actually they have done nothing Therefore, this Government has no moral right--though they may have legal right—to occupy the 'Gaddi'.

Sir, the Governor's Address is practically silent about another very important question and that is regarding traffic control. It is said that the Government have set up a Committee and they are waiting for the recommendation of that Committee. You know, Sir, that so many accidents are taking place every day all over the State. Therefore, I submit to the Government, through you, that they should take immediate effective steps to have a separate unit of Traffic Control You know, Sir, about the accident that took place at Gauhati, but up-till-now, no compensation has been paid for the lives lost. Therefore, the local District or Subdivisional officers should be given the full power to settle the claim for compensation. At the same time, the speed limit within the town area should be restricted as in the case of Digboi.

Now I come to the most important problem and that is regarding Pakistani infiltration into Assam. Sir, very recently, the Government of India, under pressure from the State Government, have set up six Tribunals.

Mr. SPEAKER: Your time is up. Only five minutes more.

Shri DULAL CHANDRA BARUA: Please give me some more time, Sir. Up-till-now, no effective steps have been taken to drive out the Pak infiltrators. Now the problem of Pakistani refugees has come up. Our Finance Minister was prompt enough in informing the Government of India that there is no land available here for rehabilitation of the recent refugees from East Pakistan. We would have been very much pleased if he could be equally prompt enough in driving out the Pak infiltrators. Sir, in the

Governor's Address it has been mentioned that six Tribunals have been set up, but actually up-til-now on y two have been set up. The Government of India assured the State Government of financial help but even then all the Tribunals have not been set up. Sir, in order to protect the rights and pri ileges of the minority community Tribunals have been set up. But may I know from the Government what they have done to satisfy the sentiments of the people of the majority community ? As a result of the Pak infiltration our internal security and safety has been disturbed and we find that our administration is also creating some trouble. Sir, here we want to treat all equally and we want to live here like brothers and sisters. In 1947, when there were communal disturbances throughout the country the people of Assam lived peacefully. This time also when trouble was going on in Pakistan and Pakistan Government was torturing the minority community there and there was communal trouble in West Bengal, our people here in Assam are living like brothers and sisters and there is no trouble. It is only for the Government machinery some trouble arose. They are doing everything for their personal benefit. As my friend, Shri Khagendra Nath Nath said that the problem could be easily solved if the minority community come forward to solve it. In Bihar the minority community have given a warning to Ayub Khan by adopting resolutions to the effect that the minority would come forward to solve this problem. Sir, when the security of the State is involved there should not be any distinction among the people living in the State. These people living in this State if they do not consider themselves to be Indian or to be citizens of India they should quit from here and if they do not, the Government should take effective steps against them It is high time Sir, that this Government should think seriously this problem created by the refugees from East Pakistan, because, as my friend, Shri Hynniewta has already said, we have no land to rehabilitate these refugees. Therefore, I would urge upon the Government to drive out these Pakistani infiltrators and to root out this problem and then only land will be available for settlement of the unfortunate refugees. It is only the question of time. So, Sir, my humble submission is that if this Government cannot solve this refugees problem and stabilise the law and order situation in the State, I apprehend there will be mass uprising. Sir, we all know that this Pakistan refugee problem is a never-ending business as expressed by the Prime Minister and the Union Home Minister. It is, therefore, high time Sir, that this Government should take up seriously with the Central Government so that they can make some permanent settlement of this problem. Now, Sir, so far my experience in this connection goes, when I visited Delhi in December last and met both the Prime Minister and the Union Minister, I could understand from them that this Government totally failed to apprise the Central Government of the actual position of this problematic State of Assam and for that it is not possible on the part of the Government of India to take effective measures to solve those problems. I have more than once told this August House that we the younger sections of the people of this State want to live peacefully, we want to live like brothers and sisters with all kind of people who had made Assam their home. But it is the elderly section of the people who are creating divisions just to meet their selfish ends.

Mr. SPEAKER ; The House stands adjourned till 2 P. M. to-day.

Adjournment

The Assembly was then adjourned till 2 P. M. for lunch.

(*After Lunch*)

Shrimati LILY SEN GUPTA (Lahowal): মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণত চমুকৈ হলেও আমাৰ দেশৰ আভ্যন্তৰীণ অৱস্থা আৰু বহিৰ শত্ৰুৰ আক্ৰমণত উদ্ভৱ হোৱা পৰিস্থিতিৰ বিষয়ে সততাৰে স্পষ্টভাবে উল্লেখ কৰাৰ বাবে তেখেতক ধন্যবাদ জনাইছো ।

যোৱা বছৰত চীনাৰ আক্ৰমণৰ ফলত আমাৰ দেশৰ উন্নয়ণ মূলক কামবিলাকত যথেষ্ট বাধাৰ স্থষ্টি হৈছিল । তথাপি ৰাইজৰ অকুণ্ঠ সহযোগীতা চৰকাৰে পাইছিল ! সেই সময়ত প্ৰশাসনীয় ব্যৱস্থা বিলাক সন্তুষজনক ভাবে চলাই নিব পৰাত মই চৰকাৰৰ শলাগ লৈছো । আকৌ এই বছৰ আমাৰ দাতি কাষৰীয়া পাকিস্থানে আমাৰ দেশ বিপন্ন কৰাৰ প্ৰসঙ্গত যি ভাবে চক্ৰান্ত কৰি আছে আৰু তাত থকা সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ ওপৰত অমানুষিক অত্যাচাৰ উৎপীড়ণ কৰিছে, সেইবিলাক দেখি-শুনি কোনো সভ্য শান্তি প্ৰিয় লোকে সহ্য কৰি থাকিব নোৱাৰে । তথাপি এই পৰিস্থিতিত আমাৰ দেশৰ ৰাইজে আৰু চৰকাৰে দেশত যাতে অশান্তিৰ পৰিবেশ স্থষ্টি নহয় তাৰ কাৰণে চেষ্টা নকৰাকৈ থকা নাই । এইবিলাক অৱস্থালৈ চাই দেশত যাতে শান্তি থাকে তালৈ আমাৰ চৰকাৰে বিশেষ সতৰ্কতাৰে দৃষ্টি ৰাখিব বুলি আশা কৰো । এতিয়া এনে পৰিস্থিতি হৈছে যে, কিছুমান প্ৰতিক্ৰিয়াশীল হিন্দু অথবা মুচলমান লোকে আমাৰ দেশ বিপণ্ন কৰাৰ প্ৰয়াসত কৰ্ত্তব্যৰত হৈ পৰিছে । তাৰ কাৰণে, আমাৰ Intelligence বিভাগে আৰু অধিক দক্ষতাৰে কাম কৰা প্ৰয়োজন ।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা ভাষা আন্দোলনৰ সময়ত পুলিচ বিভাগটো আৰু উন্নত কৰিব লাগে বুলি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিছিলো আৰু চৰকাৰে পুলিচৰ পুনৰাগঠন হব বুলি কৈছিল । এতিয়াও সেই পুনৰাগঠন নহল । মোৰ বোধেৰে আমাৰ বৰ্ত্তমান পুলিচ বিভাগত নিপুণতা আৰু বিচক্ষণতাৰ যথেষ্ঠ অভাৱ আছে । যিটো কথা পুলিচৰ কাৰণে শ্ৰেষ্ট আৰু প্ৰথম কথা । এই অঞ্চলত পুলিচ বিট হাউচত এজন চাব-ইন্সপেক্টৰ আৰু ৩।৪ জন সাধাৰণ অভিজ্ঞ কনষ্টেবল মাত্ৰ ৰখাটো বিপদজনক কাৰণ অকস্মাৎ এটা দুৰ্ঘটনা হলে পুলিচৰ কোনো উপায় নাইকীয়া হব । যিবিলাক প্ৰতিক্ৰিয়াশীল আৰু সীমান্ত অঞ্চল সেই বিলাকত পুলিচৰ বিশেষ ব্যৱস্থা থকা উচিত আৰু যিবিলাক লোকক চৰকাৰে পুলিচৰ কাৰণে 'চিলেকট্ কৰে তেওঁলোকক জাতীয়তা বোধ সম্পন্ন efficient হব লাগে । আৰু কৰ্ত্তব্য পৰিচালনাৰ হেতু পুলিচক অতিৰিক্ত ক্ষমতা দিব লাগে । আমাৰ চৰকাৰে এই সম্পৰ্কত Civil Defence, N. C. C. আৰু Home Guard আদি খুলিছে যদিও তাৰ মানুহে প্ৰত্যক্ষ ভাৱে action লব নোৱাৰে পুলিচ বাহিনীয়েহে পাৰে । গতিকে পুলিচৰ শক্তি বৃদ্ধিৰ কাৰণেহে অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া উচিত । নহলে নামত থাকি কামত কোনো নহলে বৰ দুঃখৰ কথা হৈ পৰে । কোনো কোনো সময়ত পুলিচৰ পক্ষপাতিত্বইও পৰিস্থিতি জটিল কৰে । আশাকৰো চৰকাৰে এই বিষয়ে সতৰ্কতা সহকাৰে চোকা দৃষ্টি দিব ।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই ৰাজ্যৰ সীমান্ত অঞ্চল বিলাক বৰ দুৰ্গম যানবাহন চলাচল কৰিব নোৱাৰে । চৰকাৰে অধিক টকা ব্যয় কৰি হলেও তাত অশ্বাৰোহী পুলিচ বাহিনী ৰাখিব লাগে । যিবিলাক নতুন পুলিচ কৰ্ম্মচাৰী বৰ্ত্তমানে লোৱাহৈছে তেওঁলোকতকৈ অধিক অভিজ্ঞ পুলিচ কৰ্ম্মচাৰীক সেইবিলাক অঞ্চলত Post কৰিব লাগে । প্ৰয়োজন হলে যেনেকৈ *ex*-Servicemen মিলেটাৰী বা Civil Defenceৰ কাৰণে লৈছে সেই ধৰণে প্ৰয়োজন হলে অবসৰ প্ৰাপ্ত অভিজ্ঞ পুলিচ বিষয়াকো নিয়োগ কৰিব লাগে ।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ বজাৰত খাদ্য-দ্ৰব্যৰ মূল্য আশাতীত ভাবে বৃদ্ধি পাইছে আৰু তাৰ ফলত জনসাধাৰণ ৰাইজৰ নানান অসুবিধাৰ সৃষ্টি হৈছে। এই সময়ত, আমাৰ দেশৰ ব্যৱসায়ী সকলৰ প্ৰতি তীক্ষ্ণ দৃষ্টি ৰাখিব লাগে যাতে খাদ্য সামগ্ৰী অন্যান্য সামগ্ৰীবিলাকৰ কৃত্ৰিম নাটনিৰ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে। আজিৰ এই জৰুৰী কালীন অৱস্থাত এইবিলাক বস্তুৰ কৃত্ৰিম অনাটন সৃষ্টি কৰি, চৰা দাম হলে আভ্যন্তৰীণ অশান্তিৰ সৃষ্টি হব। ইয়াৰ পৰা দেশক ৰক্ষা কৰিবলৈ প্ৰয়োজন বোধে Anti-sebotage Act (এণ্টি চেবটেজ আইন) এখন প্ৰণয়ন কৰি, সক্ৰিয় ব্যৱস্থা অৱলম্বন কৰিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ জনাও। এই আইনৰ দ্বাৰা দেশৰ প্ৰতিক্ৰীয়াশীল লোকৰ প্ৰতিও ব্যৱস্থা লব পৰা হব পাৰে।

তাৰ পিচত, পাকিস্তানৰ কাৰ্য্যকলাপ দেখি যি উত্তপ্ত পৰিৱেশৰ সৃষ্টি হৈছে—সি কোন সময়ত, ক'ত কি ৰূপ ধাৰণ কৰি অশান্তি বিয়পায় কব নোৱাৰি। আজিৰ যি অৱস্থা সেই অৱস্থাত মানুহে পৰস্পৰে পৰস্পৰক বিশ্বাস নকৰা হৈছে। আজি যিবিলাক ভাৰতীয় মুছলিম তেওঁলোক যদি সেই কামত বাধা দিবলৈ যায়—তেওঁলোকক অন্য এদলে হয়তো ভাবি লব অন্য ৰকমে আৰু ভাবিব তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্য কি? মই ভাবো চৰকাৰী লেভেলত (Special Political) পলিটিকেল কমিটি নিৰাপত্তাৰ কৰি দেশৰ বৰ্ত্তমান পৰিস্থিতি অধ্যয়ন কৰি ঐক্য সংহতিৰ আৰু নিৰাপত্তাৰ বাবে প্ৰচেষ্টা চলাব লাগে। এই কমিটি নিৰপেক্ষ আৰু মুকলি মনোভাৱাপন্ন হব লাগে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাইজৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ উন্নতিৰ কাৰণে প্ৰথমতে এটা পথ আমি দেখা পাওঁ। এটা হৈছে শিল্পন্নয়ন আৰু আনটো কৃষিজাত উৎপাদন। শিল্প ক্ষেত্ৰত আমি যি দেখা পাওঁ আমাৰ ৰাজ্যত গধুৰ শিল্প প্ৰতিষ্ঠা হৈছে। কিন্তু গ্ৰাম্য অঞ্চলৰ উন্নতিৰ হকে ক্ষুদ্ৰ শিল্প ক্ষেত্ৰত কাম একোৱেই হোৱা নাই। দেশৰ ৰাইজৰ মাজত নিবনুৱা সমস্যা বৃদ্ধি হৈছে। আনহাতে বজাৰত প্ৰয়োজনীয় দ্ৰব্যৰ চৰা দামৰ প্ৰকোপত মানুহ হাড় ভাঙি গৈছে আৰু কিমান দিন এইদৰে টিকি থাকিব পাৰিব কোৱা টান। আমাৰ দেশ প্ৰাকৃতিক সম্পদেৰে ভৰা; ক্ৰাফ্‌ট্‌ছৰ কাম সহজে হব পাৰে চানৰ, কাঠ, বাঁহ, বেত বহু আছে। এনে অৱস্থাতো যেতিয়া দেশত থকা সাধাৰণ মানুহক উদ্বদ্ধ কৰিব পৰা নাই, আমাৰ মানুহ কেনেকৈ জীয়াই থাকিব? কৃষি ক্ষেত্ৰতো চৰকাৰে যিবিলাক আঁচনি লৈছে, সেই বিলাকত আমাৰ ৰাইজে যদি অংশ গ্ৰহণ কৰিলে হেতেন হয়তো উৎপাদন বৃদ্ধি হল হেতেন। কিন্তু ৰাইজে এই বিলাক গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই আজিৰে পৰা কুৰি বছৰৰ আগতে কৃষকৰ যি অৱস্থা আছিল, আজি সেই অৱস্থা নাই; কৃষকৰ মন বিলাক সম্পূৰ্ণ পৰিবৰ্ত্তন হৈছে। আজিৰ অধুনিক যুগত মানুহে বিচাৰে আধুনিক প্ৰথা পদ্ধতি। চৰকাৰী চাকৰী কৰা শ্ৰেণীটোৱে মাহেকৰ মুৰত এটা কম বেচি দৰ্মহা পায় তাৰ কাৰণে বজাৰত বস্তু পোৱাত কিছু সুবিধা আৰু বাকী পায়। কিন্তু কৃষক সকলে তেনে সুবিধা নাপায় কাৰণ তেওঁলোকে কৰা খেতি হবনে নহয় তাৰো নিৰাপত্তা নাই। কাৰণ সম্পূৰ্ণ বতৰৰ ওপৰত তেওঁলোক নিৰ্ভৰশীল। অথচ কৃষক সমাজতো আজি লাগে দৈনন্দিন খৰছৰ যোগাৰ, স্কুল কলেজৰ বাবে মাহেকীয়া টকা।

উন্নত কৃষি প্ৰণালীৰে কৃষক যুৱক যুৱতীক এটা আধুনিক পৰিবেশ সৃষ্টি কৰি বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে প্ৰশিক্ষণ দিব লাগে। এই মৰ্ম্মে আমাৰ কৃষি কলেজত প্ৰশিক্ষণৰ যি ব্যৱস্থা আছে সি ১ম ক্ষেত্ৰ, ২য়তে প্ৰকৃত কৃষককো আজি শিক্ষা

দিবলগীয়া আছে। Block Development area বিলাকত কৃষিৰ ব্যৱস্থা আছে কিন্তু তাৰ ফাৰ্ম বিলাকত শস্য উৎপাদন কৰিবৰ কাৰণে কিছুমান বনুৱাহে নিয়োগ কৰা হয়। মই ভাবো এই 'ফাৰ্ম' বিলাকত, গ্ৰাম্য অঞ্চলৰ ডেকা সকলক 'এপ্ৰেণ্টিচ' হিচাবে কাম কৰিবলৈ নিয়োগ কৰিব লাগে। আৰু কৃষি স্কুলৰ ব্যৱস্থা পঞ্চায়ত পৰ্য্যায়ত হব লাগে। তেতিয়া হলে এফালে তেওঁলোকৰ কাম হব আৰু আনহাতে বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰ অভিজ্ঞতা লৈ নিজৰ জীৱিকাৰ পথ মুকলি কৰিব পাৰিব।

আৰু এটা কথা হল তাত কাম কৰোতে আমাৰ অফিচাৰ সকলে ভাল পোচাক পিন্ধে তাকে দেখি আমাৰ ডেকা লৰাইয়ো আজি সেই ভাৱেই থাকিব বিচাৰে; গতিকে আধুনিক যুগত আগবঢ়া দেশ সমূহৰ খেতিয়ক সকলৰ দৰে আমাৰ দেশতো উন্নত প্ৰণালীৰে যদি খেতিৰ দিহা কৰা হয় তেন্তে আমাৰ ডেকা সকলেও গাৱত থাকি খেতি কৰিবলৈ উৎসাহ পাব। এই কথাটোও আজি আমি ভবাৰ দিন আহিছে।

Horticulture ৰ বিষয়ে মই ইয়াকে কওঁ যে, ভাল সচঁ দিলে ফলমূল বিলাক যথেষ্ঠ পৰিমাণে সুন্দৰকৈ হয়। ই খাদ্যৰ এটা অবিচেছদ্য অংশ হিচাবে লৈ এই পোক বিলাক প্ৰচুৰ পৰিমাণে উৎপাদন কৰাৰ জোৰ দিয়া দৰ্কাৰ। এই বিলাক মহিলাসকলেও কৰিব পাৰে মাত্ৰ এই কামৰ পদ্ধতিটো তেওঁলোকক শিকাই দিব লাগে আৰু তাৰ কাৰণে মানুহে সহায় সুবিধা আৰু আৱশ্যক মতে ঋণ আদিও পাব লাগে। চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা যি ব্যৱস্থা আছে সি অকল কাগজতেইহে সীমাবদ্ধ হৈ আছে সেই সুবিধা গাৱঁৰ উৎপাদনকাৰীৰ ওচৰ চপা নাই। এই বিলাক ভালকৈ সংগঠন কৰিব লাগে বুলি মই ভাবো। এই উৎসাহ উদ্দিপনা আজি মানুহৰ উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত নাই। ফলত আজি Produce ৰ সংখ্যা উল্লেখ যোগ্য ভাৱে হ্ৰাস পায় গল আৰু Consumer ৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পালে। এই তাৰতম্যই অৰ্থনৈতিক বিপৰ্য্যয় আৰু অনাটন সৃষ্টি কৰিছে। Block Development পঞ্চায়ত এলাকাত কো-অপাৰেটিভ অফিচাৰ নাই তদুপৰি কো-অপাৰেটিভ অফিচৰ ৰাইজৰ লগত কো-অপাৰেচনও দেখা নাযায়। মই ভালকৈ জানো, আমাৰ ডিব্ৰুগৰত যি অফিচ আছে তালৈ আনকি ময়ো নিজে কেইবা-দিনো গৈ এটা ৰেজিষ্ট্ৰেছন কৰাৰ পৰা নাই বৰং কয় যে, M. L. A. নো তাৰ কাৰণে কিয় আহিব লাগে? এনেকুৱা মনোভাৱ হলে আমাৰ সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজে কি উৎসাহ উদ্দিপনা পাব পাৰে? তেওঁলোকে ইমান কষ্ট কৰি কাম কৰে তাতো যদি অফিচাৰৰ কোনো সহযোগ নাথাকে তেন্তে দেশৰ অগ্ৰগতিয়েই বা হব কেনেকৈ মই কব নোৱাৰো। বৰ্ত্তমানে চৰকাৰে জুদিচিয়াৰী বিভাগটো এক্সিকিউটিভৰ পৰা পৃথককৰণ কৰাত প্ৰসাশনৰ এটা বৰ ভাল কাম হব আৰু শৃংখলা হব। কিন্তু আৰু এটা বিভাগ আছে যি ৰাইজক বৰ সাৰা-শান্তি কৰে। কোৱা হয় যে, আমাৰ মানুহে পৰিশ্ৰম কৰি অৰ্থ উপাৰ্জ্জন কৰিব লাগে। ইটো ঠিক কথা, কিন্তু পৰিশ্ৰম কৰি অৰ্জ্জা ধনৰ বিলখন এটা অফিচৰ পৰা পাচ কৰাই আনোতে যদি ৬ মাহ বা এবছৰ লাগে মানুহৰ উৎসাহ থাকে কেনেকৈ? ই বৰ পৰিতাপৰ কথা। আমাৰ ৰাইজ দুখীয়া, তেওঁলোকৰ পুজি এটা অফিচত আবদ্ধ কৰি তেওঁলোকে ১ বছৰ চলিব নোৱাৰে। কোৱা হৈছে যে পঞ্চায়তৰ জৰিয়তে আমি ক্ষমতা বিকেন্দ্ৰী কৰণ কৰিব লাগে প্ৰকৃততে যদি প্ৰত্যেকখন কাগজেই ছিলঙলৈ জাহিব লগা হয় তেন্তে

ক্ষমতা বিকেন্দ্রী করণৰ অৰ্থ কি ? এই ঘটনা বিলাক Economic Committee য়ে পালে দেখিব যে ইয়াৰ দ্বাৰা সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজৰো কিমান অৰ্থব্যয় আৰু চৰকাৰৰো কিমান অপচয়। গতিকে তেনে ধৰণৰ কাম বিলাক জিলাতেই কৰিবৰ ব্যৱস্থা হব লাগে। আৰু তাৰ বাবে বিধি আদি প্ৰণয়ন কৰি পূৰ্ণ দায়িত্ব সহ কাম ভগাই দিয়া উচিত।

মই স্বীকাৰ কৰো যে, আমাৰ যিবিলাক ডাইৰেক্টৰ বা উচ্চ বিষয়া আছে, তেখেতসকল সুদক্ষ আৰু অভিজ্ঞ লোক। তেখেত সকলে ৰাইজৰ কাৰণে কাম কৰিছে। কিন্তু তেখেতসকলে এই কথা নিশ্চয় লক্ষ কৰিব লাগে যে, কামবিলাক ফাইলত বন্ধ হৈ নাথাকে আৰু যাতে কামবোৰ খৰতকীয়াকৈ হয় তালৈ চোকা দৃষ্টি ৰাখিব লাগে। মই জনাত কিছুমান Interested মানুহ ইয়ালৈ আহি ভু পায় যে, এই ফাইল Under Secretary, বা Deputy Secretary বা মন্ত্ৰীৰ ওচৰত আছে। এনেকৈ পৰি নাথাকি কাম বিলাক শৃংখলা বদ্ধভাৱে হব লাগে যাতে ৰাইজৰ সময় ও অৰ্থ নষ্ট নহয়। আমি যাতে নতুন কাম কৰিবলৈ সময় পাওঁ তেনেভাৱে কামৰ পদ্ধতি অৱলম্বন কৰিব লাগে।

মাননীয় মন্ত্ৰী সকলেও সেই ধৰণে চকু ৰাখিব লাগে। মই নকওঁ যে, তেখেত সকলৰ সহানুভূতি নাই বা অফিচাৰ সকলে কাম নকৰে, কিন্তু সকলো কামৰ নিৰ্দ্দিষ্ট এটা সময় আছে আৰু সেই সময়ত সেই কাম হব লাগে। আমি জানো এজনে এদিনত কিমান কাম কৰিব পাৰে সেই কাৰণে দিনৰ কাম দিনে নহলে ফাইলৰ বোজা বান্ধিব। ফলত ৰাইজৰ কাম পৰি থাকিব। এই বিলাক কথালৈ নজৰ ৰাখিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলো।

শিক্ষাৰ বিষয়ে মই কওঁ যে, আমাৰ শিক্ষা বিষয়ত ব্যাপক ভাৱে কাম হৈছে, স্কুলৰ উন্নতিও হৈছে তাক মই স্বীকাৰ কৰো ; কিন্তু মই কওঁ যে, Vocational Training, Technical Training, Craft Training ৰ কাৰণে বৰ যোৰ দিয়া হোৱা নাই। ফলত আমাৰ লোকসকলে Labour হিচাবেই কাম কৰি থাকিব লগা হৈছে। আজি কাৰিকৰী বিদ্যা নাথাকিলে লোকে কোনো কামেই কৰিব নোৱাৰে। আজি কালি বহুতো সুক্ষ্ম কাৰিকৰী কাম আনকি মহিলায়ো কৰিব পাৰে। কিন্তু তাৰ কাৰণে কাৰিকৰী শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এটা ঘৰৰ নক্সা বা প্লেন কৰিবলৈ ১৫০।২০০ টকা দিব লাগে এই draftmen ৰ কাম মহিলায়ো কৰিব পাৰে কিন্তু তাৰ ব্যৱস্থা ক'ত ?

বৰ্ত্তমান দেশৰ পৰিস্থিতি মানুহক দুভাগ কৰি যেনে Matric আৰু Non-Matric সকলক কাৰিকৰী শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। কাৰণ দেশত লোকৰ তেনেসংখ্যাই অধিক, তেওঁলোকৰ লৰা-ছোৱালীক স্কুল কলেজ, বা ইউনিভাৰচিটিৰ খৰছ যোগাব লাগিব এই অৱস্থাত যদি কোৱা হয় যে, এইটো কৰিবলৈ ৫০ বছৰ লাগিব, এই ৫০ বছৰে মানুহে নাখাই থাকিব নোৱাৰে। গতিকে আমাৰ চৰকাৰে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত এই দুটা স্তৰৰ সমপৰ্য্যায় ৰাখিব লাগে।

ইয়াকে কৈ মই মাননীয় শ্ৰী দেবেন শৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ কাৰণে অনা ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱৰ সমৰ্থন জনাই সামৰণী মাৰিলো।

Shri Md. IDRIS (Dhing): মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত মোৰ বন্ধু শ্ৰীদেবেন শৰ্ম্মাই যিটো ধন্যবাদসূচক প্ৰস্তাৱ

এই সদনত দাঙি ধৰিছে, সেই প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰি দুষাৰ কওঁ বুলি মই ঠিয় দিছো।

আমাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত যোৱা এবছৰৰ চৰকাৰৰ কাৰ্য্য সমূহৰ সম্পৰ্কে আৰু ভৱিষ্যতে চৰকাৰৰ কাৰ্য্যপন্থা হিচাবে যিখিনি চমু আভাষ দিছে, তাৰ পৰা ৰাজ্যৰ প্ৰায়বিলাক লাগতীয়াল সমস্যাৰ এটা স্পষ্ট আভাষ পোৱা যায়।

আজি আমাৰ ৰাজ্যত বিষেশকৈ লক্ষ কৰিব লগীয়া কথা হৈছে আমাৰ পাশবৰ্ত্তী ৰাষ্ট্ৰ সমূহৰ কাৰ্য্যৰ পৰা উদভৱ হোৱা সমস্যাবোৰ। এই ৰাজ্য বোৰৰ কাৰ্য্যৰ বাবে আমাৰ দেশৰ শান্তি আৰু নিৰাপত্তা ৰক্ষাৰ হকে আজি দেশবাসীৰ মনত উদ্বেগৰ স্থষ্টি কৰিছে।

আজি আমাৰ দেশত জৰুৰী কালীন পৰিস্থিতি চলাই ৰাখিব লগা হৈছে কেৱল মাত্ৰ শক্ৰ ভাৱাপন্না শক্তি চীন আৰু পাকিস্তানে আমাৰ প্ৰতি পোষণ কৰি অহা আক্ৰামনাত্মক মনোভাৱৰ কাৰণে। এই পৰিস্থিতিলৈ আমি দেশবাসী সজাগ হৈ থকা উচিত আৰু মোৰ বিশ্বাস আমাৰ ৰাইজ এই সম্পৰ্কে সজাগ হৈ আছে। আমাৰ ওচৰ চুবুৰীয়া ৰাষ্ট্ৰ পাকিস্তানে সেই দেশত থকা সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ৰ ওপৰত যি অমানুষিক অত্যাচাৰ চলাই আহিছে তাৰ তীব্ৰ নিন্দা যিকোনো সভ্য দেশেই কৰিবলৈ বাধ্য। আমি শুনি মৰ্ম্মান্তিক দুঃখ পাইছো যে, পুৰ্ব্ব পাকিস্তানত অলপতে বিনা কাৰণত সংখ্যা লঘু হিন্দু আৰু খৃষ্টান লোক সকলৰ ওপৰত বৰ্ব্বৰ অত্যাচাৰ উৎপীড়ন কৰা হৈছে আৰু তাৰ ফলত হেজাৰ হেজাৰ হিন্দু, খৃষ্টিয়ান আৰু জনজাতীয় মানুহে অসম আৰু পশ্চিম বঙ্গত আশ্ৰয় লব লগা হৈছে। ইয়াৰ প্ৰতিক্ৰীয়া স্বৰূপে পশ্চিম বঙ্গতো বিশেষকৈ কলিকতাত কিছু সাম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষ হৈছিল। অৱশ্যে পশ্চিম বঙ্গ ৰাজ্যও চৰকাৰে অনতি বিলম্বে শান্তি প্ৰতিষ্ঠা কৰিলে। আমাৰ অসমত কিন্তু কোনো প্ৰতিক্ৰীয়া নহল যদিও দুই এক ঠাইত উত্তপ্ত আবহাওৱাই দেখা দিছিল। অসমত থকা সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায় কিছু আতঙ্কগ্ৰস্থ হৈছে। নগাওঁ জিলাত এনে দুই এটা ঘটনা হোৱাত এই সদনত সেই সম্পৰ্কে কেইজন মান সদস্যই উদ্বেগ প্ৰকাশ কৰিছে। এই সদনৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীযুত ভাঙৰীয়াই সত্যকথা এটাৰ ব্যাখ্যা দিয়াৰ বাবেই বিৰোধী দলৰ সদস্য মাননীয় শ্ৰীৰথিন সেনৰ দৰে প্ৰধান নেতাই সত্য বিৱৰণক নিন্দা কৰি শ্ৰীযুতে দেশৰ প্ৰতি disservice কৰিছে বুলি আখ্যা দিয়াত বৰ দুঃখ পাইছো। আজি এজন প্ৰতিনিধিয়ে সদনত সত্য ঘটনাৰ বিৱৰণ এটি দিলে দেশৰ প্ৰতি অমঙ্গল জনক কথা কোৱা হয় বুলি আখ্যা দিয়াটো পৰিতাপৰ কথা। আজি আমি ভাৰতৰ পবিত্ৰ সংবিধানৰ ভিত্তিতহে প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছো আৰু সেই সংবিধানৰ উদ্দেশ্য আখৰে আখৰে পালন কৰাটো সকলোৰে পবিত্ৰ কৰ্ত্তব্য। ধৰ্ম্মৰ ভিত্তিত প্ৰতিনিধিত্ব হব নোৱাৰে। গতিকে সংখ্যা গৰিষ্ট সম্প্ৰদায়ৰ এজন সদস্যই সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে ইয়াৰ মাত মতাত নিশ্চয় অধিকাৰ আছে। অসমত কোনো দিনেই সাম্প্ৰদায়িক অশান্তিয়ে গা কৰিব পৰা নাই আৰু মোৰ বিশ্বাস চৰকাৰ আৰু দেশবাসীৰ যত্নত দেশৰ নিশ্চয় শান্তি আৰু শৃংখলা ৰক্ষা হব আৰু ভাৰতবৰ্ষই ধৰ্ম্মনিৰপেক্ষ ৰাষ্ট্ৰ হিচাবে পৃথিবীত যি সুনাম অৰ্জ্জন কৰিছে সি অটুত থাকিব। আজি দেশৰ বিভিন্ন সমস্যা সমাধানৰ বাবে প্ৰত্যেক শ্ৰেণীৰ মানুহৰ সমান দায়িত্ব আছে। পুব পাকিস্তানৰ শৰণাগত সকলক আশ্ৰয় দিবৰ কাৰণেও সকলোৱে সমানে চিন্তা আৰু সহায় কৰিব লাগিব।

নগাওঁৰ পৰা অহা এটা বাতৰিয়ে 4,000 হেজাৰ মুছলমানে জাঠি-জোং লৈ বৰদোৱা আক্ৰমণ কৰিবলৈ আহিছিল বুলি "Assam Tribune" ত প্ৰকাশ পোৱা এটা বাতৰি মাননীয় সদস্য শ্ৰীযুত ডাঙৰীয়াই সত্য নহয় বুলি কৈছিল আৰু এনে বাতৰিয়ে দেশৰ অনিষ্ট কৰে বুলিও জনাইছিল। সচা নহয় বুলি সচা নহয় বুলি ১৮ ফেব্ৰুৱাৰীৰ এই বাতৰি নগাওঁৰ উপায়ুক্ত ই এটা contradiction প্ৰেছলৈ পঠাইছিল।

সেই contradiction টো মই ইয়াত উল্লেখ কৰিব খোজো

"Members of the minority community of Dhing area panicked on hearing a rumour that members of the majority community were going to attack them. Further confusion was caused by the shouts of school boys playing Kabbadi in a nearby field. Members of the minority community of Kawaimari and surrounding villages started fleeing in panic. They were met by Magistrate patrolling with Armed Police in the area in connection with Idd duties reassured and sent back. The incident had no further overtone."

ইয়াত উপায়ুক্তই পৰিষ্কাৰকৈ কৈছে যে বৰদোৱা সম্পৰ্কে যি খবৰ ওলাইছে সেইটো সচা কথা নহয়। তেনে এটা সত্য কথা শ্ৰীযুত ডাঙৰীয়াই সদনত কোৱাত বিৰোধী দলৰ নেতা শ্ৰী গোস্বামী ডাঙৰীয়াই শ্ৰীযুতৰ বক্তব্য ভিত্তিহীন বুলি কোৱাটো দুঃখৰ কথা। সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ হকে কোনো সদস্যই এই সদনত কিবা বৰ্ণনা দিলে তাক ভিত্তিহীন বুলি যদি কোৱা হয় তেনেহলে কি কোনেও এই সদনত সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ কথা নকব নেকি ?

Mr. DEPUTY SPEAKER Your time is up.

Shri Md. IDRIS : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই ধৰণৰ প্ৰতিবাদ কৰাৰ কাৰণে মই সচাকৈয়ে দুঃখ পাইছো। মই ভাবো যে দেশৰ সকলো সম্প্ৰদায়ৰ সমস্যাবোৰৰ সমাধানৰ বাবে এই সদনত সকলো সদস্যই অংশ গ্ৰহণ কৰাৰ দায়িত্ব আছে। আৰু তেনে এটি কৰ্তব্য শ্ৰীযুত ডাঙৰীয়াই পালন কৰা দেখি মই তেওঁৰ শলাগ লৈছো।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, দেশৰ স্বাৰ্থৰ বিৰুদ্ধে কাম কৰা ব্যক্তি সি যি সম্প্ৰদায়ৰেই নহওঁক লাগিলে তাৰ প্ৰতি আমাৰ কোনো সহানুভূতি নাই। পাকিস্থানী অনুপ্ৰবেশকাৰীক আমাৰ দেশৰ পৰা খেদিব লাগে তাত আমাৰ ইয়াৰ সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ মানুহৰ সম্পূৰ্ণ মত আছে। এই প্ৰসঙ্গত মই ইয়াকো কব খোজো যে যিমান সংখ্যক অনুপ্ৰবেশকাৰীক আজি অসমৰ পৰা বাহিৰ কৰা হৈছে তাৰ অধিক সংখ্যকেই বাহিৰ হৈছে সংখ্যা লঘু মানুহে দিয়া খবৰৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়েই। মই সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ পৰা চৰকাৰক জনাব খোজো যে বৰ্ত্তমানে পাকিস্থানী অনুপ্ৰৱেশকাৰীৰ যি সমস্যা দেশত গঢ়ি উঠিছে তাৰ অতি সোনকালে সমাধান হব লাগে। দৰকাৰ পৰিলে মুছলমান জণ সংখ্যাৰ Re-Census কৰি হওক বা House Numbering কৰিয়েই হওক অনুপ্ৰবেশকাৰী বহিস্কাৰ সমস্যা চিৰকালৰ কাৰণে সমাধান কৰিব লাগে। এই সমস্যাৰ কাৰণে আমাৰ দেশত ভুল বুজা-বুজি চলি আছে। ভাৰতীয় নাগৰীক হিচাবে বসবাস কৰা মুছলমান সকলক বহু ক্ষেত্ৰত সন্দেহৰ চকুৰে চোৱা হয়। কোনো ভাৰতীয় মুছলমানক পাকিস্থানী বুলি ধৰিলে তেওঁৰ হকে কবলৈ গলে আমাক ভুল বুজা হয়—

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ মানুহৰ এই সমস্যা সম্পৰ্কে সহযোগ নাই বুলি কলে আমি দুখ পাও। এই সমস্যা সমাধানত তেওঁলোকৰ সম্পূৰ্ণ সহযোগ

আছে। মাননীয় সদস্য শ্ৰীদুলাল বৰুৱা ডাঙৰীয়াই কৈছে যে বিহাৰৰ মুছলমানৰ নেতাসকলে পূৰ্ব পাকিস্থানৰ ঘৃণনীয়া, বৰ্ব্বৰ কাৰ্য্যৰ নিন্দা কৰি declaration দিছে তেনেকৈয়ে অসমৰ মুছলমানসকলো এই ক্ষেত্ৰত পিছ পৰি নাথাকে বুলি মই দাঠি কৰ পাৰো। পাকিস্থানৰ কাৰ্য্যকলাপ অসমৰ মুছলমানে কেতিয়াও সমৰ্থন নকৰে আৰু মই তেওঁলোকৰ হৈ মুক্তকণ্ঠে এই সদনত পূৰ্ব্ব পাকিস্থানৰ বৰ্ব্বৰ কাৰ্য্যৰ তীব্ৰ নিন্দা কৰো বুলি ঘোষণা কৰিলো। শেষত দেশৰ শান্তি আৰু শৃঙ্খলা বজায় ৰখাৰ কাৰণে সকলোৱে সন্মিলিত চেষ্টা কৰিব লাগে বুলি মিনতি জনালোঁ।

উপধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ সমস্যা বহুল ৰাজ্যখনৰ শান্তি বোজাই ৰাখিবৰ কাৰণে চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা যি ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে তাৰ দ্বাৰা দেশত শান্তি ভঙ্গ হব পৰা নাই ; কিন্তু এই শান্তি ৰক্ষাৰ কাম ক্ষিপ্ৰতাৰে কৰিবলৈ হলে আমাৰ পলিচ বাহিনীটো আৰু শক্তিশালী কৰি তুলিব লাগিব আৰু যাতে চৰকাৰে এই বিষয়ে চিন্তা কৰে তাৰ বাবে অনৰোধ জনালো।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াৰ ভাষণত দেশৰ বহুত সমস্যাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিছে। চৰকাৰে দেশৰ জৰুৰী পৰিস্থিতিলৈ চাই Home Guard আৰু Civil Defence বাহিনী গঠন কৰিছে ; তেওঁলোকৰ প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে কিন্তু তেওঁলোকৰ বানচ আদিৰ বিষয়ে কোনো আচনীৰ বিষয়ে আমি জানিব পৰা নাই। গতিকে মই চৰকাৰক অনৰোধ জনাও যে Home Guard আৰু Civil Defence ব্যৱস্থাটোক যেন এটা পূৰ্ণ গঢ় দিয়ে।

দেশৰ উন্নয়নমূলক আৰু কাৰ্য্য সম্পৰ্কে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত যথেষ্ট উল্লেখ কৰা হৈছে। তাৰ ভিতৰত অতি লাগতীয়াল শিক্ষা বিভাগৰ কথা উল্লেখ আছে। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ ৰাজ্যত যথেষ্ট সংখ্যক শিক্ষানুষ্ঠান গঢ়ি উঠিছে আৰু শিক্ষাৰ মান-দণ্ড উন্নত কৰাৰ সম্পৰ্কত চৰকাৰে যথেষ্ট প্ৰয়াস কৰিছে। ৰাজ্যৰ কিছুমান অঞ্চলত শিক্ষা-নুষ্ঠান যথেষ্ট ভাবে হৈছে যদিও কিছুমান অঞ্চলত যথেষ্ট সংখ্যক হোৱা নাই। এই-বিলাক অঞ্চললৈ চৰকাৰে চকু দিব বলি আশা কৰিলো। কাৰীকৰী শিক্ষা ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে যথেষ্ট আঁচনি লৈছে যদিও অনুষ্ঠানবিলাক গঢ়ি উঠা নাই। এই ক্ষেত্ৰতো চৰকাৰে চকু দিবলৈ নিৰেদন জনাও।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এটি বৰ দৰকাৰী সমস্যাৰ কথা উল্লেখ কৰি কোৱা হৈছে যে ৰাজ্যৰ ভূমিহীন আৰু গৰাখহনীয়া সমস্যা সমাধান কৰিব পৰা নাই। বৰ্ত্তমান সময়ৰ খাদ্য-দ্ৰব্য অনাটন আৰু অন্যান্য লাগতীয়াল দৈনন্দিন ব্যৱহাৰ্য্য দ্ৰব্যৰ চৰা দামলৈ আঙ্গুলীয়াই চৰকাৰক জনাও যে, উৰ্দ্ধগামী দৰ তললৈ নমোৱাৰ প্ৰধান উপায় হৈছে অধিক শস্য উৎপাদন কৰা। অধিক শস্য উৎপাদন কৰাত আমাৰ খেতিয়কসকলৰ উপযুক্ত মাটি নাই। আগেয়ে যি পৰিমাণৰ মাটিত কৃষকে খেতি কৰিছিল, সেই মাটি আজি বান বিধস্ত আৰু গড়াখহনীয়াৰ প্ৰকোপত পৰি খেতিৰ অনুপযোগী হৈ পৰিছে। এই বান বিধস্ত আৰু গড়াখহনীয়া লোকসকলক মাটিৰ ব্যৱস্থা কৰি দি অধিক পৰি-মানৰ শস্য উৎপাদন কৰিব পৰাৰ উপায়ৰ ব্যৱস্থা অতি সোনকালে কৰিব লাগে। নগাঁৱৰ চিং অঞ্চলত ৪।৫ খন গাওঁৰ মানুহৰ মাটি বান পানীয়ে ডুবাই ৰাখে আৰু বহুত মাটি খহাই নিলে—সেই মানুহবিলাকক আজিও মাটি দিব পৰা নাই। এনে অৱস্থাত মানুহৰ আৰ্থিক অৱস্থা টনকীয়াল হোৱাত বাধা পৰিছে। এইদৰে আৰু বেছি দিন গলে মানুহৰ মাজত নিবনুৱা সমস্যা বাঢ়ি যাব। সেই কাৰণে মই চৰকাৰক বানপানী আৰু গড়াখহনীয়াই খেদি পঠিওৱা মানুহবিলাকক অতি সোনকালে খেতিৰ উপযুক্ত মাটি দিব লাগে বুলি অনুৰোধ জনাও।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ চৰকাৰে ৰাজ্যিক পৰ্য্যায়ত ভিজিলেন্স কমিচন আৰু জিলা পৰ্য্যায়ত ভিজিলেন্স কমিটি পতাৰ সিদ্ধান্তৰ শলাগ লৈছো। আশা কৰো ইয়াৰ দ্বাৰাই আমাৰ প্ৰশাসনীয় অসুবিধাবিলাক দূৰ হব। অফিচবিলাকৰ undue delay আৰু পৰচা নিদিলে কাম নোহোৱা অবস্থাটো যাতে সোনকালে দূৰ হয় তাৰ বাবে এই কমিচন আৰু কমিটিবোৰ সক্ৰিয় হব বুলি আশা পোষণ কৰিলো।

Mr. SPEAKER: আপোনাৰ সময় হল।

Shri Md. IDRIS: চৰা দামৰ বজাৰৰ সময়ত খেতিয়কসকলৰ উৎপাদিত ধানৰ দাম বঢ়াই দিয়াৰ বাবে চৰকাৰৰ শলাগ লৈছো। ইয়াৰ লগতে চৰকাৰক এইটো অনুৰোধ জনাও যাতে অন্য বস্তুৰ দাম যেন আৰু বঢ়াবলৈ ব্যৱসায়ীসকলে সুবিধা নাপায়। এই ক্ষেত্ৰত Hoarding, Black marketing আৰু Profiteering যাতে ব্যৱসায়ী শ্ৰেণীয়ে নোৱাৰে তালৈ চকু দি চৰকাৰে সতৰ্কতা অৱলম্বন কৰিব লাগে আৰু সাধাৰণ ৰাইজে যাতে লাগতীয়াল বস্তু বিলাক সুলভ মূল্যত পায় তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। ইয়াকে কৈ মই ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ ওপৰত শ্ৰীযুত শৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই অনা ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱটো সৰ্ব্বান্তঃকৰণেৰে সমৰ্থন জনাই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri TAJUDDIN AHMED (Tarabari): মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ দলপতি ডাঙৰীয়াই ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ সম্পৰ্কত অৱতাৰণা কৰা ধন্যবাদ প্ৰস্তাৱটোৰ ওপৰত অনা সংশোধনী প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি দুআষাৰ কম।

আমাৰ ৰাজ্যৰ এফালে চীনৰ আক্ৰমণ—পিচত আক্ৰমণৰ ভাবুকি আৰু আন-হাতে পাকিস্থানৰ কাৰ্য্যকলাপে আমাক দুটা সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰি আছে। সেই কাৰণে আমি তাৰ কাৰণে ঐক্যবদ্ধ হব লাগিব বুকুত বল বান্ধিব লাগিব, আৰু সকলো সময়তে সজাগ হৈ থাকিব লাগিব। তাৰ লগতে, আমাৰ দেশ ৰক্ষাৰ কাৰণে আমাৰ সকলোৰে মনত শান্তি থাকিব লাগিব। সচাকৈ কবলৈ গলে ৰাজ্যখনত সকলো মানুহৰে মনত আজি শান্তি নাই। বিশেষকৈ মুছলমান সম্প্ৰদায়ৰ মাজত বিশেষকৈ বঙ্গ দেশৰ পৰা আহি অসমত দীৰ্ঘকাল বসবাস কৰি আছে—তেওঁলোকৰ আৰু তেওঁলোকৰ সতি-সন্ততি সকলৰ মনত।

এনেদৰে অশান্তি হৈ থাকিলে আমাৰ ৰাজ্যৰ ক্ষতি হব। এনেধৰণৰ অশান্তি কিয় হৈছে? ইয়াৰ তিনিটা কাৰণ আছে। প্ৰথম কাৰণ হল, পাকিস্তান চৰকাৰৰ কাৰ্য্যকলাপৰ ফলত যিবিলাক পৰিস্থিতিৰ উদভৱ হৈছে, সি আমাৰ ৰাজ্যৰ মুছলমান সকলৰ অশান্তিৰ কাৰণ হৈছে। সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ক ঠিকমতে তাত ৰাখিব পৰা নাই। সীমান্ত পাৰ হওঁতে গুলি দিছে। এনে ঘটনা পৃথিবীৰ আন ঠাইত নহয়। পাকিস্তানত সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ ওপৰত জুলুম অত্যাচাৰ হোৱাত তেওঁ-লোক আমাৰ ৰাজ্যত হাজাৰ হাজাৰ আশ্ৰয়প্ৰাৰ্থী হৈ আহিছে স্থান লৈছে। আগতে অহা ভাৰতীয় মুছলমান সকলৰ মাজতো অশান্তি হৈছে আৰু হোৱাৰ যথেষ্ট কাৰণো হৈছে।

দ্বিতীয় অশান্তিৰ কাৰণ হল, পুলিচ আৰু চৰকাৰৰ পাকিস্তানী খেদিবলৈ কৰা কাৰ্য্যকলাপ আৰু ভুল নীতি বহু ঠাইত পুলিচৰ কাৰ্য্য কলাপেই মুছল-মান সকলৰ ভয়ৰ কাৰণো হৈ পৰিছে আৰু তাৰ পৰা অশান্তি আৰু ত্ৰাশৰ সৃষ্টি হৈছে। তেওঁলোকে সদায় ভাবি আছে যে, পাকিস্তানী খেদাৰ আজুহাতলৈ ভাৰতীয় মুছলমানৰ ওপৰত পুলিচে অত্যাচাৰ কৰিছে আৰু বিনা বিচাৰে খেদাই

দিছে। কথাটো কিন্তু সচা। পুলিচে বহুত ভাৰতীয়ক জুলুম কৰিছে আৰু ৰাজ্যৰ পৰা খেদি দিছে। ই বৰ সাংঘাটিক কথা যে, আমাৰ ৰাজ্যতহে পুলিচে পাকিস্তানী খেদাৰ ক্ষেত্ৰত কেচ বিচাৰ কৰে ই এটা অভুতপূৰ্ব্ব কথা অন্যান্য কেচ সম্পৰ্কত পুলিচে কেচ লয় কিন্তু বিচাৰ নকৰে বৰ্ত্তমানে আমাৰ অসমত পুলিচে পাকীস্তানী অনুসন্ধান কৰে, ধৰে, বিচাৰো কৰে, বিচাৰ জানো ঠিক হব ? ইয়াৰ কাৰণে পুলিচ দায়ী নহয় দায়ি হৈছে চৰকাৰ। চৰকাৰে এনে এটা নীতি অৱলম্বন কৰাত মুছলমান সকলৰ এটা ডাঙৰ ভয়ৰ কাৰণ হৈছে।

আমি দেখিবলৈ পাওঁ যে, পুলিচৰ শতকৰা ৫০ জন ভাল হব পাৰে কিন্তু বাকী পঞ্চাশ জনত সন্দেহ আছে। আমি জনাত পুলিচে Executive ৰ কাম কৰে কিন্তু বিচাৰ কৰি কাম কৰিব নোৱাৰে। ন্যায়াধীশৰ কাম হল বিচাৰ কৰা। এনেকৈ অবাধে গাঁৱৰ ভাৰতীয় মুছলমান সকলক পুলিচে ধৰি খেদি দিয়ে গতিকে মুছলমান সকলে ভাৱে যে, চৰকাৰে ইয়াৰ মুছলমান সকলকো খেদি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। গতিকে ইয়াৰ পৰা মুছলমান সকলৰ উপকাৰ হোৱা নাই আৰু কেতিয়াও নহয়, বৰং তেওঁলোকৰ মনত আতঙ্কৰ সৃষ্টি হৈছে।

এতিয়া দেখা গৈছে যে, Tribunal হব, ভাৰতীয় নে পাকিস্তানী বিচাৰ কৰিব কিন্তু এই Tribunal এই বা কি ? Tribunal এ ৰায় দিব নোৱাৰিব কেৱল পুলিচক সহায় কৰিব ? কিন্তু বিচাৰটো কৰিব পুলিচ চুপাৰিণ্টেণ্ডেণ্টে।

আমাৰ চৰকাৰৰ মতে তিনি লাখ বিশ হাজাৰ পাকিস্তানী আহি অসমত সোমাইছেহি তাৰে এক লাখ গলে থাকে দুইলাখ বিশ হাজাৰ। বৰপেটাৰ পৰিস্থিতি দেখি মোৰ অনুমান হৈছে যে, হিচাবতকৈ বেচি লোক পাকিস্থানলৈ গৈছে। যদি ধৰিলোৱা হয় যে সেই মানুহ বিলাক ইয়াতে আছে সেই ক্ষেত্ৰতো এই মানুহবিলাক খেদাওঁতে কিয় ইমান দিন লাগিছে ? কোনো মানুহৰ ফাঁচিৰ হুকুম হলে, হুকুম দি তাক ৰাখি থোৱাটোতকৈ ততালিকে ফাঁচি দিয়াই ভাল।

এজন পাকিস্তানী যে, Tribunal ৰ আগত আপীল কৰিলেও কেইবছৰ লাগে তাৰ ঠিক নাই। গতিকে যি কৰে সোনকালে কৰি মানুহক ত্ৰাসৰ পৰা অব্যাহতি দিব লাগে। তাকে নকৰি বিচাৰকৈয়ে ক্ষমতা নোহোৱা কেইজনমান Tribunal নিযুক্ত কৰি বিচাৰ কৰা আৰম্ভ কৰিলে বৰ অন্যায় কৰা হব। পুলিচে তেতিয়াও বিচাৰ কৰিব ? নাম মাত্ৰ Tribunal গতিকে এই বিচাৰ বিলাক পলম হব কামত একো উপকাৰ নহব। ইয়াৰ ফলত অসমৰ ক্ষতি হব, যদি কোনোবা পাকিস্তানীয়েই হয় তেন্তে তেওঁক আজিয়েই যাব দিব লাগে এই কেচবিলাকৰ বিচাৰ ভাৰ এজন জজক দিব লাগে। আমাৰ হাকিম আছে, আদালত আছে। তেনেস্থলত বে-আইনি ভাবে পুলিচক বিচাৰৰ ভাৰ দিয়া অযুক্তিকৰ। আজি সকলো মুছলমানৰে এটা বদ্ধমূল ধাৰণা হৈছে যে সকলো পাজি পুথি পুলিচৰ হাতত যেতিয়া, আপিল কৰিও কোনো লাভ নহব কেৱল পলমহে হব। এনে এটা সাংঘাতিক কথাৰ কাৰণে আমাৰ স্থানীয় মুছলমান সকলৰ ত্ৰাস হৈছে। আমাৰ মুছলমান সকলৰ এয়ে এটা দিন-ৰাতি চিন্তাৰ কাৰণ হৈছে। গতিকে ভয়তে, নতুনৰ কথাই নাই শশ পূৰণা মুছলমানে অসম ত্যাগ কৰি যাব ধৰিছে।

আৰু এটা অশান্তিৰ কাৰণ হৈছে যে কিছুমান মানুহে অপপ্ৰচাৰ কৰিছে যে ইয়াৰ যি মুছলমানে পাকিস্থানলৈ যাব তাক ৫০০ টকা আৰু পাচ বিঘাকৈ মাটি

দিব। এইটো বহুতে ভিতৰে ভিতৰে Canvass কৰিছে—তাৰ ফলত বহুত ইয়াৰ বসবাস কৰি থকা মুছলমানে ইয়াত হোৱা অশান্তিৰ হাত সাৰিবলৈ গুচি গৈছে। এনে অশান্তি অকল নগাওঁতে নহয় সকলো ঠাইতে হৈছে। আমাৰ বিত্ত মন্ত্ৰীৰ সমষ্টি মণ্ডীয়াত সিদিনা ৰাতি তিনিখন কৰলাৰ লৰী গৈছিল যেতিয়া গাওঁত লৰীৰ লাইট পৰিছে। তেতিয়া মুছলমানসকলে ভয়তে "আল্লাহু আকবৰ" কৰি চিৎকাৰ কৰিলে। ভাবিলে যে আকৌ পুলিচে বা দুষ্ট লোকে অত্যাচাৰ কৰিবলৈ আহিল। ৰাতি গোলমাল হল। বৰপেটাৰ পৰা D. S. P. গল মযো গলো—আৰু কেইজনমান মানুহক ধৰি আনিলে—ভূমিকম্প বা ডাঙৰ ধুমুহা আহিলেও, হিন্দুই হওক বা মুছলমানে হওক—ঈশ্বৰৰ নাম লয়—মুছলমানসকলেও ভয়তে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰৰ নাম লব ধৰিছে। কাৰণ তেওঁলোক অহা বিপদৰ সন্মুখীন হোৱা বুলি ভাবি আছে। এয়ে হল মুছলমান সকলৰ মনৰ অৱস্থা।

মই সকলোকে এতিয়া বুজাই কৈছো যে এনেকৈ ৰাতি একেলগে আল্লাহো আকবৰ কোৱা ঠিক নহয়। তেওঁলোকে কয় যে ভয়ত আল্লাৰ নাম ললেও পুলিচে ধৰি নিয়ে এতিয়াহে আমাৰ মহা বিপদ হল। তেওঁলোকৰ মনৰ অৱস্থা এনেকুৱাই হৈছে যে ৰাতি কেইজনমান মানুহ একেলগে আহিলেও ভয়ত অস্থিৰ হয়, কয় যে আকৌ পুলিচ আহিল দুষ্ট লোক আহিল, ভয়তে 'আল্লাহো আকবৰ' কয় কাৰণ বিপদত মহান আল্লাৰ সহায় চায়।

পুলিচে কথাটো পিচত বুজি পালে যদিও ৰাতিয়েই এজন মানুহ পুলিচে মন্দিয়াৰ পৰা ধৰি আনিলে। কাৰণ মুছলমানসকলে বিপদৰ সময়ত তেওঁলোকৰ ইষ্ট গুৰুক 'আল্লা-হু-আকবৰ' বুলি চিয়ৰি অলপ শান্তি আৰু শক্তি পায়। পিচত আমি বুজায় দিলো যে আল্লাৰ নাম লোৱাৰ কাৰণে ধৰি অনা নাই কিন্তু ভয়তে মিচাকৈ 'আল্লাহো আকবৰ' কৈ মানহৰ মনত আতঙ্ক কৰি দিয়াৰ বাবেহে ধৰি আনিছে। তেনেকুৱা ঘটনা আৰু এটা ঘটিছিল। ৮।৯ জন মান মানুহ জনীয়া মৌজাৰ বালিকুটিৰ পৰা বজাৰ কৰি আহোতে কিছু মান মছলমান লোকে তেওঁলোকক দেখিয়েই 'আল্লাহ হু আকবৰ' বুলি চিয়ৰিছিল ভয় কৰিয়েই।

আজি পাকিস্থানী অনপ্ৰবেশকাৰীক বাহিৰ কৰি খেদোৱাত সকলোৱেই আগ ভাগ লব লাগে যদিও সংখ্যা লঘু সকলে সক্ৰিয় অংশ লব লাগে যেহেতুকে তেওঁলোকে জানে তেওঁলোক ক'ত থাকে বা কোনজন। বৰপেটাত বেচি ভাগ অনুপ্ৰবেশকাৰীৰ নাম ময়ে দিছিলো। এতিয়া অৱশ্যে নাম দিয়া বন্ধ কৰি তেওঁলোকৰ হতুৱাই লিখায় লওঁ। কাৰণ বুজি পালো যে যিবিলাকে পাকিস্থানী বুলি কৈ Quit-India নোটিচ লৈ যাব খোজে তেওঁলোকো ভাৰতীয় মুছলমান। যেহেতু আজি-কালি ভাৰতীয় মুছলমান সকলো যাব খুজিছে, পাকস্থানৰ পৰা এতিয়াও নতুন মানুহ অহাটো সচা নহয় যেন লাগে। যিবোৰ আহিছিল সেইবোৰ ধৰা পৰি গুচি গৈছে। কিছুমান পুৰণি মানুহ, যাৰ ম্যাদি পটাৰ মাটি আছে, লৰা-ছোৱালীয়ে বি-এ পৰ্য্যন্ত ইয়াতে পাচ কৰিছে সম্পত্তি বেচি গুচি গৈছে আৰু শ শ যাব ধৰিছে। মোৰ বোধেৰে বৰপেটাৰ শতকৰা ২৫ ভাগ পুৰণি মানুহ অলপতে যাব। বৰ্ত্তমানে আহীয়ে আছে কাৰো কথা নশুনে, ইয়াত থকা বিপদ বুলি ভাবিছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি যিবোৰে পাকিস্থানৰ পৰা শৰনাৰ্থি, আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থী হিচাবে আহিছে, তেওঁলোকক মাটি বাৰী দি আশ্ৰয় দিয়া উচিত। এই কথাত মই সকলোৰে লগত একমত। আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থী সকল বেচি ভাগে খৃষ্টান মানুহ। বৰ আচৰিত কথা যে পাকিস্থান চৰকাৰে মুছলমানৰ বাহিৰে আন সকলো জাতৰ মানুহক জুলুম কৰিছে।

আজি নগাক স্বকীয়া ৰাজ্য দিয়া হল তথাপি তেওঁলোকে অশান্তি কৰিয়েই আছে। এই কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণতো উল্লেখ কৰিছে। তেওঁলোকে যি বিচাৰিছিল তাকে পাইছে এতিয়া বিশ্ববিদ্যালয় পাব। তথাপি তাত কিয় শান্তি প্ৰতিস্থা হোৱা নাই। সেই কাৰণে আজি সুস্পষ্ট নীতি লাগে কি কৰিলে সমস্যা সমাধান হব।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই আৰু এটা কথাত আচৰিত হৈছো। আমাৰ ৰাজধানী এতিয়া ছিলঙত থকা কোনো যুক্তি বা কাৰণ নাই। যেতিয়া বৃটিছ বিলাক আছিল তেতিয়া কাৰণত তেওঁলোকে ইয়াত ৰাজধানী পাতিছিল, তেওঁলোকে ৰাইজৰ পৰা আতৰত থাকিব বিচাৰিছিল। তদুপৰি চিলেট এখন ডাঙৰ ঠাই অসমতে আছিল, বৰ্ত্তমানে চিলেট পাকিস্থানত। এতিয়া আৰু ৰাজধানী ইয়াত ৰখাৰ কোনো কাৰণ নাই। সেই কাৰণে ৰাজধানী গুৱাহাটীলৈ নিব লাগে। তেতিয়া হলে চৰকাৰ ছিলং-গুৱাহাটী ৰ ৰাষ্টাৰ T. A. ত যি টকা ব্যয় হয় সেইটোৰ ভালেখিনি ৰাহি হব। গুৱাহাটী মধ্যস্থ জাগা গতিকে গুৱাহাটীতে ৰাজধানী খন হব লাগে। লাগিলে ছিলঙতো এখন থাকক তাত আমাৰ আপত্তি নাই, তেনেকৈ অনেক ঠাইত দুখনকৈ ৰাজধানী আছে। কিন্তু গুৱাহাটীত জৰুৰ ৰাজধানী এখন হবই লাগে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বান পানী আৰু গৰাখহনীয়াৰ ফলত ৰাজ্যৰ যিবোৰ ঠাই নষ্ট হব লাগিছে সেইবোৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ চৰকাৰে কোনো ব্যৱস্থা কৰা নাই। চৰকাৰে Flood control Board গঠন কৰিছে কিন্তু এই বোৰ্ড হোৱাৰ পৰা আৰু সৰ্ব্বনাশহে হল। কামত আৰু শিথিলতা আহিল। এতিয়া বাৰিষা আহিবৰ সময় হল এতিয়াও বহুত ঠাইত হব লগা কাম আৰম্ভ হোৱা নাই। আগতে যেনেকৈ আছিল তেনেকৈয়ে আছে, বৰং বেচি পলমহে হব ধৰিছে। তেনেহলে Flood Control Board হৈ কি লাভ হৈছে।

বান পানী আৰু গৰাখহনীয়াই বৰপেটাৰ মেপেই বদলি কৰি পেলাইছে। কিন্তু এতিয়াও বৰপেটাত নদী নিয়ন্ত্ৰণৰ কোনো কাম আৰম্ভ হোৱা নাই। এখন নালাগে দশ খন বোৰ্ড হওক—কাম নহলে বোৰ্ড হৈ কি লাভ? কিছুমান মঠাউৰী বান্ধা কাম হয়তো হব কিন্তু বাৰিষাৰ সময়তহে আৰম্ভ হব। আৰ্থিক সমস্যা সমাধানৰ এটা আঁচনি চৰকাৰৰ আছে কিন্তু এই আঁচনি হাতত লৈছে বুলি কব নোৱাৰি। আমাৰ কিছুমান মানুহ হয়তো ধনী হৈছে কিন্তু দুই-চাৰি জন ধনী হোৱাই সমূহীয়া আৰ্থিক উন্নতি নুবুজাই। তলত চেপেতা হৈ থকা দুখীয়াৰে কিছু সুখ হব লাগিব। আমাৰ বিত্ত মন্ত্ৰীয়ে সদনত এবাৰ কৈছিল যে তেখেতৰ এখন মিটিং চাবলৈ চাইকেল লৈ মানুহবোৰ আহিছিল গতিকে বুজা যায় মানুহৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ উন্নতি হৈছে। কিন্তু সেয়ে আৰ্থিক উন্নয়ণৰ মাফ কাঠি নহয়। আমাৰ যিবোৰ সাধাৰণ মানহ আছে তেওঁলোকৰ শতকৰা ৭৫ জনেই দু-সাজ খাবলৈ নাপায়। বেচি ভাগ মানুহে ৰাতি চাহ খাই শুই থাকিব লগিয়া অৱস্থাত আছে। তেওঁলোকক চাইকেল, হাতী নালাগে, লাগে মাত্ৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ উন্নতি।

চৰকাৰে দৰমহা নীতিও লৈছে, কিন্তু এজন মানুহে যদি মাহত এশ টকাও নাপায় আনজনে আকৌ মাহত হাজাৰ হাজাৰ টকা পায় তেনেহলে সমাজ বাদী সমাজনীতি চৰকাৰে মানি লোৱা হল নেকী? ইয়াক কামত পৰিনত কৰিব লাগিব। কেৱল কাগজত প্ৰচুৰ আকাৰে থাকিলেই নহয়।

মাটি সমস্যা সম্পৰ্কে আন আন সদস্যই যি কৈছে মইও তেওঁলোকৰ লগত একমত। গড়াখহনীয়াৰ পৰা মাটিহীন হোৱা মানুহ বোৰ আৰু আন আন মাটি-হীন মানুহক মাটি দিব লাগে কিন্তু সেইটো কৰা নাই পাৰলগাই পোৱা নাই।

আৰু নাপাব লগাই পাইছে। হাজাৰ হাজাৰ মনুহে আজি মাটিৰ অভাৱত খেতি কৰিব পৰা নাই।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যত সকলো শ্ৰেণীৰ মানুহে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত সমানে সুবিধা পাব লাগে। কিন্তু শিক্ষাৰ কাৰণে সকলোৰে সমান সুবিধা দিয়া হোৱা নাই। আমাৰ ৰাজ্যত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ কাৰণে বাধ্যতামূলক শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে কিন্তু আনফালে আকৌ দেখা যায় কিছুমান ঠাইৰ স্কুলত ১ জনতকৈ বেচি শিক্ষক আছে ছাত্ৰও বহুত আছে কিন্তু বোৰ্ডে স্কুলটো লোৱা নাই। আকৌ কোনো কোনো ঠাইৰ স্কুলত হয়তো ২।৩ জন শিক্ষক কিন্তু ছাত্ৰ কম। গতিকে শিক্ষা ক্ষেত্ৰতো অসমতা পৰিলক্ষিত হয়। এফালে বাধ্যতা মূলক শিক্ষা দিছে আকৌ আনফালে মাষ্টৰেই পোৱা নাই। আমাৰ ৰাজ্যত সমাজবাদী সমাজ কৰিবৰ কাৰণে পঞ্চায়ত সৃষ্টি কৰিছে সেইটো অৱশ্যে ভাল কথা কিন্তু কাৰ্য্যত দেখা যায় নীতি এক কিন্তু কাৰ্য্য এক অৰ্থাৎ নীতিয়ে কাৰ্য্যয়ে একে নহয়। পঞ্চায়তে নেতা তৈয়াৰ কৰিছে আৰু গাদীলৈ মানুহ সৃষ্টি হৈছে। কিন্তু ৰাইজৰ কাম হোৱা নাই। কোনো কোনো ঠাইত ব্ৰহ্মপুত্ৰ পাৰহৈ ৰাতি থাকি মানুহে গাওঁ সভাত যোগ দিব লাগে। এয়ে হল পঞ্চায়তৰ কাৰ্য্য। ইয়াতো দেখা যায় নীতি আৰু কাৰ্য্য একে নহয়। আকৌ চৰকাৰে এয়া কি নিয়মাৱলী কৰিছে সেইটো মই পঢ়ি দিওঁ।

প্ৰথমতে যদি ভুলকৰি বা হিংসা মনত ৰাখি কোনো লোকে পঞ্চায়ত সীমা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে সেই ভুল শুদ্ধ কৰা বৰ কঠিন হৈছে। সেই কাৰণে এই ব্যৱস্থাটো অতি সোনকালে অতি অসুবিধাজনক হৈছে। তাৰ পৰা বহুত গাওঁ পঞ্চায়তৰ কোনো কাম হোৱা নাই।

(সময়ৰ সঙ্কেট)

যিবিলাক ৰাস্তা বা দলংৰ আঁচনি গাওঁ পঞ্চায়তে কৰিব লাগিছিল সেই বিলাক এই বিবাদ আৰু অসুবিধাৰ কাৰণে হব পৰা নাই। নানা ৰকমৰ বেমেজালীহে গাওঁ পঞ্চায়ত সৃষ্টি হৈছে। গতিকে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰো যাতে গাওঁ সভাবিলাক ওচৰাওচৰি গাওঁ বিলাক লৈ গঠিত হয় আৰু চৰকাৰে যেন, তাৰ ব্যৱস্থা লয়। গাওঁ পঞ্চায়তৰ সীমা নিদ্ধাৰণৰ কাম চৰকাৰে নিজ হাতত ৰাখিব লাগে। ইয়াকে কৈ মই শ্ৰীগোস্বামী ডাঙৰীয়াৰ সংশোধনী প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰো।

Shri MAL CHANDRA PEGU [Majuli (Reserved for Scheduled Tribes)] : Mr. Deputy Speaker, Sir, while supporting the motion of thanks for the Governor's Address I want to make a few observations in the course of my speech. Sir, much has been said about the Pakistani infiltration into the State of Assam and so I do not want to dwell much on this matter which has already been dealt with by some of my friends on the floor of this House. The point I want to deal with now is with regard to the Tribal Welfare Advisory Councils and other matters. For the information of the House, I like to say that these Tribal Advisory Councils are not constituted as per provisions of the Indian Constitution. Sir, we have been demanding that Scheduled Tribe Advisory Councils should be constituted as per Fifth Schedule of the Indian Constiution, but in the case of Assam these Advisory Councils have not been constituted as per Fifth Schedule of the Indian Constitution and since they have not been formed or constituted as per this Schedule they have no binding force or statutory

right at all and the recommendations of these Advisory Councils remain unimplemented. Since these Advisory Councils have not been formed, as I said, as per provisions of the Fifth Schedule they are not of much use to the tribal people. The character of these Advisory Councils is of an advisory nature just like Supply Advisory Board. Morever, Sir, these Advisory Councils do not meet in time but they sit according to the convenience of the Ministers concerned. So, if these Advisory Councils would have been formed as per provisions of the Indian Constitution then it would have been mandatory on the part of the Government to call the meetings of the Board at fixed time at least twice or three in a year. Sir, when I met one of my friends from the Hills areas I asked him, of course—I do not remember, his name, about these Tribal Advisory Councils he told me that he knew nothing about them and he never attended even one of those meetings. So, if the Government actually feels for the development and welfare of the Scheduled Tribes people especially of the Plains Schedule Tribes the Advisory Councils, especialls Advisory Councils for the Plains Tribal should be constituted as per Fifth Schedule of the Indian Constitution otherwise they will be of no use to the people for whose welfare they were meant.

My second point Sir, is concerning the Tribal Belts and Blocks. Some 5 years ago a Sub-Committee was formed and that Sub-Committee submitted a report obout the workings of the Tribal Belts and Blocks about six months ago. We expected that the recommendations of this Sub-Committee would be placed before this House but till today those recommendations have not been placed before this House and even officers working in the Tribal Areas Department do not know anything about those recommendations. When I happened to meet of these officers, namely, Shri Rajeswar Das, I asked him about those recommendations of the Sub-Committee and he told me that he did not know anything about them. So, I had to explain to him about the matter and the Minister concerned was pressed to call a meeting of the Advisory. Council to discuss about the recommendations of the Sub-Committees But, no meeting for discussion of the subject was called despite my repeated request to the Minister, Tribal Areas Department. It seem that the Minister, Tribal Area Department is not serious about this. Had he been serious he would have complied with our request and called a meeting of the Advisory Council for discussion of the recommendations of the said Sub-Comittee.

Sir, mention may be made here that there are a large number of encroachers in the tribal belts and blocks. Most of the Hon. Members who have gone to Gauhati have seen large number of non-Tribal people encroaching upon the lands near Veterinary College in Beltola mauza. These lands kept encroached—upon fall within Tribal Belts and Blocks. Sir, a large number of Pucca houses are being erected there on the lands falling within the tribal belts and blocks and on my enquiry I came to learn that these people are all encroachers and in the very eyes of the Government these encroachers are erecting their houses on the lands falling within the tribal belt and block. If the Government is sincere about the welfare of the tribal people, I request the Government to evict these persons for with. Further, I request the Government to see that these encroachers are evicted and also see that the recommendations made by the Sub-Committee are implemented and placed before the House.

The Commission appointed under Article 339 of the Constitution in April 1960 under the Chairmanship of Shri U. N. Dhebar submitted its reports in October 1961. Sir, the recommendation have been received by our Government and if the recommendations of the Dhebar Commission are accepted and implemented, I think these backward people can easily come to the level of other advanced sections of the people within two to three years; but our Government has not taken any steps for implementation of these recommendations. So, I request the Governdament to take serious note of these things and try to see that the recomentions made by the Dhebar Commission are implemented without any further delay. I do not like to read out the recommendations as this is a lengthy report and it will take a lot of time of the House. I think, Government also got a copy of the report.

Sir, I have gone through the report of the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes for the year 1961-62 and there one thing has been mentioned which is about giving legal aid to the poor Scheduled Caste and Scheduled Tribe people. This legal aid has been given to various other States both during the Second and Third Year Plans by the Centre under Article 275 of the Constitution but our State since no such scheme has been submitted to the centre by our Government. If this scheme would have been submitted to the Government of India, I think, the Government could have rendered some legal aid to the poor Scheduled Castes and Scheduled Tribes people of our State. I hope there is still time for it and Government will come forward with a suitable scheme for giving legal aid to the Scheduled Castes and Tribes people deserving legal aid for protection of their property.

Then, my third point is regarding the site for the establishment of the office of the Assistant Secretary, Elementary Basic Education for Majuli. Sir, against the wish of the majority people of Majuli this office, *i.e.*, the office of the Assistant Secretary was going to be located at Garamur. The Anchalik Panchayat, the four Mandal Congress Committee, the District Congress Committee and the representative of that constituency *i.e.*, I, submitted representations to the Government to the effect that the office should be located at Kamalabari. As a result of these representations Government have kept the matter pending. So, I request the Government to see that the opinion of the majority of the people is taken into account and the office is located at Kamalabari. This is wanted by one and all. Therefore, I bring this matter to the notice of the Finance Minister as well as the Chief Minister and the Education Minister.

My fourth point is regarding distribution of grants to L.P. Schools in Jorhat Subdivision. In the matter of distribution of grants especially to L. P. Schools situated in the different constituencies of Jorhat Sub-division special stress has been given to the constituency from where the Deputy Minister of Education has been returned. Majority of the grants except flood damage grants of the last floods, although my constituency is the worst victims, are given to the Schools of her constituency as if there is no need of such grants in other constituencies. So, I request the Chief Minister and the Finance Minister to see so that the grants to L. P. Schools for Jorhat Sub-division are distributed equally amongst all the schools of the Subdivision and that justice is done to us all.

The House is well aware that Majuli has also got an Arts College and the College has been given recognition by the Varsity, but it has not been

given any grant, either recurring or non-recurring till to-day by Government. So, I request the Chief Minister to see that other recurring and non-recurring grants are given to this College.

My Fifth point is regarding the rehabilitation of the flood and erosion affected people of the Jorhat Sub-division. Sir, in the year 1962, in the month of November, the Revenue Minister himself came to Jorhat and in consultation with the leading persons including M.L.As. and M.P.s., found out some Government waste land and P.G.R.s for rehabilitation of the flood affected people of Jorhat Sub-division and direction was left with the D.C. to rehabilitate the flood and erosion affected people on these lands, but due to the inactivity of the Deputy Commissioner, the directions given by the Minister was not implemented and the other day three or four months ago when the Minister, Revenue went there it was brought to his notice that his direction was not carried out. The Minister felt much annoyed when he came to know of this. So, if the officers neglect to execute the directions of the Government in this way, I do not think Government will be able to solve the problem of rehabilitating all these flood affected people. Along with this, I want to bring to the notice of the Government, especially to the Revenue Department, that some persons were given settlement of land at Barbheta Sapori in 1960 or 1961 but these persons have not been given possession till today. The ground is that the plots of lands allotted to these people have been kept encroached upon by other people. It is really surprising that the persons who have been given allotment of land on Government waste lands cannot be given possession simply because the plots of lands allotted are under encroachment. As such, I request the Government to take prompt action in giving possession to the allottees by removing the encroachment. This matter was brought to the notice of the Revenue Minister during the Autumn Session but no fruitful action has been taken till to-day. The matter was also brought to the notice of the Deputy Commissioner, Sibsagar. But it was of no use. If the Government cannot remove the encroachers, what the people will think of this Government. So, I request the Government to remove the encroachers and give possession to those persons to whom the land has been given settlement. Not only that Sir, some 200 bighas of land from one of Randharijan P.G.R. in Jorhat Subdivision had been dereserved for rehabilitation of flood affected people of Majuli on individual basis and the order for settlement on individual basis was passed by Government some two years ago. But the persons for whom this P. G. Rs had been thrown open have not been given settlement till to-day. When I asked the S. O. about the reason, then he told me the list of the allottees had been sent to the Deputy Commissioner for approval and the list is to be approved by the Land Advisory Committee.

But, for the information of the Revenue Minister I say that no meeting of the L. S. A. C. was held for approval of the list of the allottees. The D. C. called the meeting of the Committee twice but on two occasions he had to postpone the meetings on the very dates of the meetings without assigning any reason. So, since July last, there was no meeting, in spite of myself and Mr. D. Barua, M. L. A. made requests to him to call the meeting of the Land Advisory Committee. The meetings called after our requisition had been also postponed. It is not known when the next meeting will be called.

So, I request the Revenue Minister to see that the settlement is expedited and action may be taken against the D. C. for not expediting the matter.

Mr. DEPUTY SPEAKER: Your time is up Mr. Pegu ?

Shri MAL CHANDRA PEGU [Majuli (Reserved for Scheduled Tribes)]: Sir, one thing more. The Governor, in his Address, has also laid much stress regarding removal of corruption. Sir, I will cite a concrete instance here. Sir, I myself submitted a representation to the Excise Minister against the Excise Superintendent of Sibsagar District, Sri A. Sarma during the last session for taking undue advantage during the case settlement of Excise shops of Jorhat Subdivision and enquiry was made as a result of my representation. The Excise Commissioner conducted the enquiry. Hearing that adverse report against the Excise Superintendent has been submitted to the Government by the Excise Commissioner, the Superintendent has come to Shillong and has been approaching M L. As. and Ministers pleading for his cause. If this corrupt officer against whom inquiry is going on is allowed to plead his cause before the Ministers and M. L. As , I doubt very much whether corruption can be rooted out from the country. So, I request the Government that when there are specific charges against this officer, he should not be allowed to approach any M. L. A. or Minister.

Sir, the Embankment and Drainage Advisory Committee was constituted in the year 1962 and that Cemmittee has not been called till to-day. The reason is not known to us. I am also one of the members of that Committee. When people meet me and ask me about the fate of that Committee, I am not in a position to tell them anything. So, I request the Government to enlighten me why that Advisory Committee has not been called even once.

Shri HARENDRA NATH TALUKDAR (Rampur): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত মাননীয় সদস্য শ্ৰী শৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই যি ধন্যবাদ জ্ঞাপনৰ প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে সেই প্ৰস্তাৱটো মই সম্পূৰ্ণ ৰূপে সমৰ্থন কৰি কেইটামান সময়োপযোগী কথা এই সদনৰ জৰিয়তে দাঙি ধৰিবলৈ থিয় দিছো ।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত স্পষ্টভাৱে প্ৰকাশ পাইছে যে, ভাৰত-পাকিস্তানৰ সীমান্তত পাকিস্তানৰ ফালৰ পৰা সংঘৰ্ষ চলিয়েই আছে আৰু পাকিস্তানী সীমান্ত বাহিনীৰ লোকে ভাৰতীয় এলেকাত সোমাই আমাৰ ভাৰতীয় মানুহ গুলি কৰি মাৰিছে । তাৰ উপৰিও পাকিস্তানৰ মানুহে ভাৰতীয় এলেকাত সোমাই লুট-পাত কৰিয়েই আছে এই কাৰ্য্য বিলাকৰ পৰা এইটোৱেই প্ৰমাণ হোৱা দেখা যায় যে, আমাৰ Border Security Force আৰু Police বাহিনীৰ সংখ্যাৰ শক্তি তাকৰ যাৰ কাৰণে পাকিস্তানৰ এই কাৰ্য্য বিলাকৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিব পাৰে । সেই কাৰণে মই চৰকাৰৰ ওচৰত পৰামৰ্শ আগবঢ়াব খোজো যে, অতি সোনকালে আমাৰ সীমান্তত B.S.F. আৰু Police বাহিনীৰ সংখ্যা শক্তি বৰ্দ্ধিত কৰিব লাগে । দৰকাৰ হলে নতুন নতুন Police থানা বা Out Post আৰু Check Post ৰ সংখ্যা বঢ়াব লাগে । তেতিয়াহলে পাকিস্তানৰ এই অত্যাচাৰৰ কিছুমান হ্ৰাস পাব ।

এইটো সচাঁকৈয়ে দুঃখৰ কথা যে, পাকিস্তানে অ-মুছলমান সকলক জঘণ্য অত্যাচাৰ কৰি বাহিৰ কৰি দিছে । এইটোৰ পিছত পাকিস্তানৰ নিশ্চয় কিবা এটা অভিসন্ধি আছে হয়তো তেওঁলোকে ভাৰত আক্ৰমণ কৰিবৰ অভিপ্ৰায়েৰেই তেওঁলোকৰ দেশৰ অ-মুছলমান সকলক "উৎপাত" কৰি বাহিৰ কৰি দিছে । সিহঁতে ভাবিছে যে, হয়তো এই অ-মুছলমান সকলো সময়ত Fifth Columnist হিচাবে কাম কৰিব পাৰে সেই কাৰণে এই বোৰ সমস্যা নিৰ্মুল

কৰিব লাগে । পাকিস্তানৰ এই বৰ্ব্বৰতাৰ কাৰ্য্যৰ ওপৰত মাননীয় সদস্য শ্ৰীনাথ ডাঙৰীয়াই যি গৰিহণাৰ প্ৰস্তাৱৰ পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে সেইটো মই সৰ্ব্বসন্মতিক্ৰমে সমৰ্থন জনাইছো ।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, Refugees সকলৰ পূৰ্ণবসতি সম্পৰ্কত ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এটা স্পষ্টকৈ কথা প্ৰকাশ পাইছে । তেখেতে কৈছে " We have still not been able to even partially solve the problem of our landless, flood and erosion-affected people in the State" এইটো সচাঁকৈ এটা দুঃখৰ কথা । ১৯৫০ চনৰ প্ৰৱল ভূমিকম্পৰ পিচৰ পৰাই বছৰি গৰাখহনীয়া হৈয়েই আছে । এইবোৰৰ সমস্যা সমাধান কৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণে ৰাজহ বিভাগৰ ওপৰত ৰাইজ অসন্তুষ্ট হৈ পৰিছে । মোৰ বিশ্বাস এই সমস্যা —সমস্যা হৈয়েই থাকিব । ৰাজহ বিভাগে এই সমস্যা সমাধান কৰিব নোৱাৰিব । সেই কাৰণে অতি সোনকালে ৩ জনীয়া বা ৫ জনীয়া এটা কমিটি কৰি দিব লাগে । এই কমিটিটোৱে অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ তদন্ত কৰিব আৰু ৬ মাহৰ ভিতৰত তেখেত সকলে কি উপায়েৰে এই গৰাখহনীয়া মানুহ-বিলাকক মাটি দিব পাৰি বা আনকোনো economic rehabilitation দিব পাৰি তাৰ এখন আঁচনি চৰকাৰৰ ওচৰত দাঙি ধৰিব । চৰকাৰেও তাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি এই মানুহবিলাকৰ সমস্যা অতি সোনকালে সমাধা কৰিবলৈ যত্ন লব ।

এই সমস্যাটোৰ কথা ভাবিলে মোৰ সমষ্টিৰ কেইখনমান গাঁৱৰ দুৰাৱস্থাৰ কথা মনত পৰে । গাওঁ কেইখন হল ভোলাপাৰা, কাৰিপাৰা, শিঙ্গিমাৰী, জয়পুৰ, চিমিনা ইত্যাদি । যোৱা বাৰিষা গৰাখহনীয়া দৃশ্য কেইখন মান গাৱঁত দেখি চকুৰ পানী ওলাই গৈছিল । দুখৰ কথা এই গাওঁবোৰৰ মানুহক আজিলৈ কোনো খেতিৰ বা বস্তিৰ মাটি, gratuitus relief, rehabilitation loan আদি দিয়া হোৱা নাই । আনকি test relief ৰ জৰিয়তে সাহায্য দিয়াৰ কোনো ব্যৱস্থা আজিলৈ কৰা নাই । সেই কাৰণে এই বিষয়ত মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো ।

Shri RADHIKA RAM DAS : ভোলা পাৰাক gratuitus relief দিয়া হৈছে ।

Shri HARENDRA NATH TALUKDAR(Rampur) : মাত্ৰ এখন গাৱঁকহে দিছে । এই কথা কেৱল মোৰ সমষ্টিতে হোৱা নাই । গোটেই অসমতে হৈছে ধুবুৰী, গোৱালপাৰা, বৰপেটা, গুৱাহাটী, নগাওঁ, ডিব্ৰুগড় আদি অঞ্চলবিলাকত গৰাখহনীয়া হৈয়েই আছে আৰু এই সমস্যা বাঢ়িহে গৈ আছে । এই বিষয়ত আজি বহু কেইজন সদস্যই অংশ গ্ৰহণ কৰিছে আৰু তাৰ পৰাই এই সমস্যাটোৰ গভীৰতা অনুভৱ কৰিব পাৰি ।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, নগা আৰু অসমৰ সীমান্তৰ কথা কেইবা গৰাকীও সদস্যই এই সদনত দাঙি ধৰিছে । মই কিন্তু এটা অতি জৰুৰী সমস্যাৰ কথাহে কব বিচাৰিছো । আজি অলপদিনৰ আগৰ কথা—দেভ্ৰাপাৰা বুলি শিৱসাগৰ Forest Division ৰ তলত এখন ৰিজাৰ্ভ আছে । Forest Department এ দেভ্ৰা-পাৰাত বাহৰ মহল কৰি Contractor ক lease দিছিল । Contractor এ Permit লৈ গৈ তাৰ পৰা বাহ কাটি আনি আছিল । হঠাৎ অলপতে মহাৰাষ্ট্ৰ পুলিচে Contractor ক বাহ কাটিবলৈ মানা কৰি দিছে আৰু লগতে দেভ্ৰপাৰাত

সোমোৱা বন্ধ কৰি দিছে। দেব্ৰাপাৰা মৰিয়াণিৰ পৰা প্ৰায় ৬ মাইল। মহাৰাষ্ট্ৰ পুলিচ ইমানতে ক্ষান্ত নেথাকি অসম আৰু নগা ৰাজ্যৰ সীমাৰ পৰা প্ৰায় ৩।৪ মাইলমান অসমৰ ৰিজাৰ্ভৰ ভিতৰলৈ আহি Inner line share Board পুতিছে। তাৰ উপৰিও আন আন Forest Reserve বিলাকতো এনেধৰণৰ বাধাৰ সৃষ্টি কৰিছে। সেই কাৰণে মই এই সদনৰ জৰিয়তে চৰকাৰৰ ওচৰত পৰামৰ্শ আগবঢ়াব বিচাৰিছো যে অতি সোনকালে নগা চৰকাৰ আৰু আমাৰ চৰকাৰে মিলি সীমা বিবাদৰ সমস্যা সমাধান কৰিব লাগে। নহলে এইটোৱেই আকৌ ভীষণ আকাৰ লব পাৰে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই আন এটা সমস্যাৰ বিষয়ে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছো। কথাটো হল—ভাৰত চৰকাৰে আজি কেইদিন মান আগতে ঘোষণা কৰিছে যে অতি সোনকালে এটা High Power Committee গঠন কৰি দিব নেফাৰ Administration Reform কৰাৰ কাৰণে। যদিও গভৰ্ণৰ ভাষণত এই কথাটোৰ কোনো উল্লেখ কৰা নাই তথাপিও মই ভাবো যে এইটো এটা উপযুক্ত সময় নেফা সম্পৰ্কত চৰকাৰৰ মতামতটো এই কমিটিৰ আগত দাঙি ধৰাৰ। যোৱা চীনা আক্ৰমণত আমাৰ অভিজ্ঞতা হল—যে নেফা আৰু অসম একেলগে থাকিব লাগে। নহলে আমাৰ Securityৰ ফালৰ পৰা এটা বিপদ জনক কথা হব পাৰে। সেই কাৰণে মই পৰামৰ্শ আগবঢ়াব বিচাৰিছো এই কমিটিটোক আমাৰ চৰকাৰে মতামত দিব লাগে যে অতি সোনকালে নেফা আৰু অসমৰ Integration হব লাগে। মই আশা কৰো আমাৰ সদস্যসকলে এই কথাটোত মননিবেশ কৰিব।

গৱৰ্ণৰৰ ভাষণত পে-কমিটিৰ কথাও উল্লেখ কৰিছে। তাত কেৱল উল্লেখ কৰিছে যে চৰকাৰী চাকৰীয়ালৰ দৰমহা বৃদ্ধিৰ কাৰণেহে এই পে-কমিটি পাতি দিয়া হৈছে। কিন্তু অসমত বহুতো বে-চৰকাৰী হাই স্কুল আৰু কলেজ আছে। এই বে-চৰকাৰী স্কুল কলেজৰ শিক্ষকসকলৰ দৰমহা যদি চৰকাৰী স্কুল-কলেজৰ শিক্ষক সকলোৰ সমান নহয় তেনেহলে আকৌ এটা সমস্যাই দেখা দিব। মোৰ বোধেৰে এই শিক্ষক সকলোৰ বিষয় চিন্তা নকৰিলে তেখেতসকলৰ মহৎ এটা অন্যায় হব। সেই কাৰণে চৰকাৰৰ ওচৰত মোৰ বিশেষ অনুৰোধ যেন এই বে-চৰকাৰী অনুষ্ঠানৰ শিক্ষকসকলৰো দৰমহা যাতে চৰকাৰী অনুস্থানৰ শিক্ষকসকলৰ দৰমহাৰ সমান হয় তাৰ ব্যৱস্থা কৰে।

পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ বিষয়ে কেইবাজনো সদস্যাই অংশ গ্ৰহণ কৰিছে। মই মাত্ৰ এটা বিশেষ কথাৰ কাৰণে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছো। শুনিবলৈ পাইছো other backward ৰ কাৰণে দিয়া সুকীয়া বৃত্তিৰ ব্যৱস্থা সলনি কৰা হৈছে। ব্যৱস্থা আছিল সকলো ১ম আৰু ২য় বিভাগত পাচ কৰা সকলক বৃত্তি দিব। আৰু কিছুমান বেচি পিচ পৰা সম্প্ৰদায়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক ৩য় বিভাগত পাছ কৰিলেও বৃত্তি দিব আৰু বাকীবোৰক মাচুলখিনি দিব। কিন্তু হঠাৎ এই বছৰত তৃতীয় বিভাগত পাছ কৰা সকলক নতুনকৈ কোনো বৃত্তি বা মাচুল দিয়া নহব। এই সিদ্ধান্তটো আগতে কোনো নোটিচ আদি নিদিয়াকৈ লোৱাত বহুতো সমস্যাই দেখা দিছে। কিয়নো বহু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বৃত্তি পাবৰ আশাত স্কুলৰ মাচুল আদি নিদিয়াকৈ বহি আছে। পৰীক্ষাৰ সময়ত এই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বহু অসুবিধাই দেখা দিব। অৰ্থাৎ বহু লৰা-ছোৱালীয়ে পঢ়িবলৈ বাদ দিব। এই ব্যৱস্থা কৰিলে অনুন্নত সম্প্ৰদায়ৰ লৰা-ছোৱালীৰ পঢ়া সংখ্যা কমি যাব। মই ভাবো ভবিষ্যতে যি ব্যৱস্থা লয় লব কিন্তু এই বছৰৰ কাৰণে আগৰ ব্যৱস্থাই বাহাল ৰাখিব লাগে। অৰ্থাৎ তৃতীয় বিভাগত পাচ কৰা সকলকো আগৰ দৰে এই বছৰতো সেই সুবিধা দিব লাগে। সেই কাৰণে চৰকাৰৰ ওচৰত মোৰ বিশেষ অনুৰোধ—এই বিষয়ে যথোচিত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ অসমখন বিশেষ এটা ক্ষেত্ৰত পিচ পৰি থকা দেখা গৈছে—সেইটো হৈছে অসমত এটা কাগজ কলৰ অভাৱ আমি সদায়ে অনুভৱ কৰি আহিছো। ইয়াৰ কাৰণে যদি কোনো ব্যক্তিগত লোক বা কোম্পানীয়ে কাগজ কল কৰিবলৈ আগবাঢ়ি নাহে তেনেহলে চৰকাৰে Cement Factory Public Sector ত অনাৰ দৰে চৰকাৰেই Public Sector ত এটা কাগজ কল স্থাপন কৰা উচিত হব বুলি মই ভাবো। এই সম্পৰ্কত আমি শুনিবলৈ পাইছো কোনো কোম্পানীয়ে Paper pulp আৰু Rayon pulp কৰিবৰ কাৰণে কেচা মাল অতি কম মূল্যত দিবৰ বাবে চৰকাৰৰ ওচৰত আবেদন জনাইছে। আনকি স্তুনিবলৈ পাইছো—প্ৰত্যেক টন বাহত ১ টকাকৈ মূল্য নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলৈ এটা যো-জা কৰিছে। ভাৰত চৰকাৰৰ Inspector General of Forest ৰ মতামত মতে দেখা যায় যে প্ৰত্যেক টন বাহৰ মূল্য অতি কমেও ২২ টকাতকৈ (বাইশ টকা) কম হব নেলাগে। সেই কাৰণে মই পৰামৰ্শ আগ বঢ়াবলৈ বিচাৰিছো এনে বন্দবস্তত যেন কোনো কেচা মাল (Raw materials) কোনো কোম্পানীকে দিয়া নহয়। তেনে কৰিলে চৰকাৰে পিছত পস্তাব লাগিব। এই সম্পৰ্কত তেনেধৰণৰ অভিজ্ঞতাৰ কথা এটা মই এই সদনত দাঙি ধৰিব বিচাৰিছো। Upper Assamত কেইবাটাও ply wood factory আছে। তাৰে প্ৰায় ১০টা মানক চৰকাৰে ply wood supply কৰে প্ৰত্যেকটো factory ক বছৰি প্ৰায় ১½ লাখ cft. (কেবি) কাঠ যোগান ধৰে। গতিকে প্ৰায় ১৫ লাখ cft. কাঠ চৰকাৰে যোগান ধৰে বছৰি। চৰকাৰৰ লগত এই factory বিলাকৰ বন্দৱস্তিমতে প্ৰত্যেক কেবি কাঠৰ Royalty ৩।৵০ অনাকৈ পৰে। এই বন্দৱস্তিটো আজি বহু বছৰ আগতে কৰা হৈছিল আৰু আজিও সেইদৰে চলি আছে। আনহাতে আন আন factory বা এইবোৰেই বজাৰত কিনিবলৈ হলে ৪।।০ অনাত কিনে। নেফা আৰু নগা চৰকাৰৰ পৰা কিনিব লাগিলেও প্ৰতি কেবিত ৪।।০ টকাকৈ পৰে। গতিকে দেখা গৈছে—এনে বন্দৱস্ত কৰাৰ ফলত চৰকাৰৰ বছৰি কমেও ১৫ লাখ টকা ক্ষতি হৈ আছে। এই সম্পৰ্কত চৰকাৰে Cost Accountant ও নিয়োগ কৰিছিল। আৰু তেওঁলোকৰ অভিমত হল যে, ৩।৵০ ৰেটটো Arbitrary rate হৈছে। ইয়াতকৈ বেচি হব লাগে। চৰকাৰে এই কথাটোত কানষাৰ নিদিয়াত বহুটো ক্ষতি হৈছে। আনকি কলিকতাৰ ply wood factory বোৰেও ৪।।০ টকাত অসমৰ পৰা কিনি নিয়ে আৰু tea chest বনাই অসমতে supply কৰে। Indian Tariff Commission ৰ নিৰিখমতে ভাৰতৰ সকলো ঠাইতে প্ৰতি tea chest ৰ দাম ৬.৭৫ নঃ পঃ। গতিকে এনে ক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰে এই সিদ্ধান্ত কৰাটো ভুল হোৱা বুলি মই ভাবো যাৰ ফলত বছৰে লাখ লাখ টকা হেৰুৱাব লগা হৈছে। সেই কাৰণে চৰকাৰৰ ওচৰত বিশেষ অনুৰোধ যেন এইদৰে খুব কম দামত আমাৰ বনজ সম্পদ আৰু কেতিয়াও কোনো কোম্পানী বা ব্যক্তিগত লোকক দিয়া নহয় সেইবাবেই মই পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছো অনতিপলমে চৰকাৰে কাগজ-কল এটা public sector ত কৰিবলৈ হাতত লোওক।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এইখিনিতে আৰু এটা কথা মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিবলৈ বিচাৰিছো। কথাটো হল Eastern Jone ৰ কাৰণে Forest Research Institute এটা দিয়া হৈছিল। গোটেই ভাৰতবৰ্ষৰ কাৰণে তেনে ৮টা অনুস্থান ২য় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাতে লোৱা হৈছিল। বাকী ৭টা ভাৰতৰ আন আন ঠাইত হৈ গৈছে। ৮মটো বাকী আছে। আমি জনাত এই অনুস্থানটো অসমৰ গুৱাহাটী ত হোৱা কথা আছিল। কিন্তু এতিয়াও এই Institute কিয় হোৱা নাই ভাবিব লগীয়া

হৈছো। যদি চৰকাৰে এই বিষয়ত হেলা কৰে তেনেহলে অসমৰ বাহিৰলৈ এই অনুস্থানটো লৈ যাব পাৰে। সেই কাৰণে চৰকাৰৰ ওচৰত মোৰ বিশেষ নিবেদন অতি সোনকালে অনুস্থানটোৰ কাম হাতত লবলৈ আগবাঢ়ি আহিব। ইয়াকে কৈ ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াৰ ভাষণৰ ওপৰত শ্ৰীশৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই অনা ধন্যবাদৰ প্ৰস্তাৱটো পুণৰ সমৰ্থন জনাইছো। আশা কৰোঁ ইয়াৰ পিচত যি সকল মাননীয় সদস্যই গৱৰ্ণৰৰ ভাষণৰ ওপৰত Amendment আনিছে তেখেতসকলে তেওঁলোকৰ Amendment ৰ প্ৰস্তাৱবোৰ withdraw কৰি লয়।

Shri RAM PRASAD DAS (Bijni): মাননীয় ৰাজ্যপালৰ ভাষণত তেখেতে চমুকৈ উল্লেখ কৰিবলৈ যত্ন লৈছে—আমাৰ অসম চৰকাৰে যোৱা বছৰ কালছোৱাত কি কি achievements লাভ কৰিলে, ভৱিষ্যত কি কি Programmes হাতত লব খুজিছে আৰু কি কি problems অৰ সন্মুখীন হব লগা হৈছে। কিন্তু উক্ত কালছোৱাত চৰকাৰে কি কি বিষয়ত অকৃতকাৰ্য্য হৈছে সেই সম্পৰ্কেও এটা আভাষ পালে আমি সন্তোষ পালোঁ হেতেন। কিয়নো এই ৰাজ্যৰ চৰকাৰৰ পক্ষে কোনো ত্ৰুটি-বিচ্যুতি নাইবা ভুল কৰাটোও প্ৰশ্নৰ বাহিৰৰ কথা নহয়।

বস্তুতঃ ভুল নাইবা ত্ৰুটি স্বীকাৰ কৰি লব পৰাটো সফলতাৰ পথত অগ্ৰসৰ হোৱাৰ এটা লক্ষণহে। যোৱা বছৰ চীনা আক্ৰমণৰ পিচত দেশৰ পৰিস্থিতি অত্যন্ত ভয়াবহ হৈ পৰিছিল। তেনে এটা অৱস্থাৰ পিছতো দেশখনক সৰ্ব্বতোভাৱে প্ৰস্তুত কৰি গাঢ়িবলৈ আমাৰ চৰকাৰৰ মনোযোগ আৰু আগ্ৰহৰ অভাৱ বৰ দুখৰ কথা। বিদেশী শত্ৰুৰ আক্ৰমণৰ ফলত যথা সৰ্ব্বস্ব ত্যাগ কৰি হলেও, দেশৰ স্বাধীনতা ৰক্ষা কৰিবলৈ সমগ্ৰ জাতিৰ, সমগ্ৰ দেশবাসীৰ অন্তৰত জাগি উঠে এক অভূতপূৰ্ব্ব প্ৰেৰণা। দেশৰ এই ঘোৰ সঙ্কট মুহূৰ্ত্তত—জনগণৰ অন্তৰৰ সেই স্বতঃস্ফুৰ্ত্ত প্ৰেৰণা আৰু উদ্দীপনা দেশৰ ঐক্যতা সাধনত সুপৰিকল্পিত ভাৱে পৰিচালিত কৰাৰ সুযোগ গ্ৰহণ কৰাত চৰকাৰ ব্যৰ্থ হৈছে। বিদেশী আক্ৰমণ আৰু ইয়াৰ ফলত উদ্ভৱ বহ পৰা অনৰ্থৰ পৰা দেশ আৰু দেশ বাসীক ৰক্ষা কৰিবলৈ জনসাধাৰণক উপযুক্ত কৰি তুলিবলৈ চৰকাৰে আন্তৰিক চেষ্টা কৰা নাই। এনেকুৱা পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হবলৈ জাতীয় ঐক্য আৰু সংস্কৃতি স্থাপনৰ দ্বাৰা প্ৰতিৰক্ষাৰ দৃঢ় ভেটি গঢ়িবৰ উদ্দেশ্যে দেশৰ সকলো চাবালক নৰ-নাৰীক তৈয়াৰ কৰিবলৈ চৰকাৰে সামৰিক শিক্ষাৰ আঁচনি গ্ৰহণ কৰা নাই।

বিদ্ৰোহী নগাৰ অতৰ্কিত আক্ৰমণ, লুণ্ঠণ, পাকিস্থানী সৈন্যৰ বেপৰোৱা গুলি চালনা, হত্যা, অনধিকাৰ প্ৰৱেশ আৰু পাক-দস্যুৰ লুণ্ঠণ যথাৰীতি পূৰ্ব্ববৎ চলি আছে। চৰকাৰে জনসাধাৰণৰ ধন, প্ৰাণ, সন্মান এই দস্যুসকলৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰাত, অসমৰ্থ হৈছে আৰু আজি দেশৰ জনসাধাৰণৰ অন্তৰৰ পৰা নিৰাপত্তাৰ ভাৱ আঁতৰ হৈ গৈছে।

আনহাতে লাখ লাখ পাক-অনুপ্ৰৱেশকাৰী অসমৰ বুকুত আশ্ৰ গোপন কৰি দেশৰ আভ্যন্তৰীণ শান্তি আৰু নিৰাপত্তা নাইকীয়া কৰিছে। চৰকাৰে এই বিদেশী শত্ৰুৰ দালালসকলক অনতি পলমে দেশৰ পৰা বহিষ্কাৰ কৰিবলৈ কোনো কাৰ্য্যকৰী পন্থা আজিলৈ হাতত লোৱা দেখা নগল। এই সম্পৰ্কত চৰকাৰৰ এক প্ৰকাৰ উদাসীনতা আৰু আন্তৰিকতাৰ অভাৱহে পৰিলক্ষিত হৈছে। আৰু ইয়াৰ ফলত সমগ্ৰ দেশতে এটা অশান্তি আৰু উচ্ছৃঙ্খলতাৰ ভাব ধুমায়িত হৈ উঠিছে আৰু "Law and order" শান্তি আৰু শৃঙ্খলাৰ নামত দেশৰ বিভিন্ন জিলা আৰু বিস্তীৰ্ণ অঞ্চল জুৰি ১৪৪ ধাৰা আৰু সান্ধ্য আইন জাৰি কৰাৰ আৱশ্যকতা হৈ পৰিছে।

ইদানিং পাকিস্থানত সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ ওপৰত চলি থকা অমানুষিক অত্যাচাৰে প্ৰায় লক্ষ নৰনাৰী জীৱন আৰু সন্মান ৰক্ষাৰ্থে সৰ্ব্বহাৰা হৈ অসম ৰাজ্যত আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থী হৈছেহি। মানৱতাৰ ফালৰ পৰা এই হতভাগ্য দুৰ্গত সকলক সকলো প্ৰকাৰৰ আশু সহায়, সাহায্য আৰু শুশ্ৰূষা কৰা, আমাৰ চৰকাৰ আৰু দেশবাসীৰ মহান্ কৰ্ত্তব্য। কিন্তু এই ভগণীয়া সকলৰ স্থায়ী পুনৰ্ব্বাসনৰ ক্ষেত্ৰত, অসমৰেই ভূমিহীন জন সংখ্যা, কৃষি উৎপাদন আৰু স্থায়ী বসতিৰ উপযুক্ত জমিৰ পৰিমাণৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখি অসম চৰকাৰে যেন পুনৰ্ব্বাসনৰ পৰিকল্পনালৈ সাবধানেৰে আগ বাঢ়ে। এই আশ্ৰয়প্ৰাৰ্থীৰসকলৰ পুনৰ্ব্বাসনৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে পাকিস্থানৰ সৈতে অসমৰ সীমান্ত-ৱৰ্ত্তী ঠাই সমূহত যেন প্ৰতিৰক্ষাৰ ব্যৱস্থা দৃঢ় হয় তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি পুনৰ্ব্বাসনৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ পৰামৰ্শ আগবঢ়ালোঁ।

ৰিগত কেইবছৰ একেৰাহে হৈ যোৱা বন্যা আৰু গৰাখহনীয়াৰ ফলত শই শই পৰিয়ালৰ হেজাৰ হেজাৰ নৰনাৰী পুনৰ্ব্বাসনৰ অভাৱত "যাযাবৰৰ জীৱন যাপন কৰিব লাগিছে, অনাহাৰ, অৰ্দ্ধাহাৰ, গৃহহীন হৈ অভিশপ্ত জীৱন যাপন কৰি আছে। এই দুৰ্ভগীয়া লোকসকলৰ দুৰ্গতি নাশৰ কোনো ব্যৱস্থাই আজিলৈকে চৰকাৰে নকৰিলে বা কৰিব নোৱাৰিলে। এই সম্পৰ্কেও চৰকাৰৰ উদাসীনতা আৰু আন্তৰিকতাৰ অভাৱেই পৰিস্ফুট হৈ ওলাইছে। আনহাতে এই প্ৰলয়ঙ্কৰী বন্যা আৰু গৰাখহনীয়াৰ কবলৰ পৰা দেশবাসীক ৰক্ষা কৰাৰ স্থায়ী কোনো ব্যৱস্থা চৰকাৰে আজিও হাতত লব পৰা নাই, কেৱল তদন্ত আয়োগ গঠন, কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ আৰু experts সকলৰ সৈতে "শলা পৰামৰ্শ" চলোৱাতেই চৰকাৰৰ কৰ্ম্মতৎপৰতা সীমাবদ্ধ হৈ আছে।

স্বাধীনতা লাভৰ ১৭ বছৰৰ পিচতো দেশৰ, বিশেষকৈ অসমৰ, ঐক্য আৰু সংহতি সাধিত নহল। পাহাৰীয়া জনজাতিৰ সমস্যা মিমাংসা হোৱা দূৰৰ কথা অনৈক্য আৰু বিচ্ছেদৰ মনোবৃত্তি ক্ৰমে গাঢ় আৰু দৃঢ় হৈ অমানিশাৰ অন্ধকাৰৰ দৰে গোটেই অসম ৰাজ্যৰ ৰাজনৈতিক আকাশ আচ্ছন্ন কৰি পেলাইছে। কিন্তু অসম চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা দেশ খনৰ ঐক্য আৰু সংহতি সাধণৰ কাৰণে আৰু পাহাৰীয়া জন-জাতিৰ সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে কোনো উল্লেখ যোগ্য প্ৰচেষ্টা চলোৱা নাই।

জীৱনধাৰণৰ কাৰণে আৱশ্যকীয় খাদ্য-দ্ৰব্য আৰু আন আন দ্ৰব্য যোগান ক্ষেত্ৰত জনসাধাৰণে লক্ষ্য কৰিছে—"যত দিন যায়, তত দাম বাঢ়ে" খাদ্য-দ্ৰব্য আৰু আন আন লাগতীয়াল দ্ৰব্যৰ মূল্য ক্ৰমাৎ বাঢ়ি মুধা পাইছে গৈ। বস্তুমূল্য হ্ৰাস কৰিবলৈ দুটা ব্যৱস্থা লাগিব। উৎপাদন বৃদ্ধি আৰু সুনিয়ন্ত্ৰিত বিতৰণৰ ব্যৱস্থা। অকল উৎপাদন বৃদ্ধি হলেই বস্তুৰ দাম নকমে যদি হে সুনিয়ন্ত্ৰিত বিতৰণৰ ব্যৱস্থা নাথাকে। চৰকাৰে এহাতে খাদ্য-দ্ৰব্য উৎপাদন বৃদ্ধি আৰু আনহাতে চোৰাং কাৰবাৰী, মজুতদাৰ আৰু লাভ খোৰ সকলক "সায়েস্তা" কৰা এই দুটাৰ এটাতো সমৰ্থ হোৱা নাই। অকল সেয়ে নহয়, "খাঁটি" বস্তু কল্পনাৰ "চিজ্" হৈ পৰিছে। ভেজাল খাদ্যবস্তুই জাতিটোক ক্ৰমাৎ নিশকটীয়া কৰি তিলে তিলে মৃত্যুৰ পিনে ঠেলি নিছে। ভেজাল খাদ্য-দ্ৰব্য দমন কাৰ্য্যতো চৰকাৰৰ ক্ষিপ্ৰতা, তৎপৰতা, আন্তৰিকতা নাইবা সফলতা কোনোটেৰেই নাই।

জনজাতিৰ উন্নয়ণৰ কাৰণে চৰকাৰে নানান ব্যৱস্থা হাতত লোৱা হৈছে বুলি আমাক জানিবলৈ দিছে। জনজাতিৰ সংৰক্ষণৰ কাৰণে কিছুমান Tribal Belt বা Block কৰিছে। এই "Belt" বা "Block" হোৱাৰ পিচতো হেজাৰে বিজাৰে বাহিৰৰ পৰা Non-Tribal মানুহে গৈ কিদৰে Belt বা Block অৰ ভিতৰত থকা Tribal সকলক "নিজ বাসভূমে পৰবাসী" কৰিছে চৰকাৰে সেই

সম্পৰ্কে খবৰ লৈছেনে ? আজি নিজৰ ঠাইতে জনজাতিৰ ভাই-ভনীসকলে নিজ ভেটী মাটিৰ পৰা উৎখাটিত হৈ পৰ্ব্বতে জংঘলে আশ্ৰয় লব লগা হৈছে। আমাৰ চৰকাৰে তাৰ কিবা সংবাদ ৰাখিছেনে ? যদিহে ৰাখিছে তাৰ প্ৰতিবিধানৰ বাবে কি কাৰ্য্যপন্থা হাতত লৈছে ? আমাৰ চৰকাৰে "Economy in administration" কৰিবলৈ ওলাইছে, বৰ আশাৰ কথা। কিন্তু কেইটামান বিভাগীয় উচচ বিষয়াৰ অফিচ এতিয়াও অনাৱশ্যক ভাবে শ্বিলং অতে ৰাখি অনাহক ৰাজহুৱা ধনৰ অপচয়ৰ ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা কি প্ৰশাসণীয় মিতব্যয়ীতাৰ নমুনা ডাঙি ধৰা হৈছে আমি সাধাৰণ লোকে বুজিব নাৱাৰোঁ।

দ্বিতীয়তে, "প্ৰশাসণীয় মিতব্যয়ৰ" প্ৰসঙ্গত এটি অতি সত্য আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা উল্লেখ কৰিব খোজোঁ। আমাৰ চৰকাৰে হয়ত কবই "অবাস্তৱ" নাইবা "অসম্ভৱ"। তথাপি মই কম। মই প্ৰশ্ন কৰিব খোজোঁ—এই শ্বিলং শৈলশিখৰত স্বাধীন অসম ৰাজ্যৰ ৰাজধানী ৰখাৰ "প্ৰশাসণীয় মিতব্যয়ৰ" ফালৰ পৰা কিবা যুক্তি নাইবা উপযোগীতা আছেনে ? মই ভাবো, যদি সঁচাকৈয়ে "প্ৰশাসণীয় মিতব্যয়" চৰকাৰৰ উদ্দেশ্য আৰু নীতি হয়, তেনেহলে অন্ততঃ in a phased programme হলেও ক্ৰমশঃ অসম ৰাজ্যৰ ৰাজধানী ভৈয়ামলৈ স্থানান্তৰিত কৰিব লাগে। অকল "প্ৰশাসনীয় মিতব্যয়ই" নহয়, প্ৰশাসনীয় সুচলতা আৰু দক্ষতাৰ ফালৰ পৰাও এইটো আৱশ্যক। যোৱা বেলি ৪খন পুৰণি বিদেশী মটৰ গাৰী কিনাৰ বিতৰ্কৰ প্ৰসঙ্গত এই সদনত আমাৰ মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰীদেৱে কোৱা মোৰ মনত পৰে। তেখেতে কৈছিল, ultimately, they would prove economic in the long run. সেই একেযুক্তিকেই ৰাজধানী স্থানান্তৰ কৰাৰ প্ৰসঙ্গত কব পাৰি যে, ultimately it will prove economic in the long run. সময়ে কিন্তু সঙ্কেত দিছেই। আমাৰ চৰকাৰে যদি এই সময়ৰ সঙ্কেট বুজিব নোৱাৰে বা আওহেলা কৰে, তেনেহলে, মই ভাবো বৰ ভুল কৰা হব, যাৰ ফলত অসম চৰকাৰ আৰু অসমৰ ৰাইজ উভয়েই নিশ্চয় এদিন ঘোৰতৰ অসুবিধাৰ সন্মুখীন হব লাগিব। সেয়েহে, পলমকৈ হলেও এতিয়াও সময় আছে। আৰু পলম নকৰি এই বিষয়টো চৰকাৰে যেন দকৈ চিন্তা কৰি চায় আৰু কাম হাতত লয়।

Dr. GHANASHYAM DAS [North-Salmara (Reserved for Scheduled Caste)]: Mr. Speaker, Sir, I thank the Governor for his kindly reviewing the main problems of the State. The Governor has given an indication that the security question is not very satisfactory on the gound of continued hostility of the neighbouring countries, Pakistan and China. Sir, many of our Hon'ble friends have discussed about the security of the State, I feel that Assam is in a danger zone and it has become the hot bed of enemies. By enemies, I mean Pakistani agents, Chinese agents, fifth columnists, anti-social elements, black-marketeers, profiteers smugglers and so on. Therefore, we must fight tooth and nail these agents which are like internal germs which cause more serious condition and produce serious disease than the external germs. So, we must be cautions about our internal enemies like the internal germs in our body. Therefore, we must deal with this situation very seriously. I would suggest that in certain probable disturbed places and also in some strategic places armed Police should be posted to maintain law and order. Home-guards, the village defence party, V. D. T. etc. should be mobilised to keep an eye and keen vigilance on the Pak infiltrants and other bad elements. Also there should be peace Committees in the sub-divisional level as well as in Panchayat level to maintain the morale climate of the people, because for sometime past, it has been seen that communal

tension is growing in the state. From time to time it occurs in different parts of the State. This is no doubt a very serious thing and it cannot be neglected.

I also sometimes fail to understand why our people bring in the quesw tion of minority and majority when we are concerned with national unity.- This leads to the communal feeling more and more. Therefore, I have to raise this question in the national interest because more the talk about minority and majority community more it disturbs communal harmony. Our women folk are also a minority community and these sometime may also show their helplessness. Similarly, if we consider about the poor people, they are also a majority and the rich people are the minority. Here this majority may feel helplessness and fear to be exploited by the rich minority. So, it is a misnomer to talk about majority and minority. Sir, Government has faced the criticism about promulgamation of Section 144 in certain areas of the State. I think this was necessary to maintain law and order because prevention is always better than cure. When we apprehend troubles it is surely wise on the part of Government to promulgate this Section 144; otherwise we do not know what may happen. Therefore, taking into consideration all the experiences of the post, I think, the Government was justified in promulgating Section 144 in certain areas. But, I also admit that the administration of police is not satisfactory.

My Hon'ble friend, Shri Khagendranath Nath cited instances about establishment of police outposts at a distance of every 5 to 6 miles so that they can safely and easily move on the good roads. But there is negligence on the part of the Government in this respect, in spite of repeated reminders and request and at least in my own constituency with a population of 1 lakh 72 thousands, there is not such police outposts. During the last three years I had to run to my constituency only to help in maintaining peace after certain troubles. I have found that Government is not very often correctly informed by the police when there is occurrence of any trouble because some police officials do not like to go into the interior places because of difficult communication to find out the trouble makers. Sir, in a distance of about 28 miles there is not a single outpost between North Salmara thana and Sorbhog thana and it is because probably there is no good communication. When I raised this point, I was informed that as there was less number of crimes registered in the nearby thanas there is no justification for opening an outpost. When the communication is bad in this distance of 24 miles, except in the winter season, how is it possible for people to come to register cases of any crimes etc. to North Salmara and so the number of registered cases in the record may be less. But, if a proper and thorough enquiry is made it will be revealed that there are cases of crimes which, on the other hand, come to our notice and which have gone unattended to from police side. Police Out Posts should be set up as preventive measure too. Moreover, Sir, there are doubtful elements among the police people who manipulate things in a different way. Therefore, Sir, I request the Government to consider this matter and to make an enquiry into it. I am quite prepared to give materials in this respect. But it is a known fact that police sometimes do not give correct information to the Government and Government also readily accept any information given by the police without taking us into confidence how far the information is correct. Such statements or information given by the police can well be further enquired into through the Panchayat or Subdivisional Officer or Deputy Commissioner concerned in case of any complaints.

Sir, coming to the question of corruption, I do not like to take much time of the House by discussing elaborately. I may say that it is the opinion of all that very little is done to root it out. I gave certain informations about complaints for taking action by the Government but nothing has been done so far. I, therefore, suggest that if Government is sincere to root out corruption from the State then they should set up an expert committee for the purpose. Sir, more establishment of an anti-corrruption department or augmenting the staff for this purpose is not enough. Government should try to find out the reasons why people have to go for corruption and they become corrupt minded. This is very important. Mere inflicting punishment for corruption is also not enough. Government should try to take preventive measures and if that is done then, I think, this problem can be tackled in a scientific way. It is my belief that there are many people who have been compelled by circumstances to be corrupt minded because they find that there is great disparity between their earning and the price level of essential commodities and such other things have gone high and for want. Therefore, Sir, I have given thought over the matter and believe that it will help us a lot if we take some expert's advice to tackle this burning problem. It is my experience that sometime when a person is to be punished for his corrupt practices often he gets relief at the hands of Government and so they escape without punishment. I want to cite an instance. Certain companies have cheated the Government by their bad dealings and overcharges, etc. and have been recommended to be blacklisted and after some time, again, it was found that those companies have been selected for supply of certain materials as approved firms. I do not understand how companies once proposed to be black-listed can again be selected and approved as dealers or suppliers. So, Sir, Government should take serious steps against such persons who are responsible for such thing and give appropriate punishment.

Now, Sir, I would like to refer to one burning question. You are aware that a strike notice has been given by the Medical college students. It is very unfortunate. Once I gave a hint to the Government that things are not going well there. But there is a limit to one's patience. First I accused the students, but, latter on, I found that it is the Government who seem to be responsible for the cause of this strike. But Government seem to have paid little attention to this. For control of leprosy no proper facilities are given. Though the Department concerned is very anxious to do something in this respect, we find the lepers are still going about in the towns. At Gauhati, in the heart of the town a leprosy patient was lying as half dead. It is really disgraceful. I, therefore, request the Government to see that some effective steps are taken for the control of leprosy. The work so far done by the department concerned in this respect is not satisfactory. We as member of the medical profession are very eager to extend our co-operation in this matter, but sometime we feel that to cry in this House is equal to a cry in the wilderness. In spire of our eagerness to extend on co-operative in this matter Government seems to be not keen to enlist help. But, Sir, at least for public interest something must be done for the eradication of this menace. A committee of Advisory nature was set up long ago but I do not know whether during the last two years any meeting of this commttee was held at all. The Hon. Minister, Medical in-charge is not here now and therefore I reserve my further comments in this respect, otherwise I could raise some more points.

As regards education, many of my colleagues to-day appreciated the Education Minister for his taking keen interest to the cause of education but

I like to say that very little has been done especially for the girls residing in the interior rural areas. They can not walk long distances to attend high school. After passing the Middle English Examination in the interior, girl find at a loss where to go for further education. Therefore, Sir, establishment of more hostels in secondary high schools for the girls living in the interior is very essential and for this purpose, sufficient provision should be made and facilities should be given. Unless that is done the girls of the poor families have to suffer for want of facilities for education and we cannot expect to improve the condition of the society and our illiteracy will remain where it is now.

I request the Government to consider all the points I have raised Thank you, Sir.

Mr. DEPUTY SPEAKER : The House stands adjourned till 10 A. M. tomorrow.

Adjournment

The Assembly was then adjourned till 10 A. M. on Tuesday, the 3rd March, 1964.

R. C. CHOUDHURI,

Secretary, Legislative Assembly, Assam.

AGP (LA) 142/64—225—10-11-64.